

கஸ்கி

RALKI 24.5.1970

40
காசு

ரெக்ஸ் பற்றிய
மிகவும் திருப்தியளிக்கும்
இரண்டு அம்சங்கள்.

ஒன்று.
இதன் உன்னத
தரம் — இப்போது,
இதன் விலைநயம்.

ஒவ்வொருவர் கைவக்கும் சந்த
ல்கவாஷ்கள் மற்றும் ரெக்சின் வகைகளை

ரெக்ஸ் மக்களாகக்
மற்றும் விரைவில்—
அதாவது, இனிமையான,
இனக்கவையுள்ள,
சாறு செறிந்த பழ-
கவிவிருந்து நயாநிக்கப்
பட்ட உன்னத பானங்
கள் இவை. அவைமூடல்
தெரிந்தெடுத்த ரேக்தி
யான பழங்களுடன் ஐய
நயப்பது சாற்றுப் பாகும்.
விசேஷமாக இந்த
சாறுகளும் ரேக்தித்
நயாநிக்கப்படுகின்றன.
கவையத் தழிவாத பழ
தயாரித்த நயம் பானங்
கள் இவை. இப்போது
ரெக்ஸ் பானவகைகளால்
விநியோகம் மிகுந்திருக்கின்றன.
ரெக்ஸ் பானங்களைவிட
அதிக திருப்தியளிக்கும்
பானங்கள் வேறெவை
இருக்க முடியும்?

- ஆரஞ்சு மக்களாக
- ஆரஞ்சு விரக
- மெய்ஸ் மக்களாக
- மெய்ஸ் பர்ஸி
- லீம் ஐரன் மக்களாக
- மரங்கோ மக்களாக
- கோகா
- கரன்ஸ்ட் ரேட்
- ம்ரூட் விரக
- ராம்பெர்சி விரக
- ஸ்ட்ரோபெர்சி விரக
- ஸ்ப்ரூபெர்சி விரக
- ரோஸ் விரக

கார்க்ஸ் பிராடக்ட்ஸ் கம்பெனி
(இந்தியா) பிரை. லிட். பம்பாய்-4

தன்னடிகை
முன்ன
தனிப்பெருமை
தவழவே

தாவணிகரே

வாயில்கள்

தாவணிகரே கார்ட்டர் பிஸ்கி—பன்னாடக மரபு இக்கருவ அடிப்படில் படைக்குமிடம் !
 (வா.ம.ப. 2.7.10)

டாப் ரகசியம்!

CISSA COMPANY

புதிய பினாகா டாப் மட்பூசும், மலர்த்துள்ள பாக்டீரியாக்களை ஒழிப்பதன்மேல், பற்பலகையை வாயின் எல்லாப் பகுதிகளிலும்—பல்விடுக்குகளிலும், ஈறுகளிலும்—டாப் ரகசியப் பொருள் அடங்கியுள்ளது. எனவே நீங்கள் நாள் முழுவதும் வாயில் 'டாப்' தூய்மையைப் பெறுவீர்கள்!

என்ன என்று எந்த கோபத்தினால்தான் ஆரம்பத்தில் கூடத்தில் சிறுக்கியிட்ட துண்டு போதுமான நீக்கின செய்து வருகின்ற?

குழந்தை, வளர்ப்புத் தாய் முதலில் சிறிதளவு தண்ணீர் வாயில் கொக்குகள். சிறிதேரில் சிறிதளவு வாயில் கொக்குகள் வாயில் கொக்குகள் வாயில் கொக்குகள்.

சிறிதளவு நீக்கி துண்ட டாப் வளர்ப்பு, வளர்ப்பில் ஒரு துண்ட வளர்ப்புத் தாயின் வளர்ப்புத் தாயின்.

சிறிதளவு டாப் வளர்ப்பு, வளர்ப்பில் சிறிதளவு டாப் வளர்ப்பு, வளர்ப்பில் சிறிதளவு டாப் வளர்ப்பு, வளர்ப்பில் சிறிதளவு டாப் வளர்ப்பு.

பினாகா டாப்... தூய்மையான வாய் பகுதிகளில் 'டாப்' ரகசியம்!

www/cissa/1504/1504

கல்கி

பொருளடக்கம்

சுதாரண, வியாதி, 10 - 1970, ரூ 24

வன்செய்களும் கலகங்களும்	(தலைப்புகள்)	—	6
ராஜாஜிவின் கருத்துகள்	...	—	8
அரிவதோர் இளை விழா	...	—	7
பொன்னியின் செல்வன்	அமரர் கல்வி	—	9
ராக்ஷசபதியின் ஆணைக்குட்பட்ட...	தளபதி கே. எம். கிரீவப்பா	—	13
ஆண்டவனின் அருள் தூதர்	பாய் பிரண்டன்	—	23
ராமாயணம்	ராஜாஜி	—	26
காண்க சிடைக்காத தங்கம்	ஜெகதிதீபன்	—	30
வானமுமப்போன நேரு (வரிசை)	அழ. வள்ளியப்பா	—	33
குடைராட்டினம்	எஸ். ரங்கநாயகி	—	37
வம்பே, நீ வாழ்க !	சோமான்	—	46
ரகுபதி ராஜா	தமிழாக்கம்: ராஜாஜி	—	57
அன்னப் பறவை	மகன்மம் காரிராஜன்	—	59
கொள்கையும் சிவிகளும்	கோமதி கண்ணாநாதன்	—	66
விழா நடக்கட்டும் !	'மேன'	—	68
தபஸ்	தா. அனந்தவிருத்தன்	—	70

“கல்கி”-யின் வெளியீடுகள்
கல்கிவழிகளில் வெளியாகும்
எல்லாம் கற்பனையே
கல்கி : கல்கிவழிகளில்
கற்பனையே.

சந்தா விலை

ஒரு வருடம் ஒரு வருடம்

இந்தியா	ரூ. 20-00	ரூ. 10-00
இலங்கை (இலங்கை நாட்டில்)	ரூ. 21-00	ரூ. 10-50
இலா நாடுகள்	ரூ. 25-00	ரூ. 10-00

அசோகா

பாக்கு

இது பம்பரமல்ல - இஷ்டப்படி
சுற்றிக் கொண்டு
இருப்பதற்கு.

வன்செயல்களும் கலகங்களும்

தேசத்தின் பல பகுதிகள் கொந்தளிப்பான நிலைமையில் இருந்து வருகின்றன. வங்காளம், உத்தரப் பிரதேசம், ஆந்திரா போன்ற மாநிலங்களில் தீவிர கம்யூனிஸ்டுகளின் மூர்க்கமான தாக்குதல்கள் நீடித்து நடைபெற்று வருகின்றன. ஆந்திராவில் தெலுங்கானாக்கிணர்ச்சி இதே சமயத்தில் மீண்டும் தலைதூக்கியிருக்கிறது. வங்காளம் உட்பட பல மாநிலங்களில் கல்தூக்கியையும் நூல்திலையங்களையும் தாக்கி அழிக்கின்ற தாச வேலைகள் வலுத்து வருகின்றன. அங்கு காலம் தாழ்த்தெனும் நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முன்வந்திருப்பது ஓரளவு மகிழ்ச்சிக்கூறியது. உத்தரவாசி அமைச்சர் சவான், தங்கப்பாரிகள் எனும் தீவிர கம்யூனிஸ்டுகளின் உண்மையான தன்மையை இப்பொழுதுதான் உணரத் தொடங்கியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. 'அவர்கள் ஒரு தனிப்பட்ட மதாபவத்தினர் அல்லர். எல்லா வகைக் கம்யூனிஸ்டுகளும் உபயோகிக்கும் சட்டி முனைப்பாகவே விளங்கி, வன்செயல்களில் அவர்கள் ஈடுபடுகிறார்கள்' என்ற உணர்வு ஒருகால் ஸ்ரீ சவானுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடும். இப்பொழுது அவர்கள் வெளிப்படையாகவே பலாத்காரச் செயல்களில் ஈடுபடுவது அதிகரித்து விட்டது. அதன் கருமை, உறக்கத்தில் ஆழ்த்தெனும் ஸ்ரீ சவானையும் விழிப்புடன் செய்துவிட்டது. ஆனால் தேசமெங்கும் அந்நியவாத தாக்கி வருகின்ற வன்செயல்களை ஒரு மொத்தமாகச் சமாளிப்பதற்கு வேண்டிய மனப்பான்மை இன்னும் அவருக்கு ஏற்படவில்லை. திகழ்ச்சிகள் உருவாகிக்கொண்டே போனாலும் தவறுகள் தாமதமாகத் திருத்திவிடும் என்பது அவரது தவறான எண்ணம். ஆகையால் தான் 'வெகு தூக்கிரைதயமாகக் கவனித்து வருகிறோம்' என்றே சொல்வி வருவது அவருக்கு வழக்கமாகி விட்டது. அவர் தமது பணிகளை அவரது உணர்வுடன் கூடச் செய்யக் கடமைப்பட்டவர். நாட்டில் அமைதியை நிலைநிறுத்தப் பிரதம மந்திரி அவரையே முக்கிய

மனக் தம்பியிருக்கிறார். ஆனால் அந்த தம்பிக்கை இதுவரை போதிய பலன் தரவில்லை.

ஸ்ரீ சவானது சொந்த மாநிலமான மகாராஷ்டிரத்திலேயே மிகப் பயங்கரமான வன்மையில் வருப்புக் கலகங்கள் திகழ்த்துள்ளன. பிவான்டி, ஹலகான் ஆகிய இரு நகரங்களிலும் சுமார் 130 பேர் வரை பிவியாவின், ஏராளமான வீடுகளும் கடைகளும் கொளுத்தப்பட்டன. இந்தக் கொலைகளும் தாச வேலைகளும் முன்னேற்பாடுகளுடன் நடத்தியுப்பதாகவே தெரிகிறது. கலகம் தொடங்கிய பிறகு சர்க்கார் தமது மாஸூமான போக்கில் நடவடிக்கை எடுத்தனர் என்பது உண்மையே. ஆனால் தமக்குரிய கடமைகளைப் போதிய முன்னோக்கிரைதயுடன் அவர்கள் செய்து வந்திருந்தால் கலகம் இந்த அளவுக்குச் சிறி எழாதபடி தடுத்திருக்கக் கூடும்.

சென்ற வருஷம் கால்கிரஸ் இரண்டு பட்டு, ஆதிக்கப் போட்டியும் சூழ்ச்சிகளும் தேசமெங்கும் மேலோங்கிய சூழ்நிலையில் ஆட்சியாளர்கள் அமைதியைக் காப்பதில் போதிய கவனம் செலுத்தத் தவறியிட்டனர். இதன் விளைவாகச் சமூக விரோத சக்திகளின் கை மேலோங்கியுள்ளது. விரைவில் நிலைமையைச் சரிசெய்யாவிடும் தேசத்தின் எதிர்காலம் இருள் படர்ந்ததாகவே இருக்கும்.

மகாராஷ்டிரக் கலவரங்களைப் பற்றி விசாரணை நடத்த ஒரு ஹைகோர்ட் நீதிபதியை அம்மாநில அரசு நியமித்திருக்கிறது. அந்த விசாரணை விரைவில் முத்தியாகிக் கலகத்தின் மூல காரணங்களை அகற்றுவதற்கான வழி முறைகளை யும் பிவான்ட் செய்வுமென்ற நம்புகிறோம்.

மகாராஷ்டிரக் கலவரங்களைப் பற்றி மக்கள் சமயத்தில் நடைபெற்ற விவாதத்தின்போது சிலர் பேசிய விதம் மிக மிக வருத்தத் தக்கது. பிரதம மந்திரி வருப்பு வாத சக்திகளைக் கண்டிக்கும் வகையில் சில சமயம் தமது அரசியல் எதிரிகளைத் தாக்கிப் பேசிய விதம் நிதானமற்றதாச இருக்கிறது. சமூக இணக்கத்துக்குப் பாடுபட வேண்டியது பிரதம மந்திரி உட்பட

எவ்வாறு கட்சியின் நினைவுகளுக்குமுள்ள கட்டுப்பாடு போதுமா. எனவே கட்சி நோக்கத்துடன் பாராமல், நினைவான தேர்தல் நடைகளைக் கருத்தில் கொண்டு எவ்வாறும் உறுதிப்படுத்த வேண்டும்.

இவ்விஷயத்தில், ராஜாஜி சொல்லுவதைக் கவனிப்போம்: "இந்தியாவில் உங்கள் மூலக் கிள்கள் இந்தியர்கள் என்ற உணர்வு பெற வேண்டும் என்ற ஜனாசகம் கிடைப்பிற்று. உண்மையில் நாம் எவ்வாறோம் இன்று இந்திய உணர்வு பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். அதைச் செய்து முடிப்பதற்கு விரிவான வழி மூலம் தேவை. மூலக்கிள்கள் அவ்வாறாக இந்திய உணர்வு பெறுவது எவ்வாறு? அவர்கள் குறுகிய பிரச்சினை மனப்பான்மை மீட்டொழிக்க வேண்டும்; அங்கு இந்திய நலங்களைப் போஷிக்கும் விஷயத்தில் அவர்கள் மிகுந்த அபாயம் புத்தி உள்

வர்களைக் காண்ப்படுகிறார்கள். இந்த நிலைமை மாற வேண்டும். தீவிர ஆக்கம் செய்து உணர்வு மூலக்கிள்களுக்கு உணர்வுகள் விடுத்து வந்தது போன்ற வேண்டுகோள்களை மூலக்கிள்களுக்கு விடுத்துவர வேண்டும். அவர்கள் தமது உணர்ச்சிகளைத் தேர்தல் மையமாக்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான் அந்த வேண்டுகோள். எவ்வாறு வென்று உப தேசம் செய்தாலும் இவ்வாறு நினைவாகப் பவன்படாது. நற்செய்க்கையில் கருபட்டு அவை நல்ல மூலையில் பிரதி மனத்தில் எதிரொலிக்கும்படியாகச் செய்வதுதான் இவ்வாறு நினைவாகச் தேவை. மூலக்கிள்கள் இந்திய உணர்வு பெற வேண்டும் என்று கோருவதைப் போலவே பெரும்பான்மையாக உள் மனம் வராமல் தமது தனிப் போக்குகளைக் கைவிட்டு இந்திய உணர்வு பெற வேண்டும் என்று கேட்பதற்குமற்றும் பொருத்தமாக இருக்கும்."

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

எவ்விதமான பாடுபாடும் இல்லாமல், நடுத்தர மட்டமே ஆகாதுமாதல் வேண்டு, நல்லாட்சியை நோக்கமாகக் காட்டுவது நியமித்தும் மாநிலங்களிலும் உள் சர்க்காரினால் மூலக் கிள்கள் என்பது என் கருத்து. தன்னாட்சி என்பதில், சட்டத்தில் மாட்சியையும் மூலக்கிள்கள் நினைவுகளுக்கும் அடங்கும். பதவிக்களையும் அதிகாரத்தையும் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கான மார்ட்டின் மனப்பான்மை காட்சிக்கப்பட்டவோ கூடாது.

பெர்மிட் - ஹென்ட்ஸ் - கோட்டா ஆட்சி விதிக்குத் தொழில் துறையை விடுவது அடுத்தபடி முக்கியமான விஷயமென நான் கருதுகிறேன். பெர்மிட்டுகளும் ஹென்ட்ஸ்-களும் தொழில்களுக்கு அங்கியமென்று கருதப் பட்டால் அவற்றை வழங்குவதற்கான அதிகாரம் சத்திரம் உள்ளதும் நிபுணர்களைக் கொண்டுவர ஒரு குழுவிடம் ஒரு மனடக்கப்பட்ட வேண்டும். தம்முடைய அங்குட காங்கிரஸில், தமக்குப் பிரத்தமமான தொழில்கள் தாருவதில், தமது சேமிப்புகள் விடுவதில் செய்வதில் பிரவாகளுக்கு அதிகாரம் சத்திரம் இருந்தால் வேண்டும்.

அதிகாரம் பரவலாக விநியோகமாக வேண்டும்; மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்ற கோட்டாட்டை நான் ஆதரிப்பேன். ஆனால் அத்தகைய அதிகார விநியோகத்துக்கு இது தருணமல்ல என்பது எனது நிபந்தனை கருத்து. அப்பால் மிகுதியாக உள் தருணத்தில் நாம் காங்கிரஸும், உறுதியுடன், அச்சரிக்கிற, போதிய தகுதியுடன் நிறம்படச் செய்வார்களென்ற மத்திய ஆட்சிதான் இப்போது தேவை. ஸார்னர்கள் மாநில மத்திரி சபைகளுக்கு நல்ல ஆயோசன்களாக மட்டுமேயிட்டு, மத்திய சர்க்காரின் பிரதிநிதிகள் யோசனையும் பணிபுரிய வேண்டும்.

மேற்கூறிய கருத்துக்களையுடைய கட்சிகள் ஒரு குறைந்தபட்ச வேகத்திலுள்ளதில் அடி

மனடையில் ஒருக்கிணை வேண்டும். அப்போதுதான் காத்திரி இந்திய விடுதலைப் போராட்ட காலத்தில் பெரும் புகழுடன் பணிபாற்றியபோது எனக்கு இருந்து வந்த நம்பிக்கை உணர்வு மீண்டும் எனக்கு ஏற்படும். என் ஆப்ட்காசத்திலேயே இதற்கான மகத்தான கூட்டமைப்பு நடைபெறு ஏற்பட்டுப் பணிபாற்றத் தொடங்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய விருப்பமும் பிரார்த்தனையும். பொது வாழ்வில் உள் என் மத்திய புகழிய சோதர சோதரிகள் மனப்பூர்வமாக உறுத்தலாக இந்த எண்ணம் நிறைவேறுவதற்கு ஆண்டவர் துணை புரிவான்.

★

ஸ்ரீ. வி. வி. சி. அவர்கள் ராஷ்டிரபதியாகத் தேர்வு பெற்றது செல்வத் தக்கித என ஸார்ம் கோரித் தீர்ப்புக் கறிவிட்டது. இது தரப்புகளில் ஏதேனும் மூன்றில் காட்சி யாகவோ அல்லது நிதி மன்றக் காட்சியாகவோ பிரதம மந்திரியைச் சார்ந்த உணர்வுகள் ஏதிர்த்ததால் தீர்ப்பு வேறு விதமாக இருந்திருக்கக் கூடும். தேர்தல் ஆட்சேபத்தாளினால் குற்றச்சாட்டுகளில் ஒன்று காத்தேனில் பிரதம மந்திரியும் அவரது மத்திரி சபைச் சாசகனும் ஸ்ரீ சிங்கு காங்கிரஸ் பெறுவதற்கான அளவுக்கு மீறித் தமது செல்வாக்கைப் பிரயோகித்தவர் என்பதாலும்.

★

தமிழ் நாட்டு அரசாங்கத்தில் திவ்வரம்புத் திருத்தச் சட்டத்துக்கு ராஷ்டிரபதி தந்திருக்கும் ஆதரவு, மாநிலங்கள சம்பிரதாயப்படி அளிக்கப்படுவதொன்றாகும். எனவே இச்சட்டத்தை ஆட்சேபியவர்கள் ராஷ்டிரபதி ஒப்புதல் அளித்த விட்டார் என்பது காரணமாகச் செவ்விர்த்த விடாமல் இருக்க வேண்டும். இவ்விஷயத்தை ஸார்ம் கோரிட்டில் பரிசோதித்தால் வேண்டும்.

திருவனாந்தில் மே 11-த் தேதி நடைபெற்ற ஸ்ரீ திவாகரான துறத்தி விழாவில் ஸ்ரீமதி எம். எஸ். எம். ஸ்ரீ. வி. வி. நரசிம்மன் குடும்பம் பங்கேற்றனர்.

அரியதோர் இசை விழா

சென்னைவில் உள்ள செஞ்சுவலையில் அமைந்த ஸ்ரீ திவாகரான ஸ்வாமியடிகள் கோயிலுள்ள தாய். ஆழ்ந்த பக்தி சாமி யற்றது. அமைந்த தினவர் டாக்டர் ஆர். கிருஷ்ணசுந்தரம் அவர்கள் ஸ்ரீ திவாகரான ஸ்வாமியடிகள் கிருத்தியில் முக்குறித்த. அவர் தில் உள்ள முத்துக்களைத் திரட்டி வருபவர். இதல் செத்தத்துடன் எந்தே கத்தருகை வழி பட்டு வரும் அமைந்தினர். ஸ்ரீ திவாகரானில் 303வது துறம் திவத்தை ஒட்டி இம்மாதம் 21-த் தேதி திருவனாந்தில் அப்பதமான அண்ட பதின் நடத்தினர்.

இவ்விழா பல் விதங்களில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஸ்ரீ திவாகரான ஸ்வாமியடிகள் குறித்து உள்ள தொத்திரங்களும் வித்தளங்களும் 'ஸ்ரீ திவாகரான ஸ்துதி மாலை' என்ற பெயரில் ஒரு துறாகத் தொகுக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது. துறவின் பதிப்பாளியார் உத்தர ரயிலில் பிரதம அமைச்சரெண்டில் ஸ்ரீ டி. எம். பார்த்தசாரதி. துறவ் வெளியிட்டவர் து. தா. அமைச்சர் பிரதம அமைச்சரான ஸ்ரீ வி. வி. நரசிம்மன். துறவின் முதல் பிரதியைப் பெற்றுக் கொண்டவர் எந்தே கைநிதி ஸ்ரீமதி எம். எம். எப்பாசுமீ.

இவ்வ ராய்சிப் பற்றி இனக்கப் பாடிய இவ்வி திவாகரானைக் குறித்த இந்த திவத்தின் மிக இனிதே திவத்தென்பது.

வி. வி. நரசிம்மன், டாக்டர் கிருஷ்ணசுந்தரம், டி. எம். பார்த்தசாரதி போன்ற வர்கள் வேறு துறங்களில் பிரதமர்களாக இருப்பினும் அவர்களுக்குத் திவாகரானைக் குறித்தும், நமது சங்கீதம் குறித்தும் உள்ள ஆழ்ந்த அருமையும், தேர்ந்த ஞானமும் அவர்

கள் இசைப் பிரமுகர்களாகவே முதற்கண் திவக்கச் செவ்வது. பெராளியர் எம்ப ஸ்ரீமதி எம். விழாவில் பெருமூர ஆற்றினார்.

இவ்விழாவுக்கு மேலாக இவ்விழாவில் குறிப்பிட வேண்டிய அம்சம்: அன்று ஸ்ரீ வி. வி. நரசிம்மன் செ திவாகரான கிருத்தியில் சம்பிரதாய சத்தமாகப் பாடினார். சிப்ப ஸ்ரீமதி எம். எம். உள்ளமூக சங்கீத வழியாடு செய்தார். அதன் பிரத ஸ்ரீ நரசிம்மனும் ஸ்ரீமதி எம். எம். அமைச்சர் சேர்ந்து 'பங்கு ரீதி' என்ற திவாகரான கிருத்தியைப் பாடி ரசியில் மகிழ்வித்தனர்; திவாகரானும், ஸ்ரீ ராமனும், சங்கீத மாதாரும் மகிழ்ந்திருப்பர்.

மே 10-த் தேதி கருகில் நாரத வன அமைந் ஸ்ரீமதி எம். எம். எப்பாசுமீ துறத்தி வந்தனர். இவ்விழாவுக்கு ஸ்ரீமதி எம். எம். எப்பாசுமீ இவ்வி விழா நடத்தினர்.

**யிகவும்
சிறந்த**

மரபு மரபு
கிழவம் லேவ் ப்ளஸ்
25 கேட்கு
பாண்டு கம்பென்ட்
ரூ. 125.00

புரான்ஸிஸ்டர்

மரபு மரபு
2 பான்ட்
ரூ. 175.00

பிரபல

மரபு மரபு
2 பான்ட்
ரூ. 200.00

மர்பி

மரபு மரபு
3 பான்ட்
ரூ. 255.00

புரான்ஸிஸ்டர்

மர்பி புரான்ஸிஸ்டர், பெரிய துருவ டிரான்ஸிஸ்டர் லைட்
கிரைவ் சகலவற்றைக் கொண்டுவந்து வந்திருக்கிறார்.

உன்னத ஒலிநயம், சிறந்த அமைப்பு, சகாய விலை

மர்பி ரேடியோ இசுதியாவின் மிகப் பெரிய அதிகாரி புரான்ஸிஸ்டர்
மாதிரியில் தயாரிக்கப்பட்டது. ரேடியோ தயாரிப்பில் 21 வருட
ஆராய்ச்சி அனுபவம் மற்றும் தொழில்நுட்பத்திற்கு உட்பட்ட
கொண்டிருப்பதால், ஒவ்வொரு மர்பி புரான்ஸிஸ்டரும் சிறந்த
புரான்ஸிஸ்டர் வகை வகைக்குறித்து. இதுவரை 1,50,000க்கும் அதிகமான
மர்பி புரான்ஸிஸ்டர்களும், ரேடியோக்களும் வெளி நாடுகளில் மட்டுமே
விற்கப்பட்டுள்ளன. மர்பியின் உயர்ந்த செயலாக்கத்தாலும், மக்கள்
பிரம்முதலாக இவற்றைச் சிறந்த அந்தரட்சி வேறெல்ல வேண்டும்?

மர்பி திவ்யந்த மரபு வந்தது!

8/2/55

யொன்னியன் செல்வன்

நாற்பத்தைந்தாம் அத்தியாயம்
வானதிக்கு அபாயம்.

“அக்கா! ஐந்து வயதில் நான் காவேரி வெள்ளத்தில் மூழ்கியது நினைவிருக்கிறதா? காவேரித்தாய் என்னை எடுத்துக் காப்பாற்றிப் படகியை விட்டு விட்டு மறைத்து நினைவிருக்கிறதா?” என்று அருள்வரம் கேட்டான்.

“இது என்ன கேள்வி தம்பி! எப்படி அதை நான் மறத்து விட முடியும்? ‘பொன்னியன் செல்வன்’ என்று உன்னை அழைத்து வருவதே அச்சம்பவத்தின் காரணமாகத்தானே?” என்று குத்தவை.

“என்னைக் காப்பாற்றிய காவேரித் தாயை இவங்கையில் நான் எவ்வேன், அக்கா!... என்ன பேசாநிடுக்கிடுவே? உனக்கு ஆச்சரியமா யில்லையா?”

“ஆச்சரியமில்லை தம்பி! ஆனால் ஆர்வமில்லைய இடுக்கிறது. அவரைப் பற்றி எவ்வா விவரங்களையும் சொல்!”

“ஓரு நாளில் ஓரு தடவையில் சொல்ல முடியாது. நூக்கியமானதை மட்டும் சொல்லுகிறேன். காவேரி வெள்ளத்திலிருந்து என்னை அவன் காப்பாற்றியது மட்டுமல்ல; இவங்கையில் பல தடவை என் உயிரைக் காப்பாற்றி விடுகிறான். உயிரைக் காப்பாற்றியது பெரிதல்ல, அக்கா! எத்தனையோ பேர் தற்செயலாகப் பிரிர் உயிரைக் காப்பாற்றுகிறார்கள். அவன் என்னிடத்தில் வைத்துள்ள அன்பு இருக்கிறதே, அதற்கு இந்த கிரேடு பதினாறு உலகங்களும் இன்னவாகாது... ஏன்? நீ என்னிடம் வைத்துள்ள அன்பைக்கூட அடுத்தபடியாகத்தான் சொல்ல வேண்டும்!”

“அதைச் சொல்லுவதற்கு நீ தயக்க வேண்டாம். உன்னிடம் என் அன்பு

அமர்
கவி

அவ்வளவு ஒன்றும் உலர்ந்தது அவன்; உலர்நடை உலர்ந்தது; உலர்வைவைச் சொல்கிறேன், தம்பி! எனக்கு இந்தச் சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் மேன்மைதான் முதன்மைவானது. அதற்கு நீ பயன்படுவாய் என்றுதான் உன் பேரில் அன்பு வைத்திருக்கிறேன். அந்த நோக்கத்துக்கு நீ தடைபா யிருப்பாய் என்று தெரிந்தாய், என் அன்பு வேறுபாடாக மாறினதும் மாறினதும். ஆனால் அந்த ஊமைச் சேலிட்ட ஸ்திரீயின் அன்பு அத்தகையதல்ல. நம்முடைய தந்தையிடம் இருப்பது வருடக்களுக்கு மேலாக அவள் உள்ளத்தில் பொங்கித் ததும்பிக் கொண்டிருந்த அத்தனை அன்பையும் உன்பேரில் சொரித்திருக்கிறாள். அதற்குப் பதிலுது உலகமும் இனிமையிலுந்தான்!"

"உனக்கு அது எப்படித் தெரிந்தது அக்கா!"

"எதைச் சொல்கிறாய், தம்பி!"

"அவள் நம்முடைய பெரிய தாயார் என்பது?"

"தந்தை சொன்னதிலிருத்தும்] வந்தியத் தேவர் சொன்னதிலிருத்தும் ஊதித்துக் கொண்டேன், தம்பி! அவன் உன்னைத் தன் சொந்த மகன் என்று என்னி யிருக்கிறான்? அறிவது சகலத்தியின் மகன் என்று என்னி யிருக்கிறான்?"

"அந்த மாநிலி வேற்றுமைவான என்னம் என் மனத்திலும் உதிக்கலிக்கா; அவள் மனத்தில் என்னவையும் இருப்பதாகத் தெரியலிக்கா."

நீ ஏன் அம் மாநிலி வேற்றுமைப்படுத்திப் பேசுகிறாய்?"

"தம்பி! அந்த ஊமை ஸ்திரீ வீற்றிருக்க வேண்டிய சில்கா தனத்தில் இன்று நம் தாயார் வீற்றிருக்கிறாள். அது தெரிந்திருத்தும் அவள் உன்னிடம் அத்தனை அன்பு வைத்திருந்தாய். அது மிக்க விசேஷமல்லவா?"

"நான் அவள் வயிற்றில் பிறந்த மகன் அல்ல என்பது அவளுக்குத் தெரிந்துதான் இருக்க வேண்டும். வயது வித்தியாசம் தெரியாமலா போகும்? அவளால் பேச முடியாது; மனத்தில் உள்ளதைச் சொல்ல முடியாது. ஏதோ சித்திரங்கள் எழுதிக் காட்டியதைக் கொண்டு எவ்வளவு தெரிந்து கொள்ளலாமோ அவ்வளவு தெரிந்து கொண்டேன். என்னிடம் அவளுடைய அன்பு இருக்கட்டும். நம் தந்தையிடம் அவள் எத்தகைய அன்பு வைத்திருக்க வேண்டும் என்பதைத் திரைத்தான் என்ருஞ் உடனே உருகி விடுகிறது. அக்கா! என்னுடைய பிராயத்தில் அப்பா என்னைப் போல இருப்பாரா?"

"இக்கூ தம்பி, இக்கூ! உன்னுடைய பிராயத்தில் நம் தந்தை மன்மதனைத் தொற்கடிக்கும் அழகுடன் விளங்கினார். நம்முடைய சோழ குலம் வீரத்துக்குப் பெயர் போனதே தவிர அழகுக்குப் பெயர் போனதல்ல. நம் பாட்டினர் அரிஞ்சய தேவர் அழகில் நிகர்ந்த எவதும்பராயன் குலத்தில் பிறந்த கல்வானியை மணத்

தாரி, கல்யாணியை அழிஞ்சயி மறைத்த போது அவன் பத்தரை மாற்றுப் பசும் பொன்னெடுத்த மேனியும் பூரணச் சத்திரனை பொத்த ஓங்கும் கொண்ட புலனமோவியாக விளங்கினான். தற் சமயம் இத்தனை கவதாய் பிறகும் கல்யாணிப் பாட்டி, கல்யாண அழகா விஞ்சினான் என்பதை நீயே பார்த்திருக் கிறாய், அதனும் நமது நன்னதாய் அவ் வளவு அழகுடன் இருந்தார்: 'சத்தர மோழி' என்ற பட்டப் பெயரும் பெற் றார். நாம் நம்மு னால் தாங்கள் னரக் கொண்டு பிறத்திருக்கி யோம். திருக் கோவ தாரி மலையாளம் கம் சத்தில் பிறந்த வர்கள் அழகை வெறுப்பவர்கள்.

அழகு வீரத்துக்குச் சத்தர என்ன நினைப்பார்கள்...

"அழகுக்கும் வீரத்துக்கும் என்ன சம் பந்தம் உண்டோ என்னவோ, எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் அழகுக்கும் அன்புக் கும் சம்பந்தமில்லை என்பதை அறிவேன். இவ்வாறாக..."

"இவ்வாறாக இங்கப் பெண் வானதி எதற்காக உன்னைத் தான் மறைவி விடுத்து கண் கொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாள்? அதோ அதன் பட்

கெட் சேத்தன் அழகன் பூங்குழலி யை ஏன் கண்கொட்டாமல் பார்த்துப் பறங்கமனைத்து கொண் டிருக்கிறாள்?"

இவ்வாறே புன் னன கூ புரிந்து, "அக்கா! நீ எவ்வி குத்தோ எதற்கோ போய் விட்டாய்.

என் பெரியவர்களை என்விடம் வைத்துள்ள அன்பும் குறித்துச் சொன்னேன். அது பொருள் போகட்டும்; இங்ஙனமில் ஒரு வரைப்போக இவ்வேருவர் தத்ருபமாக இருப்பது என்பது சாத்தியமா அக்கா?"

"ஏன் சாத்தியமில்லை? இரட்டைப் பிள்ளைகளை யிருந்தால் அது சாத்தியம். அன்றை தாயும் மகளும் ஒரே பிராயத்தில் ஒரே மாதிரி இருப்பது சாத்தியம் தான். இதைத் தவிர பிரம்ம சிருஷ்டியில் ஒருவர்க்கு கொருவர் சம்பந்தமில்லாதவர்கள் அபூர்வமாகச் சில சமயம் ஒரே மாதிரி இருப்பதும் உண்டு."

"புரூஷர் இளைய ராணியின் இவ்வகையில் நான் பார்த்த பெரியவர்களையும் ஒரே மாதிரி இருப்பதாக வந்தியத் தேவர் சொல்வது உண்மையா? யிருக்க முடியுமா? நத்தினி சிறு பெண்ணாயிருந்த போதிலும் நான் ஸார்த்திருக்கிறேன். புரூஷர் இளைய ராணியை யிறகு நன்ருவப் ஸார்த்ததில்கி. உனக்கு என்ன தெரிகிறதது?"

"நான் புரூஷர் ராணியைப் ஸார்த்த திருக்கிறேன் தவிர, நம் பெரியம்மா அவை ஸார்த்ததில்கி. ஆனால் வந்தியத் தேவர் கூறியது உண்மையானததான் இருக்க வேண்டும். என் தந்தை கூறிய வரலாற்றிலிருந்து அதைத் தெரிந்து கொண்டேன். நம்பி!"

"தந்தையே கூறியதா உன்விடம்? என்ன கூறினார்? எப்போது கூறினார்?"

"சில தாளைக்கு முன்பு நானும் வான தீயும் தஞ்சைக்குப் போயிருந்தோம். அப்போது நம் இரட்டைப் பிராயத்தின் தந்தை சம்பந்தத்தைக் கூறினார். இவ்வகைக்கு அருகில் உன் ஒரு தீயின் தாய் தவிராச குதர்க்கப்பட்டதைவும், அத்தீயின் ஓர் என்மைப் பெண் தம்பிடை ஸாட்டிய அன்பைப் பற்றியும் கூறினார். பரந்தமர் அனுப்பிய அட்டை நம்மை அத்தீயின் கன்று யடித்து அழைத்து வந்ததைப் பற்றிச் சொன்னார். நமக்கு இவ்வரசைப் பட்டம் குட்டிய அன்று அரண்மனை வாகனம் தின்ற கட்டத்தின் அகலிப் ஸார்த்தாராம். அடுத்த கணம் அவன் மறைந்து விட்டானாம். அவனைத் தேடி அழைத்து வர முன் மந்திரி அறிஞ் தந்தையே அனுப்பினாராம். ஆனால் அந் தப் பெண் கலையரை விளக்கின் உச்சி யிருந்து கடலின் குறித்து இறந்து விட்டாள் என்று அறிஞ்நர் கூறியது கூறினாராம். இத்தச் சம்பவம் நம் தந்தையின் உன்சத்தில் இருப்பதி நான் வருஷங்களாக இருந்து அன்றும் பதனும் வேறாக அளித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை அறிந்தேன். அவன் இறந்து விட்டதாவே தந்தை நினைத்துக்

கொண்டிருக்கிறார். நம்புக. நமது குற்றத்தாக. அவன் மகம் புண்பட்டு உயிரை விட்டு விட்டதாவும் என்னிடம் கொண்டிருக்கிறார். நம்பி! சோழ காம் சாத்தியத்தைப் பற்றி நம் மனம் கோட்டை வெள்ளம் ஒரு புறம் இருக்கட்டும். தீயும் நானுமாக முயன்ற நம் தந்தைக்குச் செல்வ வேண்டிய கடமை ஒன்று இருக்கிறது. நீ எப்படியாவது இவ்வகையிலிருந்து அங்குமாத சிவையத் தஞ்சைக்கு அழைத்து வர வேண்டும். தந்தையிடம் 'அவன் இறந்து விட்டன்கி. உயிரொரு இருக்கிறேன்' என்றதை நேரிக் திருந்தாக் காட்ட வேண்டும். இவ்வாவிட்டால், நம் தந்தைக்கு இந்த துன்பத்தினும் மனம் சாத்தி தில்கி, மது துன்பத்தினும் அங்குக்கு திம்மதிருக்க முடியாதது!"

"அக்கா! சமீபத்தில் நான் இரண்டு முன்று நடவை மரணத்தில் வரசை வரைவிக் சென்று திரும்பினேன். அப்போதெல்லாம் என் மனத்தில் நோவ் திய என்னென் என்னை தெரியுமா? பெரியம்மானைத் தந்தையிடம் அழைத்துப் போய் விடாமல் செத்துப் போகி னேமே என்ற ஏக்கத்தான். அக்கா! அந்த மாதரசிவைய நினைத்தாலும் என் உன்சம் குமுறுகிறது. வாயிருந்தால் மனத்தினுள் குறைகளையும் வேறாக கிளையும் வெளிப்பட்டுச் சொல்லி ஆறுதல் அடைவாராம். அது இருந்தால் யின் உனம் ஆறுதல் கொழிக்கக் கேட்டுத் துக்கம் தீரலாம். வாயும் செலியும் இவ்வாற ஒருத்தியினுடைய நிலையை என்னிடம் பாரி! உன்சத்தில் குமுறும் அன்பையும் ஆர்வத்தையும் ஒப்பத் தையும் வேறானவையும் கோபத்தை யும் தாபத்தையும் என்வாவற்றையும் மனத்துக்குள்ளே அடக்கி வைத்திருக்க வேண்டும். அந்நிலம் நம் பெரியவர்களைப் போல் ஆசையுள்ள அடைந்தவனின் மனோ நிலையைப் பற்றிச் சொன்ன வேண்டுமா? அவன் கைத்திபக்காரி கைப் போல் இவ்வகைத் தீயின் காடு உனிக் கத்தித் திரிந்து கொண்டிருப்பதில் விடப்பென்ன? அதையெல்லாம் நினைக்க நினைக்க என் நெஞ்சம் வெடித்து விடும் போலிருக்கிறது. அவன் எப்படியாவது அழைத்து வந்து தந்தையிடம் சொப்பிக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம் உண்டாகிறது. ஆனால், நம் தந்தை அதை விரும்புமார் என்று நினைக்கிறேன், அக்கா?"

"தந்தை விரும்பினாலும் சரி, விரும்பா விட்டாலும் சரி, நம்முடைய கடமை அது. நம்பி! இறந்து போனவனின் ஆவி வந்து நம்மைத் துன்புறுத்துவதாக என்னி இரவு நேரக்கனிக் நம் தந்தை

அவற்றிலும். இவ்வுபாயை அவர் உடம்பும் சுவாஸமடவதிலும்..

"இது எப்படி உனக்குத் தெரிந்தது. அக்கா! இதுவும் தந்தை சொன்னா?"

"தந்தையும் சொன்னார்; என் தொழிலாளியும் சொன்னார்."

"வானதி சொன்னா? அவளுக்கும் இதற்கும் என்ன சம்பந்தம். அக்கா! நீ அவனிடம் சொன்னா, என்ன?"

"இல்லை, இல்லை! தஞ்சை அரசமயிலின் ஒரு நாள் நிபந்தித்தது அவன் வாய் மொழிகளையே சொன்னதென்றே. இருந்தாலும் நீ ரொம்பப் பொன்னாதவன் தம்பி! சொழர் குலத்தின் பண்டாட்டையே மறந்துவிட்டாய்! கொஞ்சம் பாரு! இவ்வரையில் ஒரு நாட்களைத் போலும் இல்லை; சென்கியமாத இருக்கிறவா என்று கேட்கக்கூட இல்லையே! மகா வீரரான சிவிய வேளாண் புதல்விக் குத் செய்யும் மரியாதை இதுதான்! அழகாரிடுக்கிறது!"

"அக்கா! வானதியைக் கவனித்துக் கொள்ள நீ இருக்கும் போது கவனி என்ன? சென்கியமா என்று நான் விசாரிப்பதுதான் என்ன?"

"ரொம்ப சரி; சற்று வாயை மூடிக்கொண்டிரு! வானதி! இங்கே வாய்! உன்னை இவ்வரசன் நன்றும்ப் பாரிக்க வேண்டுமாம்!" என்றான் குத்தவை.

வானதி அருகில் வந்தாள். இவ்வரசரைப் பார்த்தும் பாராமதும் நின்று கொண்டு "அக்கா! எத்தகாகக் - தப்பிச் செய்து வருகிறீர்கள்! தக்கன் தம்பி என்னைப் பாரிக்க விரும்ப வில்லை. அவர் பார்வை பெய்களாம் அதோ கூடலில் இருக்கும் ஒடத்தில் பெயேயே இருக்கிறது. அவ்வரசனாகத் திரும்பிப் போக வேண்டும் போகிறார்களே!" என்று பட்டுப் போன்ற மிகுதவான குரலில் கூறினான். ஒடத்தில் இருந்த பூக் குழியைத் திசைத்துக் கொண்டு. ஒடத்தைக் குதிப்பே! - தன் மேதும்!

இவ்வரசன் கைத்துக் கொண்டு. "அக்கா! உன் தொழிலுக்குப் பேசத் தெரிவிறதே. நம் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த வானமாவதுடன் இவளும் ஒரு வானமாவே என்று பயந்து போனேன்!" என்றான்.

"அக்கா! இவ்வரசன் பார்த்தான் எனக்குப் பேச வருகிறதிலும். எனக்கே நான் வானமாவாய் போய்விட்டேனே என்று பயம் உண்டாவிறது!" என்றான் வானதி.

"அது ரொம்ப நகவது. கோடிக்கரைலில் ஒருவன் இருக்கிறான். பூங்குழியின் தலைமயன். அவன் மத்தவர்கனிடம் ஒரு வான தெத்தித் தெத்திப் போகிறான். ஆனால் அவன் மனவினைக் கண்டால் கைமலாவி விடுகிறான். அதனால் அவன்

அவன் விட்டார் வாயை எவ்நே வையத்து விட்டார்கள்" என்றான் இவ்வரசன்.

"இந்தக் கொடும்பாளூர்ப் பெண் கொஞ்சம் அத்த மாநிசிடான். முன்னே பெய்களாம் இவ்வரசன் சற்று நேரம் போகாமல் கம்மா இருக்கச் சொன்னால் இவளால் முடியுமே முடியாது. பேச ஆரம்பித்தால் திறத்தவே மாட்டான். நீ முதல் முதலில் இவ்வரசனுக்குப் போனாயே. அது முதல் இவ்வரசனையே பேசக் குறைத்து விட்டது. தனியாகத் தனி வாகப் போய் உட்கார்த்து கொண்டு எதையோ எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறான். அது போனால் போகட்டும். வானதி! அன்ற இவ்வு தஞ்சை அரசமயிலின் நடத்ததை பெய்களாம் இவ்வரசனுக்கு விவரமாகச் சொன்னு!" என்றான் குத்தவை.

"கொடும்பாளூர் இவ்வரசன் உட்கார்த்துக் கொண்டு சொன்னதும், அக்கா! இவன் இத்தனை நேரம் நித்பதைப் பார்த்தான் இவ்வரசனையே பெய்க தந்தை உருவிப் போய் விடுவார். தெய்விகச் சேதாதிபி என்னைப் பார்த்தும் பெய்கெய்களாம் இவ்வரசன் பற்றி விசாரிப்பார். தீயோ இவ்வரசன் பற்றி ஒன்றுமே சொல்லி அனுப்புவதிலும். ஆகையால், நான் அவருக்குப் பதிக் கொள்ள முடியாமல் நிண்டாடுவேன்" என்றான் இவ்வரசன்.

"வானன் குறைத்து விசிடம் இவ்வரசன் பற்றி விவரமாகச் சொல்லி அனுப்பி வேனே. அவர் ஒன்றும் உன்விடம் சொல்லவில்லையா?"

"அவர் சொல்கிறதான் இருப்பார். அக்கா! இவர் காதில் ஒன்றும் விழாதிராது. இவருக்கு எத்தனைவேளாண்புகம்!" என்றான் வானதி.

"அதையும் உண்மதான். உன்னுடைய ஒவ்வையப் பார்த்த பிறகு வேறு ஒன்றிலும் என் மனம் செல்ல வில்லை. இந்த எரத்துக்குப் பிறகு என் வான உட்க கொஞ்சம் மத்தமாயிருக்கிறது. உன் தொழிலை உரக்கப் போச் சொன்னு!" என்றான் அருங்கர்மன்.

பிறகு, வானதி தஞ்சை அரசமயிலின் குத்தவை தூக்கை கோயித்துக்குப் போன பிறகு நான் தனியே மேல் மாடத்தில் உவ்வரசன் சென்றதையும், சக்கரவர்த்தியின் அபயம் குரல் கேட்டதையும், அந்த இடத்திற்குத் தான் சொன்று விடு எட்டிப் பார்த்ததையும், அங்கே நான் உண்ட வார்த்தையையும் கூறினான். இவ்வரசனையே வானதி இவ்வரசனின் குத்ததை ஏறிட்டுப் பாரிக்க நேர்ந்த போதெய்களாம் மேல்மறந்து நின்று விட்டான். இவ்வரசனோடு அவன் ஒன்றொரு தடவையும் தான்

புது பேயைப்படி செய்வது அவசியமா விருந்தது.

எண்ணாவற்றையும் ஆர்வத்துடன் கேட்டுக் கொண்டிருந்த இளவரசன், கடைசியாகத் தமக்கையைய நோக்கி, "அக்கா! உன் தொழி முக்கியமான ஒரு சம்பவத்தை விட்டு விட்டால் போகிறார்களே! இது வரையில் பார்த்துக் கேட்ட பிறகு இவன் மூர்க்கார அடைந்து விழுந்திருக்க வேண்டுமா?" என்றான்.

குந்தவை சிரித்தாள்; வானநி நானத் துடன் தன் குனிந்து நின்று.

குந்தவை அவளை அங்கு நிறுத்திய உண்மையையும் பார்த்து, "வானநி! நீ சற்று நேரம் ஒடைக்காரையோடு உயரவில்லை! வா! இங்கு வந்தால், நம் பரிவாரங்கள் இருக்கிறார்கள். நம்மோடு போகிறேன்! அருள்வாரம் இன்னும் இல்லை நான் இங்கேயேதான் இருப்பேன். மறுபடியும் சந்திக்கலாம்!" என்றான்.

"ஆகட்டும், அக்கா! உயரவில்லை! வருகிறேன்!" என்று சொல்லிக் கொண்டு வானநி துண்டிக் குனிந்து சென்றான். நிகரென்று அவ்வளவு குந்தவை அவளுக்கு எப்படி ஏற்பட்டதோ, தெரியாது.

மலர்ந்த முகத்தோடும் கிரிந்த உண்மையோடும் அவன் போவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த அருள்வாரம், அவன் மறைந்ததும் தமக்கையை நோக்கிலும்.

"அக்கா! தந்தையின் பிறப்பின் காரணம் எங்களுக்குத் தெரிகிறது. ஆனால் அவர் கடைசியாகப் பற்றி உன் குத்து என்ன? அவர் முன்னால் காணப் பட்ட தோற்றம் என்னவா யிருக்கக் கூடும்! தந்தையின் மனப் பிரமைமா? அல்லது அவர் உன் தொழிலும் அந்தப் பிரமை எப்படி ஏற்பட்டிருக்கலாம்?"

"தந்தை கடைசியும் பிரமை அல்ல; வானநி கடைசியும் மாயத் தோற்றம் அல்ல. தந்தை முன் நடந்தது தன்விரவு நாடகம். அதன் முக்கிய பாதிரமமாக நடந்தவன் பழைய இளவரானின் தந்தை. இதை அப்போதே நான் கவனித்துத் தெரிந்து கொண்டேன். வந்தியத் தேவரும் தீயும் சொன்ன விவரங்களுக்குப் பிறகு அது உறுதியாகிற்று...."

"அந்த நாடகத்துக்குக் காரணம் என்ன? பழைய ரானின் எதற்காக அப்படிச் செய்ய வேண்டும், அக்கா?"

"நத்தினிக்குத் தன் பிறப்பைக் குறித்துச் சந்தேகம் உண்டு. சக்கரவர்த்தி தக்கைப் பார்த்த முன்னேரு தடவை திரைமுகத்தை அவன் அறிவான். அதற்குப் பிறகு அவன், தந்தை முன்னால் வருவதே இல்லை. இப்படி ஒரு

நாடகம் நடத்தினால் ஏதாவது உண்மை கடைசியாகம் என்று சொந்திக் கிருன்...."

"தெரிந்திருக்கலாம், அக்கா?"

"அந்த நாள் அறிவேன். நத்தினியின் உண்மையை அவனைப் படைத்த பிரம்ம தெவனாலும் கடைசியும் முடியாது. பழையோட்டையார் அவனிடம் பழம் பாட்டை நினைத்தால் எங்குப் பரிதாபமாக இருக்கிறது. தம்பி! சற்று முன் அழகைப் பற்றிப் பேசினேன் அவ்வளவு போவனாக அழகை அழகி என்றும், நத்தினி தான் அழகி. நான்கள் என்னாரும் அவன் வாக் தான் பெற மாட்டோம். நத்தினி முன்னால் எதிர்ப்பட்ட புருஷன் அவளுக்கு அக்காவை அடிமைப்பாடி விடுகிறான். பழையோட்டையார், மதராசு தன், திருமலைப்பள்ளம், கந்தமாமலை, கடைசியாக, பார்த்திபெந்திரன்! அவருடைய அழகுக்குப் பவத்து கொண்டு முதல் மந்திரி அறிந்தார் அவன் பக்கத் திரையே போவதில்லை. ஆதித் த கிரகவன் அதனுடைய தந்தைக்கு வருவதில்லை. தம்பி! நத்தினியின் சொந்த தாய்க்கு அது உண்மை. அவனிடம் தோற்றுப் போனான் மித்ரி வந்தவர். ஓரே ஒருவர்தான்!...."

"வானநி குத்து விவரத்தையே சொல்லுகிறா?"

"ஆம்! அவர்தான்! அதனுடைய தான் அவரைக் காஞ்சிக்கு ஆதித் த கிரகவனிடம் அனுப்பியிருக்கிறேன்."

"எதற்காக?"

"பழைய ரானின் கடைசியும் சம்பவம் வர மாணிக்கம் வருவது நம் தமையனுக்குச் சொக்கி அனுப்பியிருக்கிறான். அவர்களுடைய சந்திப்பைத் தடுப்பதற்காக அனுப்பியிருக்கிறேன். அப்படிச் சந்தித்தாலும் விபரம் எதுவும் நோய் பாதுகாப்பதற்கு அனுப்பி விடுகிறேன். கிரகவனுக்கு நத்தினி தம் தமக்கை என்று தெரியாது. நத்தினி தம் உறவைக் கண்டு கொண்டாளா என்பதையும் நான் அறிவேன்."

"அவன் தம் தமக்கை என்பது தீர்வத்தானா, அக்கா?"

"அதில் என்ன சந்தேகம்? தம்பி! அந்த நாள் அறிந்திருந்த என் னுடைய மனத்தை அப்போது மாற்றிக் கொண்டுவிட்டான். நாம் குந்தவைகளை விடுத்தபோது நத்தினியை நான் வெறுத்தேன்! அவைந்தேன். அவன் அழகைக் கண்டு போருமைப்பட்டான். தீயும் கிரகவனும் அவனோடு பேசுவது உடாது என்று திட்டம் செய்தேன். அவன் பான்டிய நாட்டுக்குப் போன பிறகு அவனிடம் நான் கொண்டிருந்த அருமைவும் வெறுப்பும் அப்படியே

ஆளும். ஆனால் நமது உடனடிநலம் நாம் செய்துவிட வேண்டியதுதான்!"

"அதற்காக வந்திவந்தேவரை நீ அனுப்பியிருப்பது சரிதான். ஆனால் தந்தையிடமும் தெரிவிக்க வேண்டாமா? அவர் எதற்காக உடல் வேதனை பொதாதென்று மன வேதனையையும் பட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டும்? நாம் உடனே தஞ்சைக்குப் புறப்படலாம் அல்லவா?"

"உடனே உடனடி, தம்பி! இரண்டு நாளில் தஞ்சைக்கு நான் புறப்படுகிறேன். ஆனால் இந்தச் சூடாமணி விவாரத்தில் நான் நீ இன்னும் சில காலம் இருக்க வேண்டும்."

"ஏன் அப்படிச் சொல்கிறாய்? தந்தையின் உட்காரையை மீறி என்னை இப்போது இன்னமும் ஒளித்து மறைத்து வரமுன் சொல்கிறாய்?"

"ஆம்; நீ இப்போது தஞ்சைக்கு வந்தால் தாபெக்கும் ஓரே சூழப்பமாவினிடும். மக்கள் மதுராத்தகர் மீதும் பழுவெட்டையார்களின் மீதும் ஓரே கோபமாயிருக்கிறார்கள். உன்னை மறைப்பதற்குக் கொண்டு வரச் சொன்னதற்காகச் சக்கரவர்த்தி மீதுகூட துணக்கம் போபமாயிருக்கிறார்கள். உன்னை இப்போது எண்டாக், மக்களின் உணர்ச்சி வெள்ளம் பொங்கிப் பெருகும். அதன் விளைவுகள் என்ன ஆகுமோ தெரியாது. உடனே உனக்குப் பட்டம் உடல் வேண்டும் என்று துணக்கம் கூச்சம் போட்டாலும் போடுவார்கள். தஞ்சைக் கோட்டையையும் அரசமனைகளையும் முற்றாகப் போடுவார்கள். ஏதாவது மனம் புண்பட்டிருக்கும் தந்தையின் உள்ளம் மேலும் புண்படும். தம்பி! இராஜ்யத்துக்கு ஆபத்தான சந்திரசேதன என்று உன்னை நான் வரச் சொல்லி ஓடிக் களையினேன். அந்த காரணத்துக்காக இப்போது நீ திரும்பி இங்கு வந்துப் போய் விட்டாய் தஞ்சை என்று நினைக்கிறேன்...."

"அக்கா! அது ஒரு தாளும் இயலாத காரியம். நம் தந்தையைப் பார்க்காமல் நான் திரும்பிப் போக மாட்டேன். தஞ்சைக்கு நான் இரவுசெயமாக வருவது நமது கடமை என்று நினைத்தாக் அப்படியே செல்கிறேன். ஆனால் சக்கரவர்த்தியை நான் பார்த்தேவாக வேண்டும். அங்கு உன்னைக் காப்பாற்றிய காவலர் அய்யன் யார் என்பதைச் சொல்ல வேண்டும்."

"அந்த வேண்டாம் நானே செயலம் பார்த்துச் சொல்லிவிடுகிறேன். நீ வந்து நான் நீரே வேண்டுமா?"

"தேவிக் பார்த்த நானே சொன்னால், தந்தைக்குப் பூரண நம்பிக்கை ஏற்படும்; ஏன் மனமும் ஆறுதல் அடைவம். பெரியம்மாளை அழைத்துக் கொண்டு வருவது

தந்தை அவருடைய அனுமதியையும் பெற்றுக் கொள்ளும்...."

"அருள்வரமா! உன் இஷ்டத்துக்கு, நான் குறுக்கே நிற்செல்லேன். ஆனால் இன்னும் ஒரு கார காலம் சூடாமணி விவாரத்தில் இரு. நான் முன்னதாகத் தஞ்சைக்குப் போகிறேன். நீ வந்திருப்பதைத் தந்தையிடம் அறிவித்து விட்டுச் செல் தி அனுப்புகிறேன். தம்பி! நான் இங்கே உன்னைத் தேடி வந்தது உன்னைப் பார்ப்பதற்காக மட்டுமல்ல; உன்னைப் ஒரு வரம் கொடுப்பேறுவதற்காக வந்தேன். அதை நினைப்பதற்கு வந்தது விட்டாக், பின்னர் உன்னைத் தொந்தரவு செய்ய மாட்டேன். அப்படித் தஞ்சைப் பவத்து ஒளித்திருக்கும்படியும் சொல்ல மாட்டேன். ஆன் பின்னாள் அப்படித் தஞ்சை உட்கார வேண்டிய வர்களுடன். வீர சேனைய பராக்ரீர மக்களின் இளைக்காதவைகள் என் நீ புறப்பெற வேண்டும் என்பதுதான் என் ஆசை. ஆனால் மறுபடியும் உன்னை அப்படித் தஞ்சை உட்காரத்திற்கு கொள்ளுதல் தந்த முன்னால் என்னுடைய கோரிக்கையை நினைப்பதற்குக் கொடுக்க வேண்டும்...."

"இவ்வளவு பெரிய பிரச்சனை எதற்கு. அக்கா! நீ கொஞ்சங்கூட என்னைக் கவனம் நான் மறுத்ததுண்டா?"

"மறுத்ததில்லை; அந்த நம்பிக்கை போடுதான் இப்போதும் கேட்கிறேன். ஆதித்த கங்கைக் கவிபாணம் செய்து கொள்ள விரை; கவிபாணம் செய்து கொள்வான் என்றுத் தொன்றவில்லை. கந்தர கோழிக் குகம் உன்னையேதான் விளக்க வேண்டும். என் விருப்பத்தை இந்த ஒரு விஷயத்தில் நீ நினைப்பதற்குத் தாமதம் வேண்டும்...."

"உன் விருப்பத்தை நினைப்பதற்குத் தாமதம் இல்லாதாக், எனக்குப் பிரியமான பெண்ணை மறைத்து கொள்ள நீ எம்மதம் கொடுப்பாய் அல்லவா?"

"இது என்ன இப்படி கேட்கிறாய்? இருபது ஆண்டுகளாக நம் விருப்பங்கள் மாறுபட்டதில்லை. இதிலே மட்டும் தவிர வாக எதற்குச் எம்மதம் கேட்கிறாய்?"

"அக்கா! அதற்குக் காரணம் இருக்கிறது. நான் மறைத்து கொள்ளும் டென் நான் காணும் பகற் காலகாலம் நினைப்பேற்றுவதற்கு ஒத்தாசையாக் விருக்க வேண்டும் அல்லவா?"

"தம்பி! உன் பகற் காலகாலம் ஒரு பெண்ணின் ஒத்தாசை கொண்டு நினைப்பேற்றிக் கொள்ளாத ஆசைப்படுகிறாய்?" என்றான் குந்தவை.

அச்சமயத்தில், "ஐயோ! ஐயோ! அக்கா! அக்கா!" என்ற அபயக் குரல் கேட்டது. குரல் எங்குமிக்க குரல்தான்.

(தொடரும்)

வர்ணமென்ன...
ஜாலமென்ன...
கோலமென்னவோ!

டாடா மென்மென்மென் அழகுடன்
பிரிட்டி பாப்ளிக்ஸின் ஸ்டைலிசட் டிஸைன்ஸ்
ஆர்டிஸ்ட் ராஜ்குமார் உருவாக்கியதை,
சென்னை கிதாபான் வர்ணமென்னவோ:
ரான்குமார் பிரிட்டி பாப்ளிக்ஸின்
கலாநாயகம் வர்ணமென்னவோ—
இதில் வேறுவிதமான அழகையும் உருவாக்கும்.
காந்தியா நாம் பத்துவீத புத்தம் புதிய பிரிட்டி பாப்ளிக்ஸின்,
"பிரிட்டி பாப்ளிக்ஸின்" 202, மற்றும் லேபர்ஸ்
திருவாரூர் வெளி வர்ணமென்னவோ இதுவரை.
இதன் வர்ணமென்னவோ சந்தேகமில்லை.

TATA *Textiles*

044-2551111

அருமையான சுவை என்பது ஒரு விஷயம், சக்திமிக்க போஷாக்கு

என்பது மற்றொரு முக்கியமான விஷயம்

அந்தப் போஷாக்கைப் பெறுவதற்குதான் எல்லாவு கடிதரப்பான, சுவையிக்க வழி பார்வே கஞ்சோ பிஸ்கெட்டுகளில் பால், கோதுமை மற்றும் சர்க்கரையின் நல்ல அம்சங்கள் எல்லாம் நிரம்பியுள்ளன— புரதங்களும் வைட்டமின்களும் அபரிமிதமாக அடங்கியுள்ளன.

எனவே

பார்வே கஞ்சோ
பிஸ்கெட்டுகள்

இந்தியாவின்
மிக அதிகமாக
விற்பனையாகும்
பிஸ்கெட்டுகள்

குழந்தைகளுக்கு விசேஷமாக சிறப்பு விளங்குவதில் உடம்பினை

கவனம் அழகுப் படிப்பு மூலமாக நாம்: துணைப் பதி எழுதியது பற்றி
 எங்கள் இப்படியும் அவதரித்த திசை அது. இந்த கவனம் அழகு மூலமாக
 பதி துணைப்பதி எழுதினதும் துணைப்பதி அக்கறையுடன் மூலமாக வளர்ச்சி
 வேக வேகத்தைப் பிரதிபலிக்கிறது. ★

ஆண்டவனின் அருள் தூதர்

— பால் பிரண்டன்

பிரண்டன் என்ற ஆங்கில எழுத்தாளர் போகப் பதிந்த பெரும் இலட்சியத் துடன் தாற்பதாங்குதலுக்கு முன் (1931) இந்தியாவுக்கு வந்திருந்தார். உட இத்தியா கியப் பாத்திரை செய்து தருத்த ஆசிரியர் கிடைக்காமல், தென்னம் வந்தார்.

புத்த பெற்ற ஆங்கில எழுத்தாளரான பதி கே. என். வெங்கடரமணி அவர்களை பிரண்டன் சந்தித்தார். அவரை பதி வெங்கட ரமணி அவர்கள் பதி காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதியிடம் அழைத்தார் சென்றார்.

தாற்பதாங்குதலுக்கு முன் செங்கடபட் டிய் நினைத்த அச்சத்திப்பு பற்றிப் பால் பிரண்டனின் கார்த்தவையையே கேட்டோம். *

குறையான ஒரு கதைத் தாங்கல் செல்கிறோம். வெற்றிசென்றிருக்கும் ஒரு உக் கதைகைய அடைகிறோம். மறு கோடியிற் கியக்கான கிளக்கெற்றிப்பட்ட ஒரு பகுதி. அங்கு நிறையில் ஒரு சிறிய உருவம் தீபகதைக் காண்கிறோம். அவர்தான் பதி என். என். அவரை செல்லுகிறோம். என்னுடைய சிறிய கையுறையை வைத்தவிட்டு, வளர்ச்சி குப் படுகிறோம்.

அவரை நான் மெனக்கதிப் பார்க்கிறேன். தொற்றத்திற் சிறிய அம்மணித் சந்திராசெக் குரிய காலையம் அணிந்து, துறக்கியைத் தண்டத்திற் சிறு காத்திருக்கிறார். அவருக்கு இன்னும் நாற்பது வயதாக்கினை என்று தெரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். என்னை அவரது செத்திற் தரை கண்டிருப்பது ஆச்சரியமா யிருக்கிறது.

அவரை உத்தமமான மூலம்! தவறவும் பற்றப்படு சித்திரிக்கும் மூலம்! என்னுடைய நினைவகத்திற் அத்த மூலம் மனக்கத்துக்குரிய இடத்தைப் பெற்றதுள்ளது. ஆங்கிலப்பாக்கு அம்மூலத்திற் திருக்கிறது. அவர் காட்டும் பாவம் உங்கடக்கி யிருக்கிறது; மென்மைய

மாக இருக்கிறது. அவரது கீழ்த்த ஒரு தாங்கல் கெட்டுக் காணாதவையான அமைதியும் அழ கும் திறத்துக்கான. சிறிய தாவி - கோலம் மானம் இயை - கம்பீரமான கச்செயமான அமைப்பு. அவரது மொகாவிக் குறுத்தாடி. இயற்கைத் திறவுத் திறல் என்ற சிறப்பும் கூடிவிருக்கிறது.

இந்திய நாட்டிற் நான் அடைந்த அது உங்கடக்கிப் பற்றி அவர் கேட்கிறார். அத்திற் ஒருவர் சிறு இந்திய மக்களும், அமைப்புக் களும் என்ன கருத்துக்களை உண்டாக்குகிற் தான் என்பதை உணரடி தெரிந்து கொள் கதிக் அவர் மிகவும் அக்கறை காட்டுகிறார். நான் என் கம்பீரமாகவோ வெளிப்படையாகக் கூறுகிறேன்.

அதன் பிறகு மேலும் கிளக்கமான துறை களிக் கம்பியாகவே கேட்கிறேன். அவர் தங்கு மக் ஆங்கில திசைக்கிற் புகுகிறார், வெளி உகைத் திசைக்கிற் நடப்புகளில் தக்க கிளக்க குறையம் தெரிந்திருக்கிறார் என்று கெட்டு மிகவும் ஆச்சரியம் அடைகிறேன்.

பதி கண்டிருக்கத் திசைக்கிற் காணத்த உட்பார்க்கை உண்டு காண்பதிக் கெங்கடரம னிக்கு கண் கருத்துமான தம்பிக்கையைத் திசைக்கிடுகிறார். எனவே உகைத் சதிர் காணப்பற்றி அவரது கருத்துக்கை கேட்கிறேன்.

"செலு எங்கும் அரசிங்க திசையும் பொரு ளாதார் திசையும் எப்போது கய்க்கிருத்தி உடையத் தொடங்கும் என்று காண்கு கிறீர்கள்?" என்று கேட்கிறேன்.

"உருத்த திசைக்குத் திருப்பம் காண்ப தென்பது கிளக்கித் தடைபடுகிறது" என்று அவர் விடை கூறினார். "இது சிறிய அய காசு தென்கடக்கிற் காண்க கிரமமாகும். ஒக்கொராக்கும் கெக்கச் சென்ன கக்க நாடுகக் கொடு ஆயுதங்களுக்காக மேல் மேலும் சென்கை அதிகமாக்குகின்றன. இந்த திசைக் மூல்கெற்றம் எங்கு தொட குடி யும்?" என்று.

"ஆயினும் இப்போது ஆயுத குழிப்பு பற்றி திறமைய் போட்டு கிறீர்கள்? இதற்குப் பொருள் இருக்கிறதா?"

"நீங்கள் உங்களுடைய போர்ட் கட்டிடங்களை
உள்ளும் குப்பையெலக்ட்ரி ஸ்ட்ரீட், உள்
கூலையடி பிரெய்ரிங் பெய்ஸ்கள் துருப்
பிடிக்க விட்டாலும் கூட இதற்குப் புத்தகத்தை
நிறுத்திவிட முடியாது. தகவல் வைத்துக்
கொண்டிருக்கும் மக்கள் தொடர்ந்து
உண்டை போட்டுக் கொண்டார்கள்."

"அப்படியானால் நீங்கள் இருந்த பக்க
பெயர்வாரா?"

"ஒரு நாடும் மத்தியேரு நாடும் ஒன்றை
பொன்ற ஆன்மீகமாகப் புரிந்து கொண்டால்
தான் - பணக்காரர்களால் எல்லாருமே ஒரு
வாரையோடுவர புரிந்துகொண்டு புரிந்துகொள்
வாந்தால் - தங்கெண்ணம் உண்டாகும்,
உண்மையான அமைதி உண்டாகும், கபிட்
சம் உண்டாகும். வேறு வழி இல்லை."

"அது இப்போதைக்கு எட்டாத தொலை
வில் இருப்பதானே உங்களுக்குத் தெரியுமா?
நாம் ஒப்பீசைக் கொள்வதில்லை இல்லையா?"

"கவாமிசுர் தமது தண்டத்தின்படி
புத்தகத்தை எங்கு அருத்திக் கொள்கிறார்,
"இருவரும் ஆண்டவர் இருக்கிறார்"
என்று மிகுதவாகக் கூறுகிறார்.

"அப்படி இருந்தால் அவர் வேறு தரத்
தில் இருக்க வேண்டுமென்றே சொன்ன
பிறகு, "உதரீயமாக ஆட்சேபணைக் குறி
எழுப்புகிறேன்."

"ஆண்டவனுக்கு மனித குலத்திடம் அன்பு
தவிர வேறெதுவும் இல்லை" என்று மேல்மேல்
பாட்டு பதில் வருகிறது.

"இந்த உலகம் பிடித்துக் கொள்ளுதல்
என்ப இயந்திரமெல்லாம் அங்காடிக் கொண்டு
மறிப்பிடாமையின் அங்குக்கு உலகிடம்
கிடைத்ததை தவிர வேறெதுவும் இல்லை"
என்று பொரித்து தள்ளுகிறார்.

"உங்கர் என்னை வித்திரமாய்ப் பார்க்
கிறார், அவரோடுப்பட்டுப் பெரிதவந்தால் நான்
வருத்திரேன்."

கவாமிசுர் சொல்கிறார்: "பொதுமைய
உள்ள மனிதனின் உணர்வு இன்னும் அழ
காதப் பார்க்கும். திரைப்படப்பட காலத்தின்
ஆண்டவர் மனிதர்களைய அருளினாடிக்
கொண்டு தீமைமையைச் சீர்தெய்வாக, தேசம்
கவிதை உண்மை கொத்திப்படி, மக்களிடம்
உண்மைதரும் குணமெய்யும், துன்பமுற்ற
மோதலையெய்யின் உபகரண இனமெய்யை,
இயந்திரம் எதிரி விளங்காத தெய்வீக உத்தம்
பெற்ற ஒருவர் தொண்டுவந்திருக்க தான்
கொள்க அமைதியும், பேரநீசை வைக்க
விடுவார் இந்த ஸாரியக் கிராமமும் செயல்
படுகிறது. ஆன்மீக அனுபவம், உலகாவதும்
இவற்றுக்கு ஏற்படும் தீமைகள் எல்லாவுக்கும்
எல்லா இயற்கையின்பிறகு, அங்கவருக்கம்
எனவு உயர்ந்த ஒரு மனிதர் தொத்தி
உலகை உத்தரவையம் செயல் உதவுவார்."

"அங்காதெனில் தமது காலத்தின் அப்
பெய்ர்ப்பட்ட ஒருவர் தொண்டுவந்தான் என எதிர்
பார்க்கிறீர்களா?"

"தமது காலத்தின்" என்று நான் சொல்ல
வைத்திருக்கையாக "தமது குற்றமும்
நன்" என்கிறார் கவாமிசுர். "தொண்டுவந்தான்
என்பதே தீர்மானம் கொள்ளலாம். உலகின்

தெய்வ மிகப் பெரிதான உணர்வு. ஆன்மீக
இருக்கும் மிகக் கவனமாக இருக்கிறது. எவ்வளவு
ஆண்டவரும் அனுபவப்பட்ட ஒருவர் தீர்
மைத் தொண்டுவந்தான். மனிதனுக்கு உலகின்
தெய்வீகமே ஆகியது மனிதனாக, குடியின்
அது மனிதனை மீண்டும் ஆண்டவனிடம்
சொந்தித்து நிரவென்றும்."

"அதன் மேல்நாட்டு நகரங்களில் வரிக்
கும் சில துண்டுகளில் தெய்வக்களையர் பார்க்
கும்போது அவர்களுக்குள்ளே நகரத்தின்
கவிதைப் போலக்கவா நகரத்திலுண்டா?"
என்று நான் எதிர்த்துக் கேட்கிறேன்."

"மக்களிடம் பரிசீலாபெ. மனிதர்கள்
பித்தம் வரும் உத்தர குழப்பம் பரிசீல
கொண்டால் அவர்களுக்கு மனிதர்களிடம் பரிசீல
தரவில்லை. மனிதர்கள் உண்மையின் எப்படி
இருக்கிறார்களோ அந்த மீட பொருளாக
அவர்கள் அனுபவம் உத்தர குழப்பம் உத்தர
மீடவதும் அவர்களின் பணத்தொடர்புக்குள்ளே
தான். இது சீர்த் தாருகம் மேல் தாருகம் இரு
க்கும் உண்மை. அருத்தம் உயர்ந்த என்
னங்களில் இவர்களைக் கொண்டும். இவ்வித
தொடர்புக் கொண்டு தொக்கம் திரைமென்
டும். உலகின் உண்மைக்கு மேலு உயர்
தரவில்லை. இப்போது எல்லா நாடுகளும்
உண்மையில் அருத்துக்களாக. இதற்கு மனிதன்
மத்தம் உலகமான உத்தம் தரும் - தொல்
கிடை பன் உத்தரவையினால் தெரிந்திருக்க வழி
காட்டுவது தான்."

"அதாவது மேலே உலகத்தின்களையும்
மக்கள் ஆன்மீக தொக்கம் அருவிக்
கொண்டுமென்று விருப்பிக்கிறீர்கள்?"

"அப்படியேதான். இது கவிதைத்திரை
மத்தத்தம். உலகத்தில் இந்த கவிதையை குடி
யின் அங்கவருக்கமே இருப்பி தாக்கவய
கிடைக்கலாம் உண்மையும். இவ்விதையின்
விவரத்தில் அபிப்பிராயமும் இருக்கும். இன்
வருகில் ஆன்மீக உண்மை மனிதர்களை நிறை
இருத்தால் இந்த மனிதன் விவரமாகப் பர
வும். இந்திரா அதன் ஆன்மீகத் தரிசாரினை
அதர்த்தம் மறித்தும் வருகிறது. இது இத்
தொத்தின் சிறப்பு. இருந்தால் குறையின்
இருத்த அங்குக்கு இந்து இந்த மனிதனாகத்
தன் பரிசீல முடியவில்லை. உலக நாடுகள்
யாவும் ஆன்மீக திருந்து காலத்தவர்களின் வழி
காட்டினார்கள் கொண்டால் விவரமெல்லாம்
எதிரி காணும், கபிட்மும் காணும்."

மீதம் உலகமென்ற கார்த்து சொல்கிறது.

பன் விவரங்களில் பதில் பெரிய பிறகு
நான் கேட்கிறேன்: "உயர்ந்த போகத்
தில் உண்மையை நிரூபித்துக் காட்டத் தகுதி
காலத்தவர் என்று நான் உலகம் ஒரு
குருநாதனிடம் என்னை அனுப்புகிறேன்?"

நான்: நான் மெய்யை நிரூபித்தேன். பின்பு
உலகமில் உண்மையின்கிறார்:

"ஆகட்டும். நீ விருப்பமுள்ள உலகத்தின்
தாக்கவய இருந்து குருமாரினை நான் அறி
கிறேன். குருவர் காரணத்தினால் வருகிறார்.
அவரை தொக்கம் மேலு சிறகு அனுப்புகி
காட்டுகின்றனர். இதுவரை அவரது காலத்
தத்தகத் குறிக்க எத்த இயிராப்பெயரும் அது
மறிக்கப்பட்டிருக்கி என்பது தீர்மானம்...."

ராமாயணம் ராஜாஜி

“அழகுமிரமதிநிலை சேதமெய்க் காணு வியில் வடிவமனது! நான் இறப்பேன், நிச்சயம், நீதான் திருப்ப அயோத்திக் குப் போய் விடிவதெனச் சொல்வாய் ஐயோ! கௌசகத்தை துக்கத்தை எப்படிப் பொறுப்பான்? கைகேயி! விரும்பியதைப் பூரித்தி செய்து விட்டாயே வடிவமனது! ராகுசாசனங்களுக்கு நம் பேரில் இருந்து வந்த படைகளைப் பேதை சேதத்தில் மேல் காட்டி இதற்குள் அவனைக் கொன்று தீக்குறியிடுவோம்! அவனைத் தவிர யாப் எப்படி நீ விட்டு விட்டு வந்தாய்? மார்க்கம் போட்ட சத்தத்தைக் கேட்டு ஏமாந்து போனீர்களே! நான் இப் பொது என்ன செய்வேன்? சேதமெய் நான் காணப் போவதில்லை. அரக்க னுடைய சதி வெற்றியடைந்து விட்டது. நான் சாவது நிச்சயம். உன்னை நம்பிச் சேதமெய் பார்த்துக் கொள் என்று அவனை உன்விடம் ஒப்புவித்து வந்தேன். நீ ஏன் அவனை விட்டு விட்டு வந்து விட்டாய்? இப்படிச் செய்வ யாமா?” என்று பரிவாழும் தாகத் தாழும் துக்கத்தாழும் கோபத்தாழும் வாட்டப்பட்ட ராமன் பவளாறு கடற்றினான். கோபம் மேலிட்ட அண்ண னைப் பார்த்து வடிவமென் கண்ணில் தீர் பெருகப் பேசுவானான்:

“அண்ணா! நான் என்ன செய்வேன்? ‘ஹா சீதா! ஹா வடிவமனது!’ என்று கூக் குரலில் கேட்டதும் சேதக்குப் பெரும் பவம் பிடித்துக் கொண்டு விட்டது!

அவன் தடித்துத்த நடுங்கி, ‘போ! போ! ஒடு! ஒடு! என் நித்திரை?’ என்று என்னை விடாமல் தொத்தரவு செய்து நான் என்ன சொல்வியும் கேட் காமல் என்னைத் துரத்தினான். ‘சேதமே! பவம்பட வெண்டாம். ராமனை இந்த உயக்கத்தில் எந்த ராகுசனும், எந்தப் படைவனும் எதிர்த்து வெற்றி பெற முடியாது. இது ராமன் குரல் அல்ல. இது யோசம். மூன்று உலகத்திலும் ராமனைக் கொக்கும் ஆற்றல் படைத்த வர்கள் யாரும் இல்லை. புத்தித்தில் அவன் இம்மாதிரி தீன கவரத்துடன் ஒரு தாலும் மாயத்தை விட்டுக் கதற மாட்டான். இதை ஒரு கணமும் நம்ப வேண்டாம்’ என்று நான் எவ்வளவு சொல்வியும் கௌசகம், ‘ஓ படைவனே! வேறும் போட்டு எங்கள் கூட வந்து யோசம் செய்தாயே! ராமன் இறந்த தும் என்னை அடைவனாம் என்றவனா காட்டுக்கு எவ்வளவு நீ வந்தாய்! நீ ஒருதாலும் என்னை அடைவ மாட் டாய், யோசக்காரனே! மகா பாயி! பரதனும் நீயும் செய்த சதியா இது?’ என்று சொல்லிப் பொறுக்க முடியாத தொகுத்தை என் மேல் காட்டி, ‘நீ யோனும் ஆயிற்று. இவ்வாவிட்டால் உயிரை இப்பொதே விடுவேன்’ என்று கதறினான். உன்மத்தமடைத்தவனாகித் தாய்க் குடியாத பேசுக்கக்கிப் பேசி என்னைத் துன்புறுத்தித் துரத்தியபடி யாக் வேறு வழியில்லாமல் வந்தேன். அண்ணா!” என்றான்.

"நீ சொல்லும் சமாதானத்தை நான் ஒப்புக் கொள்ள முடியாது" என்று ராமன். "அவன் என்ன சொன்ன போதிலும் அந்தஸ்துமீதான உண்டான பேச்சு என்று நீ பொறுத்துக் கொண்டு இருந்திருக்க வேண்டுமல்லவா? அவனைத் தவிர்ப்பாக விட்டு நீ எப்படி வரலாம்? பெண்ணாய்ப் பிறந்தவன் பலத்தினால் ஏதேனோ சொல்லுவான். அதை நீ பொருட்படுத்திவிடுவது கூடாது. நீ செய்தது பெருந்தவறு. சீதைகளை நான் மறுபடியும் காணப் போவதில்லை" என்று சொல்லி வாயை மூடிக் கொடுத்திருக்கின்றான்.

இருவரும் வெகு வேகமாக திரிமத்தை நோக்கிச் சென்றார்கள்.

போகும்போது பய அடைபட்டுவிட்டது நோக்கினால். அவன் ஒன்றன் பின் ஒன்றாகத் தோன்றிய போதெல்லாம், ராமன், "சீதைகளை"

காணிக் கிடைக்காத குங்கிம்

அத்தியாயம் ஏழு

“ஆமாங்க! இன்னொரு ரெண்டு சாப் பாடு அதிகமாபிட்டதாலே பாரமும் கூடிப் போச்சு. கழுத்து வலிச்சது. கொஞ்சம் தாவு பண்ணிக்கலாமன்னு இறக்கி வச்சேன். மறுபடியும் தூக்கித் தலைமீயே வைக்க முடியலை. இந்தப் பக்கம் போவ ரெண்டு மூணு பேரைக் கேட்டேன். அவங்க திரும்பிக்கப் பார்த்தா மப் போலிட்டாங்க. தங்க வேலை நீங்க வத் தீங்க...” என்று தலிபு தங்கலுமராக தானக் குழறுதுடன் சொன்னான் அவன்.

“ஓகோ!” என்று பெரிய மனிதத் தேரவரையின் தலைவாட்டிக் கொண்டிருக்கிறார். “தாக்க முடிஞ்சு அளவு சாப்பாடு எடுக்கிறதானோ? அதிகத்துக்கு ஆசைப்பட்டால் இப்படித்தான் ஆகும!” என்றான் சற்று அவட்சியமாக.

இதற்கு உடனே பதில் சொல்ல வேண்டியவர் போல் சட்டென்று அவரை நிரிர்ந்து பாரித் தான் அந்தப் பெண். பிறகு அந்தக் கேள்விக்குப் பதில் கூற முற்பட்டால் அது தங்கலுப் பற்றிய மூலு விவரங்களையும் அவரிடம் தெரி வித்தாற்போல் ஆகி விடும் என்று எண்ணியோ என்னவோ மெனமமாகத் தலை குனித்தான்.

“ரொம்பத் தூரத்திலிருந்து வரலா? வீடு எங்கே?” என்று குறுகு கிரிப்புடன் கேட்டான் அருணகிரி.

“இங்கே, கிட்டத்தான்.....”

“கிட்டேன்னு, எங்கே?”

அவன் அவரை ஒரு தினுசாகக் கண்ணில் சுழற்றிப் பார்த்து கிட்டிப் பார்வைவலத் தாழ்த்திக் கொண்டான்.

“இந்தச் சாப்பாடெல்லாம் எந்தக் கம்பெனி ஆட்களுக்குப் போகுது?”

இதற்கும் அவன் பதில் சொல்வதில்லை.

“ரொம்பத் தூரம் போகணுமோ?”

இவையெல்லாம் தேவையில்லாத கேள்விகள் என்று முகத்தில் அறைந்து சொல்வது போல்.

“ஹூங்குமி!” என்று ஓர் அழுத்தமான

‘ஹம்மிங்’ குடல் தலைவாட்டி லுன். பிறகு அவன் சட்டென்று திரும்பி, தானே தன் சோற்றுக் கூடைவைத் தூக்கித் தலைமீயே வைத்துக்கொள்ளத் தீர்மானித்த வன் மாநிரி அவசரமாகத் தனது முன்னுணைவச் சுருட்டிக் கம்பமாடு கோல ஆரம்பித்தான்.

“அட்டே, உனக்கு தேரமா விடுச்சா? தான் எங்கென்னமோ கேட்டுக்கிட்டு நித்திரை... ”

எனக்கும் தேரமாக்க!” என்று அசடு வாயில் கிரித்துக் கொண்டே வந்து சோற்றுக் கூடைவைத் தூக்கி அவன் தலைமீயே மெல்ல வைத்தான் அருணகிரி.

அவன் அவரைக் கூடைக் கண்ணில் நோக்கிக் குறுதலை புரித்தவாறு தன் தலைமீயே ஏறிய கூடை வரை சரிவாக “பாவங்கள்” பண்ணி தவிர்த்தி வைத்துக் கொள்ள முற்பட்டான். கூடை யின் பளு சமப்பட்டாமல் தொடித்து அவரைச் சற்று முன் ழுக் காய்த்தது. எதிரே நின்று கொண்டிருந்த அருணகிரி, “பார்த்து! பார்த்து!” என்ற படி, தொடித்துச் சாய்ந்த கூடை வையப் பிடித்து நிரிர்ந்திய அதே சமயம் அவளும் தள்ளாடி, வந்து

ஜெகசிந்தியன்

அவனுடைய மார்பில் மாப்பு மூட்டி
மோதிக் கொண்டான்.

அருண்மியின் தெருக்குள் பனிக்
கட்டையைச் செருகித் தோன்ற ஒரு
நிலை நின்று நின்று நிகழ்ந்தது. திசை
நிழல் போன அவன் அப்படியே திசைந்து
விதைத்து நின்று விட்டான்.

அந்தப் பெண்ணும் அதே தோன்ற
அதிர்ச்சிக்கு உடனடியாக மாநிலி போ
ரெனப் பின்னும் சாயித்து தட்டுத் தடு
மாறி நின்றான். அவனின் அழகிய கண்
விழைவுகள் பயத்தால் படபடத்தன.
முகமெங்கும் குப்பென்று விவர்த்துக்
கொட்டி விட்டது. வெட்டித்துடன்
பார்வைவைத் தாழ்த்திக் கொண்ட
அவன் அங்கிருந்து சேரெனெனத் திரும்பி
தட்டிக்கொண்டான்.

காதத்தால் கவரப்பட்டவன் போல்
அவன் செல்லும் திசைப் பக்கம் நன்றி
அறிவாமலே திரும்பி நின்று கொண்ட
அருண்மியின் அவனையே விழிவசைக்காமல்
பார்த்தான்.

சற்றுத் தூரம் சென்றவிடம் அவன்
ஏனோ தயங்கி நின்றான். தனதில் இருக்
கும் கடைவைச் சரிப்படுத்திக்கொள்
கும் பாவனையில் அப்படியும் இப்படியும்
மாட இடை வசைய தெளித்தான்.

தனக்கு உதவி செய்வதென்பதில் சொல்
விக் கொள்ளாமல் வந்து விட்டோமே
என்று நினைக்கிறான்?—

அவன் தன்னைத் திரும்பிப் பார்ப்
பான் என்று அவனுடன் தன்னைத் தனக்
கிக் குதிகாலை உலர்த்தினான் அருண்மியி.
ஆனால் அவனோ பின்னும் திரும்பிப்
பாராமலே இடது கைவால் கடை
வைப் பிரித்துக் கொண்டும், வலது
கையை வீசிக் கொண்டும் ஓர்வனாக
தடக்க ஆரம்பித்து விட்டான்.

அவ்வளவு கனமான கடை வைச் கமத்
திரும்பும் அவ்வளவு அழகாக தடக்க
அவனால் எப்படி முடிவிறது?...

தனக்குள் மெல்லச் சிவீத்துக்கொண்ட
அவன் தன்னுடைய கைகளில் ஏதிக்
கிளம்பினான்.

அன்று வழக்கத்துக்கு மாறாக மாலை
ஆறு மணிக்குக் கொல்லாம் கடைவை
எடுத்து மாட்டிக் கொண்டு ஏழுமணியின்
எதிரில் வந்து நின்றான் அருண்மியி.

"என்ன தொண்டை பொழுதோட
கிளம்பிட்டாரு?" என்று கண்களை இடுக்
கிக்கொண்டு கேட்டான் ஏழுமணி.

"ஆமாம்பா! போகணும்..." என்று
தலைவைச் சொலித்து கொண்டு சொன்
னான் அருண்மியி.

"எங்கே போகணும்?"

"விட்டுக்கு!"

"தெத்திக்குட்ட ஏழு! மனைக்கி
ஒடிப்பிப்பே?"

"ஆமாம்பா!"

"என்னடா கேட்கிறேன், தெரு
வுட்டா பதிக் கொள்ளிறே?"

"இங்கேயா!"

ஏழுமணி அவனை ஒரு விதாடி
கூர்த்து தொக்கினான். பிறகு, "எட்டு
மணிக்குத்தானேடா கடைவைச்
சாத்தறது? நீ இதுக்குக்காற திசைப்
கிளம்பிட்டாங்கு எப்படி?" என்றான்
அடித் தொண்டையில்.

"இவ்மேல் தான் ஆறு மணிவரை
யித்தான் வேலை செய்வோமா!"
என்று அருண்மியி அமைதியாகப்
பதிலிறுத்தான்.

"ஏயோ! கடாதுங்கு கிட்டரைக்
தொட்டைக் கொடுப்பியோ?" என்று
கேட்கியாகக் கேட்ட ஏழுமணி, "நீ,
வீடு! வீடு! போய் வேலைப்பை"

பாருடா கோமாரி!" என்று திடீரெனச் சீறிக் கூலியவாறு குனிந்து ம்பானர் ஒன்றை எடுத்து விட்டு எதிர்ப் பிடிக்கான். அடுத்த கணம் யாரோ ஒரு பெரிய மனிதர் வருவதைப் பார்த்து விட்டான் போல் எட்டென்று தன் கைவிட்டுத் தப்பினான். சீரே போட்டு விட்டு எழுந்து நின்று கொண்டான்.

அருண்டிரி திரும்பிப் பார்த்தான். ஏழுமலையின் மகன் செய்வதுகூடாதான் கைகளில் வந்து இறங்கினான்.

"போடா, போ! உன் அத்தனைப் பார்த்து தான் பேசிக்கிறேன்" என்று உன் கைகளில் குரலில் கறுவியை ஏற்றியே, "பேசு கத்துக்கிட்டானில்லே? அதான் ஒரு முதுகியேயே கண்னும்பு தடவப் பார்த்திருக்காய்!" என்று எரிச்சலுடன் தனக்குள் முணுமுணுத்தான். உடனே மலர்ந்த முகத்துடன், "வா, ராஜா! இப்பத்தான் காவேதி வேருந்து வர்றவா? வா, இப்படி உட்காரு!" என்று அன்புப் பணிவுமாக,

தன் தந்தை உட்டிக் காட்டிய தாந்திரியை இழுத்துப் போட்டுக் கொண்டு அமர்ந்தான் செல்லத்துரை. அந்த விசேத்திர அப்பன் - மகனை ஆச்சரியத்துடன் மாறிமாறிப் பார்த்த அருண்டிரிக்குத் திசிக்க வேண்டும் போல் ஆகி விட்டது. சிசித்தான் என்ன நடக்கும் என்பது அவனுக்குத் தெரியும். எவ்வே வேறு பக்கம் முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டு, "நான் விரைம்பா!" என்ற வாறு அங்கிருந்து புறப்பட்டு விட்டான்.

அவனைப் பற்றி ஏழுமலை தன் மகனிடம் ஒரே புறா கதிக் திருவது அருண்டிரியின் காதில் விழுந்தது. அதை

அவன் எட்டை செய்வான் மேலே நடக்க வானான்.

கூடந்த இரண்டு நினைக்கலாகத் தன் னுள் ஏற்பட்டு வரும் மாறுதல்களை நினைக்க நினைக்க அவனுக்கே ஆச்சரியமாகத்தான் இருந்தது.

“இதற்கு முன்னெல்லாம் என் கடை முதலாளியை ஒரு வார்த்தையையும் பேசாமல், அவரது வசவுகளையும், கெடுபிடி களையும், அடி உடைகளையும் பொறுமை யோடு சகித்து வந்த நான், நேற்றும் இன்றும் மட்டும் அவரிடம் எப்படி இங் களவு துணிவோடும் விரைப்போடும் நடந்து கொண்டேன்?... ”

அருணாசிரி அலட்சியமாகத் தலையாட் டிக் கொண்டு, “பொறுத்தார் பூமியார் வாரி என்ற காலம் மலையேறிப்போச்சு; இந்தக் காலத்திலே பொறுமைசாலியா இருக்கிறவன் முதலில் பொட்டைடமாறி கூடக் குதிரை ஏற்புப் பார்த்திருக்க!” என்று தனக்குள் முன்கிணுள்.

“ஆமாம்; இந்த ஞானேதவம் எல் லாம் இரண்டு நாட்கள் முன்வரை எனக் குத் தோன்றாமல் இருந்து, இப்போது மட்டும் தோன்றியது ஏன்?”

அந்தப் பார்வி கோலிஸ்கடை நடந்துகொண்டிருந்த அவன் மெய்வச் சிரித்துக் கொண்டே கற்று முற்றும் திரும்பிப் பார்த்தான். தன் மனத்தில் இருந்த கேங்கிக்கு விடை கண்டு

பிடித்து விட்டவன் யோல் மீண்டும் சிரித்தான்.

அந்த இரட்டைப் சின்னங்காரி என்ன குறம்புக்காரியா விடுப்பான்! நேற்று அவன் தன் சைக்கிளுக்குக் காற்று அடிக்க வந்தது நிறுமாயிருக்க லாம். ஆனால் இன்று? காற்று இருக்கும் சக்கரத்துக்குக் காற்றடிக்க வந்திருக் கிறானே! தானும் அதிக் இருந்த காற்றைப் பிடுங்கி விட்டு மறுபடியும் அடித்துக் கொடுத்தேன். அப்படிச் காற் றடித்தபோது என்னைப் பார்த்து அவன் ஏன் சிரித்தான்? நான் காற்றடிப்பதை வேடிக்கை பார்ப்பதற்காகவே அவன் வந்தானா?”

அவனுக்குத் திடீரென்று அவமானம் பொத்துக் கொண்டு வந்து விட்டது. முத்தவதச் சகித்தபடி சற்று வேகமாக தடக்கலானான். கூடவே அந்தச் சோற் றுக்கடைக்காரியின் நினைவு அவன் மனத் தில் திடுக்கென்ற ஓர் உறைப்புடன் தலை தாக்கியது.

“அவன்தான் எய்வளவு நல்ல பெண்! அச்சம், மட்டம், தாண்டம், மிரிப்பு ஆகிய அத்தனை குணங்களும் அவரிடம் இருக் கக் கண்டேன். ஆனால் அவளுடைய தலைவிதி இத்தனை இளம் வயதில் ஓர் ஆண் மகனாலும் தாக்க முடியாத

அவனு சோற்றுக் கடை கமத்து தன் வயிற்றுப்பாட்டுக்காக உழைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவனுடைய குடும்பம் எத்தனைய வறுமை நிலையின் இருத்திருத்தால் இந்த வேலையை அவனது பெற்றோர் அவனைச் செய்யும்படி விட்டிருப்பார்கள்?

மெய்லப் பெருமூச்சு விட்டபடி நடந்த அருணாசிரி, எட்டென்று எதையோ நினைத்துக் கொண்டவனாய்த் தன் மார்பைத் தொட்டுத் தடவிப் பார்த்துக் கொண்டான். மறுகணம் அவன் உடல் எங்கும் இணைப் புரியாத ஓர் இணைப் பிளிர்ப்பு ஏற்பட்டுப் புளகித்தது. தன்னைப்போல தான் பாரிக்க வெட்கப் படுகிற வன்போல் தோன்றினக் குறுக்கித் தலை குனிந்தபடி வாய் விட்டுச் சிரித்தான்.

வாயில் ஏதோ கல் இடறவே ஒரு துள்ளுத் துள்ளிச் சாணையை விட்டு நடைபாதை மேல் ஏறிக் கொண்டு தொண்டி தொண்டி நடந்த அவன் இப்போது திருமென்று வேடுவென்றை எண்ணிப் பார்த்தான்.

ஆமாம்; என் அத்தான் ரத்தின வேலுவிடம் ஏதோ சொல்லப் போவதாக ஏழுமலை சொன்னுரே, அது என்ன?

ரத்தினவேலும் ஏழுமலையும் நீண்ட நான் நண்பர்கள் என்பதும், அவர்கள்

தினமும் முன்னிரவு வேளையில் சாராயக் கடைவீதியை எத்தித்துக் கொன்றிற வர்கள் என்பதும், ரத்தினவேலு சொல்லியே ஏழுமலை தன்னைச் சைக்கிள் ரிப்பரீக் கடைவீதி வேலைக்கு வைத்துக் கொண்டான் என்பதும் அருணாசிரிக்குத் தெரியும்.

ஒருகால் நேற்றும் இன்றும் அத்த இரட்டைப் பின்னல்காரி தன் சைக் கிளக்குக் காற்று அடிக்கும் சைக்கிள் வந்து என்னைப் பார்த்து விட்டுப் போனதையும் அவனிடம் நான் குறும் புத்தனமாக ஏதேதோ பேசித் தமாஷ் பண்ணியதையும், என்னை அவன் கள்ளத் தனமாகப் பார்த்துச் சிரித்ததையும் ஏழுமலை காது கொடுத்துக் கேட்டுக் கலனித்துக் கொண்டிருந்தாரோ? இதனாவே நான் வேலையில் நாட்டமின்றிப் பொழுதோடு விட்டுக்குக் கிளம்பி விடுவதாகத் தீர்மானித்து, அந்த விவரங்களை என் அத்தான் ரத்தினவேலுவிடம் சொல்லப் போவதாகச் சொன்னுரே?

திருமென்று ஒருகித் பயம் பிடித்துக் கொள்ளவே, உல்லாசமாக நடந்து கொண்டிருந்த அவன் எட்டென்று நின்றுன், வந்த வழியே மறுபடியும் சைக்கிள் கடைக்குத் திரும்பிப் போய்

காவலர்களின் கண்களின் கீழ்க் தள்ளுவதையும் காணிக்கத் தான்!

உருக்கம்
குறிக்க எழுத்து
பெரிய பிள்ளை
சென் மாவழி

குறிக்க எழுத்து
பெரிய பிள்ளை
சென் மாவழி

இந்த காவலர்கள்
கண்கள் கீழ்க்
தள்ளுவதையும்
காணிக்கத் தான்!

காவலர்கள் கண்கள்
கீழ்க் தள்ளுவதையும்
காணிக்கத் தான்!

விடலாமா என்று என்னிடம் பிள்ளைத் திரும்பிப் பார்த்தான்.

அதே சமயம், அவன் அருகில் ஒரு சைக்கிள் வந்து நின்றது. "ஹலோ! அருண்! என்ன, இவ்வளவு சீக்கிரம் விட்டுக்குப் புறப்பட்டு விட்டே?" என்று மெல்லச் சிரித்துக் கேட்டுக் கொண்டே சைக்கிளிலிருந்து சிறிது இறங்கினான் செயல்படுத்துரை.

ஏதாவது பயந்து விறு விறுத்துப் போயிருந்த அருண்மீதும், இப்போது சற்றும் எதிர்பாராத விதமாகச் சைக்கிள் கடை முதலாளியின் மகன் பக்கத்தில் வந்து நின்றதாக மெலும் பயம் பிடித்து உறுக்க ஆரம்பித்து விட்டது. அவன் திருதிருவென விழித்துப் பார்த்தான்.

"நீ செய்தது சரிதான் அருண்! காலம்பற எட்டு மணிவிலிருந்து ராத்திரி எட்டு மணி வரையில் யாராவதான் வேலை செய்வமுடியும்? துணிக் கடைபா, மருத்துக் கடைபா உடம்பை அலட்டிக் கொள்ளாமல் வேலை பார்த்திருக்கு? சைக்கிள் ரிப்பேர் கடைபாச்சே! என் அப்பா எப்பவும் இப்படித்தான், பிறத் தியார் கஷ்டங்களைப் புரிஞ்சுக்கவே மாட் டார். சைக்கிளை வாடசைக்குக் கொடுத் துத் திரும்பி வந்து சேருகிற நேரத்தை மட்டும்தான் கரோகக் கணக்குப் போட்டுப் பணத்தைக் கறந்து விடுவார்; ஆனால் தம் விட்டே வேலை பார்த்தவர்களை நானெல்லாம் உழைச்சாலும் அவருக்குத் திருப்தி ஏற்படாது. நேரக் கணக் கும் போட்டுப் பார்த்து மாட்டார்" என்று சலிப்புடன் சொன்ன செல்லத் துரை தன் சைக்கிளை வலது கையால் ஒரு விடைகாகத் தள்ளிக் கொண்டு மெல்ல நடக்கலானான்.

அருண்மீதே ஒரு ஆச்சரியம்! ஏழுமணிவரை பின்னியா இப்படிப் பேசு கிறான்? அதுவும் அருண்மீதியிடம் வந்து! இதற்கு முன் இவனிடம் அவன் தானாக எதுவும் பேசியதே இல்லை. சைக்கிள் கடைக்கு வந்தால் தன் தந்தையிடம் மட்டும் இரண்டொரு வார்த்தைகள் பேசிவிட்டுப் போவானே தவிர இவ்வளத் திரும்பிக் கூடப் பார்த்து மாட்டான். இவனாக ஏதாவது கேட்டாலும் வாய் திறந்து பதில் சொல்வாமல் கையை அல்லது தலையை ஆட்டுவான். சில சமயம் ஒன்றுமே சமிக்ஞை காட்டாமல் அலட்டியவர்களுக்கும் இருந்த விடுவான். 'படிக்கிறேன் என்ற தங்கக் கலம் போலும் இவனுக்கு' என்று என்னிடம் உன்னத மானம் கசந்து கொள்ளான் அருண்மீதி. அப்படிப்பட்டவன் இப்போது இவ் வளவு சகஜமாக இவனிடம் வந்து பேசுகிறானே! —

"இதெல்லாம் நான் உன்விட்டே மாத் திரம் வந்து சொல்வதாக நினைக்காதே அருண்! என் அப்பாவிட்டும் சொல்வி விட்டுத்தான் வந்தேன். அவருக்கு இப்பத்தான் புரிஞ்சது; இனிமேல் அவர் உன்னை நேரத்தோடு அனுப்பி விடுவார்னு நினைக்கிறேன்" என்றான் செல்படுத்துரை.

அருண்மீதிலும் இன்னமும் தனக்கு ஏற்பட்ட விவர்ப்பிலிருந்தும் திணைப்பி லிருந்தும் விடுபட முடியவில்லை. அவனை மேலும் கீறும் பார்த்தபடி தயங்கித் தயங்கிப் பிள்ளை மெல்ல நடத்தான்.

சட்டென்று நின்ற செல்படுத்துரை, "ஆமாம்! நீ ஏன் இப்ப போய்விடாத விட்டுக்குப் போறே? எதற்காக அவரை வேலை இருக்குதா?" என்று கேட்டவாறு வேறு சகஜமாகத் தன் இடது கையை அவன் தோள் மீது போட்டான்.

"ஹேமாம்! அதெல்லாம் ஒன்னு மில்லைப்பா! கம்மாதான் போறேன்" என்று தெளிந்து குமுறினான் அருண்மீதி. அவனுடைய விவப்பு பன்மடங்காவிடது.

இருவரும் சற்றுத் தூரம் வரையில் மென்களமாக நடந்து கொண்டிருந் தனர்.

"எனக்கு ரொம்ப நாட்களாகவே உன் கூட விசேஷ்டையாப் பேசணும், பழகணும்னு ஆசை. நேரத்தான் கிடைப்பதில்லை. என்னை என்னமோ உன் முதலாளியின் மகனனு பெரிசா நினைக்காதே! முதலாளியாவது, மன்னுங்கட்டியாவது! சில மாடுகள் வளைய இருந்துக்கிட்டு ஒதுது; இன்னும் சில மாடுகள் செக்கைச் சுத்திச் சுத்தி வருது. இவற்றிலே எது ஒன்றி? எல் லாம் உழைக்கிற மாடுகள் தான்! உன்னை எனக்கு ரொம்பப் பிடிச்சிருக்கு. அந் னும்தான் நானே வந்து உன்னிடம் பேசு வேன். நாம் இனிமேல் சிறெனிகர் களாகப் பழகுவோம். நான் அதை விடும்பேறேன். நீயும் விடும்புவென்று நினைக்கிறேன்...." என்று சொன்ன செல்படுத்துரை, நடப்பிரமைபோடு அருண்மீதியின் முதுகில் ஒரு தட்டுத் தட்டி, "என்ன பிரதர்! பேசாமல் இருக்கிறே?" என்றான் சிரித்துக் கொண்டே. "சரி, சரி; வாய்! அதோ. அந்த தோட்டலுக்குப் போய்க் காப்பி சாப்பிட்டு விட்டுப் போவோம்."

அருண்மீதியின் பதிலையோ சம்மதத் தையோ எதிர்பாராமல் அருகிலிருந்த ஓர் உயர்தரமான தோட்டைக்கடை சைக்கிளை நிறுத்தி விட்டு உக்கிரச் சடை போட்டு உன்னே சென்றும் செல்படுத்துரை. (தொடரும்)

காணாமல் போன தேரு

- அ. மு. வள்ளியப்பா

மாதிரிக் தருதான் தேருவை விட்டாகி
காணோம், காணோமே!
மாதிரிக் தருதான் தேருப் பார்த்துப்
காணோம், காணோமே!
மாதிரிக் தருதான் தேருப் பார்த்துப்
காணோம், காணோமே!
கருவாய் பாகத் தேருப் பார்த்துப்
தேருவைக் காணோமே!
காவலர் எங்கும் தேருப் பார்த்துப்
காணோம், காணோமே!
கைக்கிளர் புகழி தகரம் முழுவதும்
காணோம், காணோமே!
தீவிர மாகப் பற்பலர் தேருவும்
காணோம், காணோமே!
தெரித்தவர்க் கெல்லாம் தெரிபோவர்
செய்தும்

தேருவைக் காணோமே!

எத்த பிழைகளும் அத்தச் சமயம்
இக்கிடம் ஆகியிருக்க.
'எங்கே சென்றது?' எங்கே சென்றது?
என்றே கேட்டனரே.
வந்தவர் போனவர் காதிக்கு இத்தச்
செய்தி விழுந்திடவே,
மாதகர் எங்கும் காட்டுத் தீயோக
பரவிட லானதுவே!

காவலர் பலரும் தகரம் முழுவதும்
தேருப் பார்த்திடவே
கைக்கிளம் தேருவைக் கண்டு
பிடித்தனர்

என்று பிடித்தனரே!
ஆயல் பொய்கள் பூங்கா ஒன்றில்
முத்தவதன் மத்தியிலே
அடர், தேரு இருந்தது என்று
அசத்தே போயினரே!

முத்தவதன் அத்தப் பூங்கா நடுயில்
உருப் படிபடவே,
குழியாக் தேருவும் முத்தவத போனவே
ஆயல் படிபடவே,
முத்தவ போயினால் கேட்டுக் கேட்டு
மகிழ்ச்சியில் முழுவினரே.
மத்தவதர் இத்த உலகம் மானவையும்
மறத்தே போயினரே!

கோவை வெயிலினைப் போன்றது
அரசியல்

உலகம் எங்குமே
குருகுரு தென்றல் காற்றைப்
போன்றது

முத்தவதன் உலகம்தான்!
தேருவேய்தான் முத்தவதன் உலகத்தை
திருட்டுத் தளமாக!
தெரித்தது தேருயின் முத்தவத உயினம்
தென்னத் தெளிவாக!

(இரு மே. மக். கோவை அலகம் எழுதியுள்ள
'காணாமல் போன தேரு' என்ற புத்தகத்தில் 1967 மே
மாதம் துத்தவதன் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள உண்மை
விவரம்.)

Who cares if your hair is different?

Sunsilk cares – with 3 special shampoos

Pick the one that's perfect for you

Sunsilk Lemon Shampoo

For Greasy Hair: Gently washes out excess grease... gives you days of clean, bouncing, silken hair.

Sunsilk Tonic Shampoo

For Dry Hair: Contains Allantoin to nourish your hair... revives that silken luster, leaves hair softly glowing.

Sunsilk Beauty Shampoo

For Normal Hair: Perfectly balanced to keep your hair in beautiful condition, weaving silk into every strand.

Sunsilk - more than a shampoo,
a cosmetic for your hair

சுடையாட்டினம்

என்.ராஜ்நாயகம்

அத்தியாயம் 19

ஆனந்த் மெய்யான தேவகியிடம் ரமா விட்டியை நடத்ததைக் கூறினான். "அம்மா! இதில் எத்தனையோ சிக்கல்கள் இருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது. அதனால் நீங்கள் இதைப் பற்றி ஒருவரிடமும் கூற வேண்டாம்."

"ஆனந்த்! என் பேதலை இன்னும் அதிகமாகிறது. உங்களிடம் அவள் பேசிய சொற்களைக் கவனித்தால் ருபகூமார் இப்போதெல்லாம் அவளை விட்டு நகருவது போல் தோன்றுகிறது. அதை அவள் விரும்பவில்லை..."

ஆனந்த் திடுக்கிட்டான். "என்னம்மா சொல்கிறீர்கள்?"

"ஆமாம், ஆனந்த்! 'இவரை அறிவாயமாக விட்டிட விட்டுத் துரத்தி விட்டீர்களே, இது நியாயமா?' என்று அவள் ஏன் கேட்க வேண்டும்? அவள் விட்டுக்கு வருவதையே திறுத்திக் கொண்டு விட்டாளே என்பதோ?"

"அவள் அவ்வளவு துரத்தாளுக்குக் கவலையை மாற்றிக்குக் முடியுமா அம்மா?"

"இல்லை. நானாகச் சொல்கிறேன்... அவ்வளவு வேறு காரணமாகவும் இருக்கலாம்" என்று அவன்.

விருட்டென்று எழுந்தான் ஆனந்த். கோசல்ராமை அப்போதே கிளம்பி ரமாவின் விட்டுக்குச் செல்வது தூண்டினான். கோசல்ராமை ரமாவின் விட்டுக்குச் சென்றாள்.

தீவதையின் கார் காம்பவுண்டுக்குள் நுழைவதைப் பார்த்ததே ரமா ஒடிச் சென்று ஒரு கம்பளியைப் போர்த்திக் கொண்டு மூன் ஊரவில் சோபாவில் படுத்து விட்டாள்.

கோசல்ராமை நுழைந்ததே நிம்மதி யாக மூச்சு விட்டாள். "ரமா விட்டிய்தான் இருக்கிறாள். ஆனால் இப்படிப் படுத்துக் கிடக்கிறாளே!"

"ரமா!..." மகளின் அருகில் அமர்ந்தாள் கோசல்ராமை.

"வாருங்கள், அப்பா!" மெய்யான எழுந்து அமர முயல்வது போல் காட்டினாள் ரமா.

"ரமா! உங்களை என்னமா கூடம்பு?" வாழ்க்கையோடு மகளின் தலையைக் கொதிவிட்டார் கோசல்ராமை.

"ஒன்றுமில்லை அப்பா! மாதங்கள் ஏழுவின்முன் அவ்வளவு? தள்ளாணமா!"

"உன் அம்மா இருந்தால் உன்னை இப்படி விடுவாளா?"

"அதனால் என்னப்பா? எப்போதும் டாக்டரின்கள் கவனிப்பீய்தான் இருக்கிறேன். ஒரு தாயாருக்கும் மேலாக அவள் என்னைப் பார்த்துக் கொள்கிறாள். என்னைப் பற்றிக் கவலை வேண்டாம்."

"சரிவம்மா, சீக்கிரம் கிளம்பு."

"எங்கேயப்பா?"

"என்ன கேள்வி இது ரமா? நீ இவ்ளாமல் கவலாணப் பந்தவே குடவ

மாண இருக்கிறது. ரமணி எங்கே என்று தான் தாலா பக்கமும் கேள்வி. நேற்று மாணியே ஆனந்தை உன்னை அழைத்து வர அனுப்பினோம். நீ வீட்டில் இல்லை என்றால்.."

ரமணி மனத்தோடு நினைத்துக்கொண்டாள். "அப்படிக்க கூறி ஆனந்த சமாஜித்து விட்டாளு?"

"நேற்று இன்று காலை தான் வந்தேன். நீ இல்லை."

"சூயசா, பாகம்! நீங்கள் வந்தீர் எனா? எனக்குத் தெரியாதே!"

"விவாகத்தையும் மறந்து நீ எங்கே ஓடி விட்டாய்?"

"டாக்டரிடம் தான் போயிருந்தேன். தாங்கள முடியாத வயிற்று வலி. அதனும் விடியற்காணியே ஓடி விட்டேன். அவன் ஏதோ மருந்து கொடுத்துத் தன் வீட்டிலேயே தங்கச் சொன்னான். சற்று முன் தான் திரும்பினேன்."

"ரமணி! இவ்வளவு வயிற்று வலியில் எனக்கு ஏன் செய்தி அனுப்பவில்லை? தலியாக ஏன் திட்டாடினாய்?"

"காந்தியின் விவாகம் நல்லபடியாக நடக்க வேண்டும் என்பதனுடையதான்."

"இப்போதாவது என்னுடன் வா. ஓர் இடத்தில் படுத்துக் கொண்டிருக்கலாம்."

"வேண்டாம். அப்பா! இந்த உடம்பில் இங்கு இருப்பதே நலம். அங்கு வந்தால் எல்லோர் கோவிலுக்கும் பதில்

உத வேண்டி யிருக்கும். அதிகம் பேசி, அலைந்து உடம்பை அமட்டிக்கொள்ளக் கூடாது என்று டாக்டர் வேறு எச்சரித்திருக்கிறார்."

"ரூபகாமா! எங்கே? அவன் கூட வரவில்லையே?"

"ஓ! உங்களுக்குத் தெரியாதா? அவர் திருச்சிக்கு அவசரமாகப் போய்விட்டார். அங்கு ஆரீஸ் கிராமியில் ஏதோ நகராஸம். செய்தி கிடைத்ததுமே போய் விட்டார். உங்களுக்குப் போன் செய்து தாக்க கூறினாரே! மறந்து விட்டார் போயிருக்கிறது."

"சரியாய்ப் போக்க! அவன் ஊரினேயே இங்கிலா?"

"அப்பா! இந்த விவாகத்தில் தாங்களே உங்களுக்கு உதவ முடிய

வில்லையே என்று எய்வளவு வேதனையாக இருக்கிறது தெரியுமா?"

"நீ கவலைப்படாதே ரமணி. ஆனந்த தானாகவே முன்வந்து பொறுப்புடன் அவ்வளவு ஏற்பாடுகளையும் செய்து விவாகத்தைப் பாய்குற முடித்து விட்டான்."

"அவருக்கு என் வந்தனங்களின் சொத்துங்கள்."

"ரமணி! நான் போய் வருகிறேன்."

கோசுராம் விடை பெற்றுச் சென்றார்.

அவர் சென்றதுமே குறுக்கிக்குறுக்கி அருகாள் ரமா... "அப்பா! அப்பா! அப்பாவி அப்பா! என்னை மன்னித்து விடுங்கள். எவ்வளவு போய் வெய்யாமை சொல்லி உங்களை ஏமாற்றி விட்டேன்! உங்கள் கணங்கெயற்ற குணத்தைப்படி உபயோகப்படுத்தி விட்டேன்!

நான் உங்கள் பெண்களை இருக்கத் தருகிறேன். நான்... வேண்டுமென்று இப்படிச் செய்யவில்லை, உங்களின்னை வேதனைக்கு உன்னாக்கக் கூடாது என்பதே என் விருப்பம். என் குடும்பத்தை - நான் நடத்தும் இல்லறப் படவிக் காணும் ஒட்டைகளை நீங்கள் கண்டு விட்டால் நீங்கள் தவித்து விடுவீர்கள்... ஐயோ, அப்பா! மூன்போல் பாசமில்லாமல் இருந்திருக்கக் கூடாது? ஏன் பாசத்தை வளர்த்துக் கொண்டீர்கள்?

காத்தி! என்னை மன்னித்துவிடு. உன் விவாகத்தை மூன்றின் நுட்பம் வைப்பதாகக் கூறி வேண்டுமென்று ஒன்றும் செய்ய என்னும் முடியவில்லை. வெண்மேல் திரண்டுவந்த நேரத்தில் தாழி உடைந்து விட்டது போல் ஆனந்த மட்டும் குறுக்கிடாமல் இருந்திருந்தால்...?

ஆனந்த மீதும் குற்றம் சொல்லிப் பயனில்லை. அவன் விட்டு விடவரும் அவருக்கு எப்படித் தெரிந்திருக்க முடியும்? எதைப்போ நினைத்து உணர்ச்சியை அடக்க

முடியாமல் எதைப்போ பேசி விட்டார்... சென்ற இரவு... கடவுளே! அதை நினைக்கும் போது இன்னமும் நெஞ்சு குழுகிறது. உடலெல்லாம் நடுங்குகிறது...

ரமா பல வேதனைச் சுழல் களுக்குப் பிறகு மென்மையாகக் குப்பியெழிச் சென்றாள். அங்கு ருபகுமார் கண்ணியப் படுத்திருந்தான்.

கோசுராம் தன் விட்டுக் கு வந்ததுகூட அவனுக்குத் தெரிந்திருக்குமோ என்னமோ?

கோசுராம் திரும்பியதமே ஆனந்த கேட்டான்: "ரமாவைப் பார்த்தீர்களா?"

"பார்த்தேனப்பா. நான் ஏதோ என்னவோ என்று பயத்து விட்டோமே, அவளுக்கு உயிர் சரியில்லையாம். அதற்காக உட்கட்டி விட்டுக்குப் போயிருந்திருக்கிறாள். இங்கு கவலரப்படுத்த வேண்டாம் என்றுதான் சொல்லி அனுப்ப வில்லையாம்."

"ரமாவைக் கூடப்பா சரியில்லை?" என்று மிகுந்த விவப்புடன் ஆனந்த கேட்டான்.

"ஆமாம். ஆனந்த! நான் போயிருந்த போதே அவன் இழுத்துப் போர்த்திப் படுத்திருந்தான். செருகுணர்ச்சமான பெண். ருபகுமார் கூட கணிக் இல்லை. அவசர வேலையாகத் திருக்கிக்குப் போயிருக்கிறான்..."

ருபகுமார் திருக்கிக்குப் போயிருக்கிறான் என்று கூறியதமே ரமா எவ்வாறு வந்ததையும் மறைத்திருக்கிறாள் என்பதை ஆனந்த நன்றாகப் புரிந்துகொண்டான். அவன் மனம் மெதுவாக குழம்

ராபின் ப்ளூ உத்திரவாதத்தில் உயர்ந்தது!

பிரகாசமான வெண்மை
கொடுக்கக்கூடியது
ராபின் ப்ளூ!

ராபின் ப்ளூ தூய வெண்மை அளிக்க வந்தது. அது உங்கள் துணிகளுக்கு ஒரு பிரகாசத்தையும் கற்ற ப்ளூ வகையில் கிடைக்காத தூய வெண்மையையும் தருகிறது. சிந்தனையு ராபின் ப்ளூ ரராக நுனிகளை வெண்மைப்பாக்குகிறது. அதில் திண்டும் மிசேஷம் எங்கெல்லாம் அது ஒன்றிலும் பாதுகாப்பானது. அதுமட்டுமல்ல, உங்கள் துணிகளை எப்பொழுதும் வெள்ளை வெளேரென்று நிகழச் செய்கிறது.

இயற்கையான கண்களையும் தூய வெண்மைக்கு ராபின் ப்ளூ

AMC-10

குறேட்டில் தெரு

புதியதி பசியைக் கொடுக்கவும் (19.12.1963)

பார்க்கவும்

திரு பிரபாகர் மாண்பே (தமிழ்நாடு)

துர் மாண்பே

திரு கிருஷ்ணசாமிநாத் (மாண்புமிகு)

தங்க அரளி

திரு காந்திசாமிநாத் (மாண்புமிகு)

பித் தவித்தது. ரமாவின் பார்ப்பும் என்ன நடந்து கொண்டிருக்கிறது?

வரவேற்பு முடிந்ததும் மாரியையும் கழுத்துமாக வாசு -- காந்தியையும் ரமாவின் விட்டுக்கு அழைத்துச் செல்வ வேண்டும் என்று கோசல்ராம் திட்டமிட்டார்.

வாசு முதலில் ரமாவின் விட்டுக்குப் போகவே சம்மதிக்கவில்லை. சிவசுந்தரனுக்குப் பிறகு வாசுவையும் காந்தியையும் மாரியோடு அழைத்துச் சென்று காட்ட வேண்டுமென்று கோசல்ராம் முழு மனத்துடன் விரும்பினார். அவருக்கு ரமா மீது தனிப்பட்ட ஒரு பச்சாதாபம் ஏற்பட்டது. அவள் விவாகம் ஆடம்பரமாக நடக்கவில்லை. தங்கையில் விவாகம் ஆடம்பரமாக நடக்கும்போது அதில் பங்கெடுக்க முடியாமல் கடம்பு இப்படிச் செட்டு நிற்றிற்று. விவாகத்தில் கூடப் பங்கெடுக்க முடியாத சோர்வு அவனுக்கு இருக்கும் எனத் தெரிந்திருந்தால் அவளுடைய பிரசவத்துக்குப் பிறகு இவ்விவாகத்தை மறைத்துக் கொண்டிருக்கலாம்! ஏனோ ரமா துரிதப்படுத்தினாள். வாசுவும் அவசரப்பட்டதாகத் தெரிந்தது.

கோசல்ராமின் விருப்பத்தை அறிந்த தேவனுக்குத் திக்கென்றது. வாசுவும் ரமாவும் முன்பே காதலித்தவர்கள். அதனும் மணக் கோலத்தில் சந்தித்தால் மணப் போராட்டம் எப்படி செயல்படும் ஆரம்பிக்குமோ? அதன் முடிவு எந்தக் கோலத்தில் போய் நிற்குமோ?

தேவடி என்ன பதில் கூறுகிறதென்று தெரியாமல் தவித்தான். ஆனந்த

இவா போ கூறினான்: "இப்போது இவர்களை அழைத்துச் செல்வதில் ரமா குறுக்கத்தில் பார்ப்பது எழுந்திருப்பதால். இவ்வென்று போய் நில்லுங்கள். எதிர்பாராத அந்த நிழல்களிலிருந்து அவள் கடம்பு நிறையும் பார்ப்பதாய்லாம். நிறையப் புகைப்படங்கள் தான் எடுத்திருக்கிறேன். அவற்றைக் காட்டினால் போயிற்று."

"புகைப்படம் தேவிய பார்ப்பது போய் ஆகுமா? நான் இவ்வென்று போய் நிற்க வேண்டாமே. முதலில் போய் செல்லோமே!"

தேவடியும் ஆனந்தும் வாயடைத்து நின்றார்கள். இவ்வளவு அப்பாவிதான் மனிதரும் என்பது? மெளரிய மகளின் நியமம்! இன்னும் உணராதவராக இருக்கிறேன்! ரமா தந்தையின் எதிரே எப்படி செயல்படும் தாட்கொடுக்கிறோ? இவ்வளவுக்கு இப்படியும் ஸ்ரீத்துகொள்ளாமல் இருக்க முடியுமா?

"ஆகட்டும். வாசு சம்மதிப்பதால் அழைத்துச் செல்வோம்!" என்று மட்டும் தேவடி கூறிவிட்டான்.

தேவடி வாசுவைத் தவிரியே சந்தித்துக் கூறினான்: "வாசு! உன்னையும் காந்தியையும் ரமாவின் விட்டுக்கு வரவேற்பு முடிந்த பிறகு அழைத்துச் செல்லக் கோசல்ராம் விரும்புகிறார்."

கேட்டதுமே வாசு குதித்தான். "என்னது? அந்தக் காலம் பிடித்தவன் விட்டுக்கு தான் போக வேண்டுமா? என்னைக் கேட்காமல் என்ன ஏற்பாடு இது? வேண்டுமானால் அவர் தம் மகன்

அனுப்பிக் கொள்ளட்டும். நான் போக முடியாது."

தேவசி தவித்தாள். "லாக! உனக்கு விருப்பமில்லாவிட்டால் ஏதாவது சாக்ரூப் போக்குச் சொல்லி நின்றுவிடு. ஆனால் அந்தப் பெரியவரை எங்கொருகும் எதிரே கண்டபடி பேசினிடாதே!"

"எல்லாம் ஒன்றாகத் தெரியும். ஒரு வரும் உபதேசிக்க வேண்டாம்."

சற்றுத் தள்ளி நின்றுபடி ஆனந்த எம்ஸாவதனையும் கேட்டுக் கொண்டு நான் இருந்தான். லாக இப்படிக் கோபித்து ரமாவின் விட்டுக்குப் போகாமல் இருப்பதே தன்மதென்று தொகுதியது அயலுக்கு.

மீஸப்பன் ஆரம்பித்து விட்டது! காத்தி மனம் முகத்தோடு அணவனையும் வாகவுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தான். அவன் ஏதோ தலையாட்டி வைத்தான். தனக்குத் தெரிந்தவர்களை அவளுக்கு அறிமுகம் செய்துவைக்கும் எண்ணமே அவனுக்கு இருக்க. ஆயின் சிப்பந்திகள் அணவரும் வந்திருந்தனர்.

ஆனந்த அவர்களில் ஒருவரை தன்னை அறிவான். அவரைத் தனித்து அழைத்துச் சென்று மென்ஸப் பேக்கக் கொடுத்தான். பிறகு அயரிடமிருந்து ஒரு செய்தி தெரித்து கொண்டு விட்டான்.

"ஆயின் டைரக்டர் ருபுமாரி வேண்டியிருக்கு என்கும் சென்றுவிட சில்கை. உள்சூசிர்தான் இருக்கிறார். ஆனால் இப்பொழுதெல்லாம் முன்போல் உண்பபாக இருப்பதில்லை. அது மட்டுமில்லை, எதையோ தாடி எங்கோ செய்கிறார்."

ஆனந்துக்கு தன்ருகப் பூரித்தவிட்டது. ருபுமாரிக்கு காரணமாக ரமாவுக்கு ஏதோ மனக் கிழைச்சம். அதனால்தான் என்று அவனையும் விசட்டி யிருக்கிறான், தன்னைக்கும் தெரிவ வேண்டாம் என அவரிடமும் போய் கூறிவிடுகிறான்.

"என்னப்பா, கவியானம் முடிக்குதா? இனிவாவது சென்றதை மறந்து ஆனந்தமாக இரு! எங்கே உன் மனைவியை அறிமுகம் செய்து வைக்க வில்லியோ!" என்று தெரிசனம் கவிப்புடன் கேட்டார்.

"இவள்தான் காத்தி!" அறிமுகம் செய்து வைத்த வாக "மனைவியாம் மனைவி! மனைவி என்று அனுப்பிக்கவா அவன் விவாகம் செய்துகொண்டான்? பழிக்குப் பழி! நீ உன் கணவனுக்குத் தேர்த்தெடுத்தவனுடன் இன்பம் அனுபவிப்பது போல எங்கக்கொரு மனைவியைத் தேர்த்தெடுத்து அனுப்பிக்கிறேன், பார்! என்று ரமாவிடம் காட்டிக்கொள்

கவே விவாகம் என்ற போர்வைக்குள் புருத்திருக்கிறான்!

தேரிசனம் விட்டுக்குக் கிளம்பிய போது லாக வாகம் வகரயில் வழி பனுப்பி வந்தான்.

"கடைசியில் ரமா கவியானத்துக்குக் கூட வரவில்லையாமே!" - தெரிசனம் கேட்டார்.

"ஆமாம்!"

"மானிடமும் கழுத்துமாக உங்கள் இருவரையும் பார்த்து விட்டால் மனம் துயரப்படுமே என்று நினைத்திருப்பான். சே, தான் போய் விட்டு வருகிறேன். ஆனந்தமான உன் விவாக வாழ்க்கைக்கு என் நல்வாழ்த்துக்கள்!" தெரிசனம் சென்றுவிட்டார்.

அவர் சென்ற பிறகு அவர் கடைசியாகக் கூறியவை மட்டும் அவனிடமிருந்து விடை பெறவில்லை. "மானிடமோ பார்த்தால் மனம் துயரப்படுமே என்று நினைத்திருப்பான்."

"அப்படியானால் கண்டிப்பாக இத்தக் கோவுத்துடனேயே அவன் எதிரில் போய் திறக் வேண்டும்! இந்நொ பார், உனக்குத் துன்பம் கொடுக்க தான் வந்திருக்கிறேன்" என்று காட்ட வேண்டும். அவளுக்குக்கெதிரில் காத்தியோடு சிரித்துப் போ வேண்டும். உன்னையே நினைத்து வருகுபவன் தான் இல்லை என்று காட்டி அவரை வதைக்க வேண்டும்.

"ஐயோ! என் ரமாவுக்கா தனிப்பை ஏற்படுத்துவது? காரணம் ஏதேனும் இல்லாமலா அவன் ருபுமாரை மணத்திருப்பான்? அன்று தான் அறைந்த போது கூட எதிரி நின்று கண்டைபோட வில்லியோ சே, இத்தப் பெண்களையே தம்புக் கூடாது. வேறும் வேறும். தன் டாம்பேக்கத்தைக் காட்டவே என் விட்டுக்கு வந்திருப்பான்...

மனத்தில் மாறுபட்ட கழல்கள் இருத்து கொண்டே இருப்பினும் கடைசியில் அவனது மனத்தில் விஷ சித்தாக வந்திவிட்டிருந்தான் வெற்றிபெற்றது. கோச்சரராம் ரமாவின் விட்டுக்குப் போக வேண்டும் என்று கூறியபடியே அவன் சற்றும் தயக்கம் காட்டவில்லை. தேவசி அவனைக் கண்டு விபந்தான். காத்திக்கு ரமாவின் விட்டுக்குப் போக விருப்பமில்லாவிட்டாலும் லாக சம்மதித்து விட்டதால் அவன் லாய் திறக்கவில்லை.

ஆனால் ஆனந்த் தனித்துவிட்டான். கிளம்பும் நேரத்தில் லாக காத்தியை தொக்கி "காத்தி! இத்தப் புடவை வைக்க கிளந்து விட்டு உடல் முழுவதும் ஐக்கையோடு டுஷ்டுப் புடவைவை உடுத்து" வர்" என்றான்.

காத்தி புனகாந்தித் மடைத்தான். வாக எவ்வளவு ஆசையோடு கூறு

**நெஸ்கோ திருப்தி
விசையில்
மலிந்தது.
தரத்தில்
சிறந்தது.**

- 5 டிரான்சிஸ்டர்கள், 1 டயோட்.
- துகர-5 டயோட் சி டயோட்டிலும் திரும்பப் பெற அளிக்கத் தரப்படும் துகர-5 டயோட்.
- மட்டும் 1.5 டயோட் பெறக்கூடிய இயக்குகிறது.
- துகர-5 டயோட் அளிக்கக்கூடிய பெறக்கூடிய துகர-5 டயோட்.
- புற பட்டம் மட்டும் துகர-5 டயோட்.
- கனம் சிபிசு சிபிசு டயோட் பெறக்கூடிய துகர-5 டயோட்.

**2 டிரான்சிஸ்டர் டிரான்சிஸ்டர்
திருப்தி—ரூ. 175/-**
துகர-5 டயோட் (திரும்பப் பெறக்கூடிய)

**NATIONAL
EKCO**

திரும்பப் பெறக்கூடிய

நெஸ்கோ

திரும்பப் பெறக்கூடிய துகர-5 டயோட்

தமிழ்நாடு சாஹித்ய அகாடமி
தமிழ்நாடு சாஹித்ய அகாடமி
தமிழ்நாடு சாஹித்ய அகாடமி

உலவாதி!

2001

சுதிர்திரிசுதிரி

7 லிட்டர் பிரஷ்ஷர் குக்கர்

6 ஆண்டு உத்தரவாதம் தரும், புகழ்பெற்ற குக்கர்

3 ஸ்பீட்டர்கள், துறைக்கூறுகள், சிம்ஸ்கல் (70 பக்க) கலையல், ஆல் பரவல் உள்ளிட்டது -- மிகக் குறைந்த செலவு விலைக்குத் தரப்படும்!

Abstract

முதல் பரிசு, பிசுநிலைப்பட்டா செப்பிலிசெட்டர் அமைதி ரூ. 3000 மொத்தம்

பி. 2ம் பதிக்கை: 2000 செப்டம்பர் 2000 செப்டம்பர்

தூண்டு 3ம் பரிசுரை: [redacted] ஒத்தவை 5-வாங்கடி 4-புள்ளி அ.நி.சேஷபெரு

புத்தகங்கள்

அம்மது ரூ. 500 கோவையு

30 1870

**ஹரிமாஸ்யா புகுக்கே டால்கம்
'எது எந்தப் பூ' போட்டி**

A, B, C, D, E, என்ற எந்ததும் குறிகளைப் பெறும் வகைகளைப் பட்டமாக இங்கே 5 பூக்களைக் காண்க. இந்த 5 பூக்களும் வாகை? கீழே என்ன குறிகளைப் பெறும் 12 பூக்களின் பட்டியலிலே இதை 5 பெறாது குறிகளைக் காண்க. பட்டியலிலுள்ள எந்ததும் பெறும் சரியானதோ அதுவா நம்புதல் (கட்டியிட பகுதிக்குள்ளே) வந்ததாய் பூக்கள் எழுந்ததும் குறியில் பக்கத்திலே எழுதுக. (இந்த தரணில் ஒவ்வொரு வகை பூக்களும் கீழ்க்கண்ட அட்டியலில்).

தொடரணம்: A குறியிட்ட பூரணக் கணகம் எனது நினைத்தீர்களானால், கட்டியிட்ட, விடைப் பகுதிக்குள் A-ஐ அடுத்து 1 எனக் குறிப்பிட்டு, பிறகுதொடரும் இதே போல் பூர்த்திசெய்க. (எனதும முறைக்குத்தான் இது உதாரணமே தவிர, அந்தப் பூ. கணகம் தான் என்னு பொருள்படுத்திக்கொள்ள வேண்டாம்).

இலாதிபே
நுனாழவுத்
தா ன் ன கக்
கெர ன் க.

10. செங்கயிளி. 11. அகலாதி முயல்கிறது. 12. மலிவு செங்கயிளி.

[illegible]

திருமாவிலுள்ள புகழேந்திர ஸ்வாமிநாதர் பாலம் 5 கிலோ மீட்டர்கள் வரையில் வரலாற்றுச் சான்றும், சந்திரம், சீராதா, மலர்நிலை, சாக்கோனம்—இவற்றுள் எது உலகத்தின் கவர்ந்தது? என அந்த விருட்டிதிருநகர் என்னும் 20 வார்த்தைகளுக்கு மேற்படாத ஒரு ஸாமிபரம் (‘செனெனா’, ‘கரணா’ போன்ற சகலத் தொழாந்தும் உபயோகிப்பவன்) எழுதி, அருள், சகலவிதம், பொருத்தம்... இவற்றின் அடிப்படையில் இவ் வரலாற்றுப் பாலம்

விதிமுறைகள்: 1. எந்திர விவகாரங்களை அனுப்பும், ஆனால் விவகாரப் புகை டாக்கம் (பிரிங் டாக்) வாங்கி வீது ஒன்ற, ஒரேயொரு விவகாரத்திற்கு அனுப்பக்கூடாது. அதிர்வு பாய்ச்சல் வாங்கி வீதாதிருதலால் எந்திர டயாக்களை அந்தக் கிடைகள் அனுப்பலாம். இத்தகர்த்து கிடை 4 வாக விவகாரம் அனுப்பலாம். 2. உங்கள் பெயரே முழு புகாரிலும் அந்தக் கிடைத் திரை போட்டி சூழ்த்துக்கலி எழுதப்பட வேண்டும். 3. நுகர்ப்புத் தாள் கிடை 1970 ஜூலை-1க்கு முன்னதாகவே வந்து தேடுகல் இம் புகாரிலுது அனுப்புக. விவகாரப் புகை டாக்கம் 'விவதி-புகாரி' என்றென்ப, போட்டி பாகம் டயர் 11076, டயர் 20. 4. கிறீட்டர் தயார் வந்திடு உடனே நுகர்ப்புத் தாள் கிடை ஏதாவட்டிடும். 5. கைப்பாடு கோரி கோரியிருப்பது நுகர்ப்புத் தாள் கிடை ஏதாவட்டிடும். 6. மெரினாத்துபோல, தாயிந்த, கோயலா நுகர்ப்புத் தாள் கிடைக்குப் போதுப்பெறக்கூட்டும். 7. 5 புகார்ப்புத் தாள் கிடை எவ்வாறும் வாத்திரிசே, தாயிந்த வாத்திரி எழுதிப் பதிவிடும். (புகா, 20, 3ம் பரிசுக்கு உபயோகம்) தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர், தேர்ந்தெடுக்காத நுகர்ப்புத் தாள் கிடை தாங்கள் வீதக்கூட்டும்; அக் கருவிக் தீர்ப்பே முக்கியமாக, உடனடிவிததுவது. 8. பரிசு கென்றால் உடம்ப, எவ்வா வாகவிலாவோ இவ்வாறாக விவகாரிவிடெட்டில் உபயோகப்படுவர்; விவகாரத்தில் அந்தந்த டயர் கிடைக்குத் தாயிசேயும் இவ்வாறு உபயோகப்படுவர். 9. சிறை 5 புகார்ப்புத் தாள் கிடைத்தால், குறை 2001 நுகர்ப்புத் தாள் கிடைக்கப் பரிசு 2001 டாக்கம் 1-விவதி-1 விவகாரத்தால், எந்திர நுகர்ப்புத் தாள் கிடை அனுப்பிவிடுங்கும். 10. இயைபெற்றிந்த இயைபுக ஒன்றே ஒன்றாக, எது குடியோ எதுவிடும். இவ்வாறாக விவகாரிவிடெட்டில் வாய்ப்புப்பெறும் தீர்ப்பாகும். 10. வந்திந்த கைப் போக்குவாத்துத் தாள் கிடைக்கப்பட்டது. 11. பரிசுக் பரிசுப் பெரு. 12. புகா, 20, 3ம் பரிசு பெறுப்போகிக் பெயர்கள், போட்டி புகார்ப்புத் தாள் 3 வாகவாகுத்துப் புகாரிவிதார்ப்புத் திரைக்கிடைக்க வேண்டியிருக்கும். 13. பெறுபாக்கம் தாயிசேயாகும் அதிவிவகாரப்புகா. 14. இத்தகர்த்தால் விவதி விடெட்டில், இவ்வாறாக 10 விவகாரம் ஆகியவற்றின் வாய்ப்புப்பெறு இவ்வாறாக இயைபெற்றிந்த தாயிசேயாகும், இவ்வாறாக விவகாரம் வாய்ப்புப் பெறக்கூட்டும். 15. நுகர்ப்புத் தாள் அனுப்பத்தக்கவாறுவாக தேசிய ஒத்திப்போடு இவ் புகார்ப்புகை முழு டாக்கம் உடனடி.

[illegible]

சேவைக்கும் பாதுகாப்புக்கும்

பாண்டியன் இன்சூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்.

நெருப்பு - சுப்பல் - விபத்து

ஆஸ்திசுள் : ரூ. 1 கோடிக்கு மேல்

தலைமைக் காரியாலயம் : பாண்டியன் பிளவு, மதுரை-1

2 கிளைகள் : பம்பாய், கல்கத்தா, டெலி, சென்னை, தாயுர், கோவார்புட்
கோமரத்தூர், கோட்டி, கோகிப்படி

பார்கோ

உலகத்தின் ஒளி வட்டி
நீங்கள் உயிருடனாக

தயாரிப்பாளர்:
பார்கோ லைட் பல்பு, டெலி.
சென்னை - 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

மாண்புமிகு கருமாளம். ஒரு பெரிய கம்பெனி யின் சட்ட ஆலோசகரும் இருக்கிறார். காரும் இருக்கிறது.

பெண் சத்திரா மூத்தவர்: அவள் ஒரு கத்தில் அப்படியே அல்லுண்டை தானாக சரித்து வைத்திருந்தது. அளிவப் (பட்டா) யாகி நல்ல இடத்தில் விவாகம் செய்து கொடுத்தேன். மாயன் - மோகன் - சத் திராமையிட ஆறு காலது சின்னவும். அவரையும் கண்ணாடிக் கோத்து விட்டேன்.

சுமெட்டு கருமாளம்: சத்திராதான் வீட்டில் எல்லாம். என் மனைவி இருந்தது. என் பத்துக்கள் பாலாரவும் அதைத்து வந்து விட்டை தீர்க்கிறேன். ஒன்றும் அப்படித் தரவில்லை. பத்துக்கள் அவரவர்களை கட்டி மாக வந்து என் வீட்டில் குயின் எவர்துப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். அவர்கள் காரியம் மூலத்தையும் ஏதாவது எங்கள் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார் போகலா யினர். அப்பொழுதுதான் ஒரு மனைவி ஸ்தலம். அருமம் பங்கிட்டுத் தேசிய வந்தது. அவன் இருந்தவரைவிட வீட்டில் எல்லாமே திறந்திருந்தது. "இவ்வான் அகத்திருக்க இல்லாதது ஒன்றாகும்..." என்பது எல்லாவைப் பெரிய உண்மை!

எல்லாச் ஸ்கப்புகளையும் சத்திராவுக்கு வைத்து பதினாத்திரைவரைவிட சிலை வேண்டி

வந்த பத்திய நினைவும், எவது ஆதரவற்ற நினைவும் நினைவுக்கு வந்தன.

தம்பர்கள் ஒருவரைய போகவிடப்படி சமையலுக்கு வாரவரவது நியமிப்பது என்று எழுதினது வந்து தருக்த நபரைத் தேடிச் சென்றிருந்தமேதான் கயிற் சத்திரன், எங்கள் வீட்டுக்கு வரும் எவ்விடிகளின் கிளாசிகோடு.

"என் வீட்டுக்குப் பக்கத்து வீட்டுட் போனவுடைய இருக்கிறான். பரம ஏழைக் குடும்பம். இந்த பெண்களுக்கு இடை யீக் படுத்துகள். தனித்திர நிலையில் இருக்கும் இவன் தம்பரார் அரும் பாடு பட்டு மூத்த பெண்ணுக்குக் கல்யாணம் உண்டாக்கிட்டு. இரண்டாவது பெண் தானாக வரவந்த தேடிச் செண்டு விட்டது. இவன் இவ்வியாகி எல்லாம். இவருக்கு சதவி செய்வது ஒரு குடும்பத்தையே காப்பாற்றுவது போலாகும்." என்று எவ்விடிகள் எவ்விடம் சொல்லு கொது எவ்விடிகளுக்குப் பிள்ளை கமரப் பதினாத்திரைவரத்தில் தூணில் எவ்விது கொண்டு பிள்ளை ஆகக் கித்திரத்தவர் பார்த்தேன். அப்பப்பா! அவன் கண் கவித்தான் எவ்வளவு கோகம்! எவ்வை திரா கித்து விட்டாராம்" என்று அவன் பாரவது நினைவு எவ்விடக் கெடுகிறது.

வந்தது. அவன் மிகவும் குட்டம் அறிவு பெற்றவன். விவரவின் எவ்விடக் கற்றுக் கொண்டு விட்டான். என்னை படிப்போடு அவன் எல்லாம்வும் கற்றுக் கொண்டது எவ்விட மிகவும் கொள்கியமாய்ப் போய் விட்டது. எவ்வளவு வீட்டுச் சமையலு கிடைத்தது. கண்ணாடிக் அவர்கள் கோத்த பிறகு அவன் இறமை அதிகமாகி விட்டது. ஒரு 'அவிட்ட'த்தைக் கூட விட்டு விட்டான் காரி 8-10 மணிக்குள் எல்லாம் குடித்து விடுவான்.

சத்திராவின் சம்பளம் திடீரென்று தீர்வையாகி விட்டது. அவன் அருமைவும். பத்திராவித்தனத்தாரை பட்டப் படிப்பையும் எண்டு தான் அடிக்கடி சொல்லிக் கொண் டிருந்ததுபோல் சண்டையிலேயே ஒருவன் கொத்திக்கொண்டு போகத் தயாராகி விட்டான்; வரன் திருப்தியுடையவர்களை விடத்தில் இருக்கவே தான் எவ்வித்து விட்டேன். உண்மையில் ஆறு காலோடு - மாப்பிள்ளை சத்திராவை பங்கிட்டு அதைத்துக் கொண்டு போய்விட்டான்.

ஜி. டி. எக்ஸ்பிரஸ்: சத்திராவுக்கும் அவன் கணவனுக்கும் 'டட்டா' சொல்லி விட்டு வந்த பிறகுதான் எவ்விடக் குடும்பத்

"தானேவிருந்தே வந்துவிட்டான்...." என்று அந்தப் பாரவையின் பரிதாப உணர்வுக்குக் கட்டுப்பட்டு எவ்விடவும் அதிவரமம் கொக்கிவிட்டேன்.

பறுதாம் அதிகாரவிலிருந்தே கயிற் வேலைக்கு வர ஆரம்பித்து விட்டான்.

கயிற் சத்திரவிலிருந்து எங்கள் வீட்டு நுழைபெற்றுத் திகழ்ந்தது. எல்லாம் வேலைபோடு அவன் திறத்திக் கொண்கவின்னை; விட்டைத் துப்பறமாக வைத்துக் கொள்வதிலும் அவன் அதிக அக்கறை காட்டினான்.

அவன் வந்ததும் வராததும்படி ஏற்றுக் கொண்டு மூதப் பொறுப்பு அதிகாரியின் பட்டப்பாது வாரக்குவது. அதில் எவ்விடையே கொண்டுக்கூடதான் அதிக நிம்மதி. இவ்வை எவ்விடம் அவைக்கால ஒருதானைப் போய் விடிவந்தகாரின் எழுத்து பாக் வாக்கப் போக வேண்டுமே!

கயிற் ஒரு தான் தாயதமாக வந்தாய் எவ்விட கிடைப்பது. இவ்வளவு கடமை உணர்ச்சியுடன் ஒரு எல்லாதகாரியைச் சரித் திரத்திரையே வாரும் எவ்விடக்குக் காட்டாரிகள். அதிகாரியின் வாரும்போடு பாக் பட்டப்பா வாக்கி வந்து விடுவான். அவன் வந்த விட நிமிஷங்களுக்கிடையேயும் கம்பென்து

சிறந்த எவீன திட்டங்கள் கொண்ட புதியதோர் கல்வித் கூடம்

“போஸ்டன் மெட்ரிக் பள்ளி”

ஸ்தாபிதம்: 21-6-63

87, மேரபரோஸ் சாலை, சென்னை - 18

(ஆங்கிலம் மூலம்)

“போஸ்டன் டிரோயெயில்” (எல். எஸ். எல். லீ; மெட்ரிக் வகுப்புக்கள்)

“டாக்டர்பாஸ்கோ” புகழ் திரு G. கில்லிவம்ஸ், B. A., B. Ed.,

திரு மிரண்டா, M. A., L. T., முதலியோரால்

சிறந்த முறையில் பரீட்சை அளிக்கப்படுகிறது

தர்ஸரி முதல் 8-ம் வகுப்பு வரை

தகுதியுள்ள மிக்க ஏழை மாணவர்களுக்கு — இலவசக் கல்வியும்
எடுத்தா வகுப்பு மாணவர்களுக்கு அரைச் சம்பள அலுவலகமும் தரப்படுகிறது

பிரதிநிபெற்ற வள்ளியூர் R. குருமூர்த்தி அவர்களால்

விசாரணை சங்கேதப் பரீட்சை அளிக்கப்படுகிறது

பள்ளி பஸ் வசதி உண்டு

பள்ளி நிறக்கும் தேதி: 5-6-1970

மூல நோயை

முற்றலிடாமல்

நமடிகளுகமான்

வெறடன்வொ

உபயோகித்து

நிவாரணம்

அடைபாங்குள்

— ரண்

சிகிச்சையையும்

தடுங்கள்

புறம்பு

ஆயுர்வேதாஸ்ரமம்

அருண்

எதற்கண் அளந்திய

செனமாக்கியத்தற்கு

கூடு ஆண்டவீதற்கு

பிரசீதத் பெற்றதது...

ஆயுர்வேதாஸ்ரமம்

செனமாக்கியத்தற்கு

120, வினாயகம், சென்னை - 18

அதிக மணம், அதிக மென்மை

மென்மை, அன்றாடம் மலரின்
புதுமை, உலாவினம்
ஒப்பற்ற விருந்தினரின் மூலம்
(மென்மை மென்மை) கொண்டு
கிடைக்க உலாவினம் பவுடரின் கிடைத்த
மென்மை மென்மை, பட்டுமென்மை
உங்கள் உலாவினம் தருவி, எருமந்திற்று
உலாவினம் மென்மை மென்மை

ஜி-11
கொண்ட
சிந்தாசிப் போல
வேறெந்தப்
பவுடரும்
உங்களைப் பாது
காப்பதில்லை

இந்தெல்லாம் அப்பாதும் அம்மீத குழிதான்
 திசைதான்...⁴ என்று,

எனக்கு ஒரே அதிகாரமாயிருந்தது. "அவ்வாறு அல்ல என்பது என்னை என்பதில்லை!" என்று கவனத்தோடு கேட்டேன்.

“உங்காத்துக்கு அவன் வேலைக்கு வரது
தான் அப்பா தம். தெரிந்ததா?”
“இதில் அப்பா தத்துக்கு என்ன இருக்
கிறது?”

“நீங்கள் கோண்ட நாயகர். பெரிய மனிதர். ஆனால் உங்களுடைய பெண்மையார் குடும்ப இல்லை. அதுதான் கமலேசுவர மென் அப்பாவும்தான் கைநிலைப்பட்டது.”

எனக்குத் தயைப்படக் கற்றிவது. அப்பா!
இதுதான் அப்பா தத்துவக் காரணமா?

“சாத்திரிகளே, நான் இப்பொழுது என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதீர்கள்? விளக்கமாகச் சொல்லுங்கள்.”

“நீங்காராகவே புரிந்து கொள்ளுனீர்கள்
என்று பார்த்தோம். சரி, வெளியேறிய
பாடவே சொல்லி விடுகிறோம். கல்விதான்

நீங்கள் கல்பாணம் பண்ணிக் கொள்ள வேண்டாம். அதுதான் சரியான யோசனை....” என்று சொல்லிக் கொடுத்தார்.

“என்று, நானா...? அப்படியென்ன? கள்ள
சாம்பி பண்ணிக் கொள்ளுது...!” என்று
கவிர்த்துப் போய்க் கொடுத்தாள்.

"அதிர்ச்சி அடைந்தது இந்த என்னை இருக்கிறது?" என்று காலத்திலிருந்து.

சான்றுகளைப் பார்த்து, இந்த விஷயமாகச் சட்ட
பெற்று ஒரு முடிவுக்கு வந்ததில் முடியுமா?
முதலில் சமீபத்தில் சம்பந்தம் தெரிவதால்
இந்த விஷயத்தில் சம்பந்தம் இல்லை.

உடனே சாஸ்திரிகள் மிகவும் திதான

மாமா காரியம். "தயவுசெய்து கனம் அத்தலைவர்
மேலே இறங்குமா. இப்பவே அவரவரையும் கனம்
தலைவர் பேசிப்போடுவார்கள்..." என்பார்.

அடுத்த ஸ்தலத்தில் கயதிலில் தானாகும்
சுரப்பளவும் உள்சொலத்தான். அங்கு
பெரியபெயர் கயதிலும் வந்தான். அங்கு

சமீபி சொல்லுகிறார் :

67-ம் கனெக்டிவோம் எங்கள் தெரிபாடத்தை
அவர் எதிரிக் கொள்வது நிச்சயமாக.

"செமதி, தங்களுடைய போலித்துவம் மாற்றத்திற்குத் தான் இந்த ஏற்பாடுகள் வந்துள்ளன? அல்லது எப்போதாவதேயும் தொடர்ச்சியாகவே இருக்கின்றன?"

தமிழக அரசு தனது உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கு உத்தரவு பிறப்பித்துள்ளது. இதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்துள்ள சமூக நியாயக் குழு, உத்தரவு மீது சமீபத்தில் உயர்நீதிமன்றம் தீர்மானம் பிறப்பித்துள்ளது.

அவர் முதலாத அன்றுதான் தாம் தேருக்கு
சேராமல் திரிந்து வந்ததென, அவர் ராஜ்
கில் அங்கேயே தங்குவதன் முடிவாகியது.

தமிழ் விரகதிதழும், திரயம்சமும், சாத்திரபதி (நா) சொன் னு. (ந) த த ன - திரயம்சமும்சொன் னும் பிமயமாக முதிர்ந்த. துணைசாஸ்திரம் சாஸ்திரம்சாஸ்திரம் சாஸ்திரம்சாஸ்திரம்

பிரபுமம் ததாப்போது, அந்தக் கண்டதா
 விழித்துக் கொண்டு, என் கொண்டு அந்த
 பதிலைக்கத் துண்டிப்பது.

“கந்த திரிபுரத்திலும் கங்கையுள் புகுந்து
வெற்றிஞ்சி, ஸுயயாசு. 3-ஆம். என மகப
புரவமா=தந்தான் இந்ந ஸுயயை ஏற்றினான்.”

“நான் ஒரு செட்டியார். இது எத்தனை
வருஷம் நம்மாது !”

“எவ்வளவுதான் ஈழ நாடாக்கியும் பெற்றோர்
கனாக வெண்மையாவும் உய்துபோன?”
“.....எவ் வளது தாயும் தவறாதது.”

“தான் இந்தக் திருப்பாத்துக்குச் சேய்மறிப்
பேன் என்று எப்படி எதிர்பார்த்தாய்?”

“காங்கிரஸ் தேசியக் கருவியாகக் கருதப்படும்
எதிர் எந்தெந்தாவது ஒருவரைத் திட்ட
கொண்டு?”

“எதிர்பார்த்தது மிஸா. க்காணி. டாங்?”
 “எனதும் நம்பிக்கை மீன் போவதில்லை.”
 “உத்த. உத்தித்தத்த. ததாரம்!”

“அது தன்னதர, இக்கிப்பா எவ்வளவு
—இரு அறிமுக போது நீயும் எப்படி

தமிழக அரசு தனது திட்டங்களை மீட்டி
அறிவிக்கப்படும்."

தேவநிதியம், அந்த இடத்தில் இருந்து இதுவரை வரவில்லை. "

“உணவளிப்போன அன்பு அம் தெய்வந்தயை”

மழை எழிற்முதல் உண்டாகி இதுவரையில் தட்டாவி
முதலாயத்துக்குக் காணிக்கையாகவுயாரிடமிரு
மோழிநா, தென்மத்தியமீடம் பதினாக்கு லைந

“தான் ஒருவருக்கு, அந்த மனிதனுக்கு, அந்த மனிதனுக்கு”

“மாநில அரசு தெய்வத்தையே மனித உருவிகளாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறதா? அல்லது மனிதர்களைத் தெய்வங்களாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறதா?”

“தெய்வ வழியாட்டியேயே வாழ்க்கை
இன்பமேயுமே உண்டாயினே”

“கரு மிகவும் உயர்ந்த நிலை. அதற்கு
மிகவுயர்ந்த அளவுக்கு விட்டிருக்கிற உதாரணம் என்னவோ
தான். சில நாட்களில் கொஞ்சமாகே”

“திட்டமான மனநிலை தெய்வத்தை அடைந்து விட்டால் அதன் எதிரியின் ஏமாற்றம் உண்டாகும்” (இ. பி. பாய் 21)

“கமதி. தீயென்று கிட்டாது!”
 இது வரை தானும் வ. பழனி ஆண்டவர்
 உட்கொண்டிருந்தார். இப்போது பிதாவின்

செய்ததன்மீது எவ்வளவு நேரம் கழிந்தாலும் மறந்து
 வரவில்லை. அந்த நேரத்தில் நடந்ததெல்லாம்.

இருளே நமது தீயதோ சொல்லுங்கள், நமது
கவலை எல்லாம் விடப்பட்டு உதவிபெறுகிறதா

இந்தியா? நான் மேர் தாதுவிதமாக அம்பு
வளர்த்தாயன் அலறியா தத்தம் காரிசத்
ததுர் பார்த்தும் கொண்டு போயிருந்தால்

எனக்கோ அல்லது அய்யங்கோ மரபு கீட்டுப்
பேச வேண்டாம் தீவிரத்தோடு அல்லது அந்
வாசு. மதுரையோடு. பதப்பட்டு இருக்காது.

இதற்கிடையில் அரசாங்கம் எண்ணத்தக்க அளவுக்கு
மத்திய தொழிலிடப் பரந்தது மனத்துக்குள்
தொழிலாளர்களுக்கு பூட்டுதல் தொடங்கியது.

அதனுடைய சொந்திகேதம், அம்பு
கொட்டி சுவைத்ததும் பொன்னாநடை
யும் கண்ணும் அந்நம் கைத்துப் போகும் கந்த

30 000 24 1

அன்று லாககள் கீழூந்தாழும் வாராது போலிருக்கை!

ஐ. Prestige பிரஸ்டிஜ் பிரஷர்க்கர் வாங்கியிருங்கள்!

பிரஸ்டிஜ் பிரஷர்க்கர் உங்கள்
பொன்னான சமையல் நேரத்தில்
ஒருமணி மிச்சமாக்குகிறது

சமையல் பிரச்சனைகள் எவ்வளவு தர
பிரதான பிரஸ்டிஜ் பிரஷர்க்கர். பிரஸ்டிஜ்
சமையல் வழக்கமான சமையல்காரரும் நேரத்
தில் காலப்பகு நேரத்திலே தயார். அது எளி
தானது. அத்துடன் பத்திரமானதும் கூட. 12
வயது சிறுமிகூட கையாளலாம். பரிபெருக
பெலையில் எத்தனைபேர் மிச்சம். பிரஸ்டிஜ்
இருக்குகிட்டேயே சமையல்காரரும் குரப்பமே,
தொன்றறமே திருக்காது. ஏனெனில் அதில்
ஒரே சமயத்தில் ஸ்னாநவகை சமையல்காரர்.
பிரஸ்டிஜ் தயாரான உணவில் சத்து, குளி,
மணம் முதலியவை குறைவதில்லை. பிரஸ்டிஜ்
ஆய்வுகள் உத்தரவாதம் கொண்டு. காடுகள்

தூக் கீழ்ப்பாக்குப் பிரஸ்டிஜ் பாக்கிப்புகு
காதி யுகை பிரஷர்க்கர் பிரஸ்டிஜ் ஒன்றே.

பிரஸ்டிஜ் இந்த தளவளவில் உங்கள்,
உங்கள் குடும்பத்திற்கு தேவையான அளவை
தேக்கித்தெடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.
பெயர்செய் வேறுதலும் பரிசு. பிரஸ்டிஜ் தீர்ண்
டுக் ஒன்றே. இதிலேயே பிரஸ்டிஜ், ஏற்று
கதிக்கு பரிசு.

புகழ்பெற்ற பரிசுதலுக்கு இட, கிசிடமெட்,
கார்பாக்-சமையல் கிளாஸ்களும் எளி
தானால் குடியு தினங்கள் உத்தரவின்றன.

உங்களுக்கு சுவையுள்ள,
கெட்டியான, ஸ்ட்ராங்கான
மற்றும் உடனே தயாராகும்
காபி வேண்டுமா...

இதோ **ப்ரு**
இருக்கிறது

மிக உயர்ந்த,
ஸ்ட்ராங்கான
காபி துகள்கள் கலந்த
உடனடியாக தயாராகிவிடுகின்ற
புதுவகை காபி கலவை
மிகை சுவைக்கு உதவி.

ப்ருக் பாண்ட்
ப்ரு
காபி துகள்கள் ப்ருக் பாண்ட்

உள்ளத் தூய்மையோடு அனுசரிக்கப்பட்ட.

உபவாச விரதம், உடம், மனம், ஆன்மா நம்மையும் கத்தமாகும். உபவாசமானது மூலக் கருத்தி ஆன்மாவிற்கு அந்த அளவுக்கு விடுதலை தரும். உள்ளத்தைச் செழுத்திச் செயல்பட்ட பிரார்த்தனையின் அற்புத பலம் களைக் கொண்டது. மனம் நீங்கி மத்த நிலை அடைவதற்கு உள்ளம் ஆளப்படுகிறது. பிரார்த்தனை. அடக்க முடியாத ஆசைகளாக இருக்க வேண்டும். உள்ளத்தில் கத்தம் வந்த பட்டு அது ஒரு மென்மைவான காரியத்துக் காகப் பவன்பட்டாக அது ஒரு பேரீய வேண்டி வாகும். தோலில் வருத்தும் ஒருவருக்கு அருமையில் உண்டாவதற்காக உபவாச ரூபம் செய்வதாம். தாரும் மிகவும் உருவமும் பெரும் கஷ்டங்களில் சிக்கி வருத்தும் பொது. அடக்கத்துடனும் ஒருப்பட்ட மனத்துடனும் உபவாச ரூபம் செய்தால் அபாயங்களினின்றும் விடுதலாகவிகின்று தப்பலாம். உபவாச ரூபம் செய்வதும் இல்லாமியர்கள் 'தமால்' செய்து தொழுவதும். கிறித்தவர்கள் ரூபம் செய்வதும் லுட நம்பிக்கை, அமை பாயரர் அகத்தத்தாம் தருத்தலை என்று எண்ணுவது பெருந்தகுது. உபவாசமும் ரூபமும் உபவாச தூய்மை அடைவதற்குப் பெரும் உதவங்கள். உடமைகளில் சேவகர் செய்வதற்கு அவற்றின் அபிவிருத்த உதவத் தூய்மை மிகவும் பயன் ஈரும். கடமைகளில் செய்து நமது ரூபம் கொடு அடைவதாம். சில சமயம் விரதமும் ரூபமும் பவந்தராம் போகலாம். அதற்குக் காரணம் நாம் அமைத் தூய முறையில் உபவாசமில்லை என்பதே.

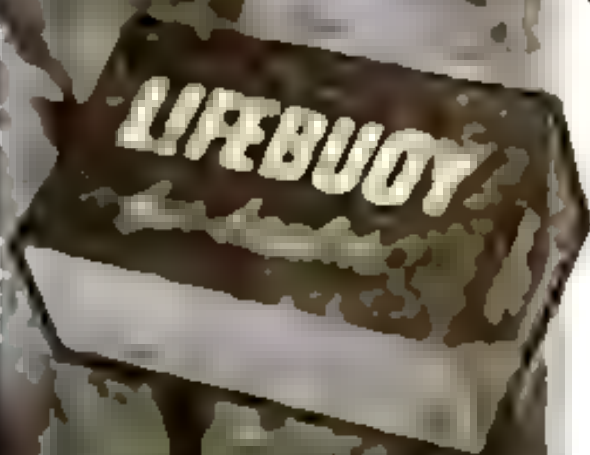
உபவாச ரூபத்தி அன்று அறிவம் போகப் பகலில் உடனடியாக இருக்கிறார்கள். அந்தம் நான் முழுதும் சீட்டப்படுவாங்க. பணம் வைத்து அருவார்கள். இத்தகைய உபவாசத் தாம் உள்ளத் தூய்மை அடைய முடியுமா? முத்திய நிலையிலிடத் தாழ்ச்சிவைத்தான் அடைவார்கள். உபவாசம் இருக்கும்பொழுது உபவாசத்தை தாக்கும் கெட்ட எண்ணக் கிடைத் தடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். நல்ல கருத்துக்களுக்கும் சந்திப்புகளுக்கும் மனத் தைத் திறந்து வைக்க வேண்டும். ஒரு வேண்டுதல் வேண்டிக் கொண்டால் அது நல்ல வேண்டுதலாக இருக்க வேண்டும். அதற்குப் பிரார்த்தனையில் உள்ளத்தைச் செழுத்தி அதனுடன் ஒன்றுத்துப் போக வேண்டும். ரூபமானவைக் கவியக் கவத்துக் கொண்டு விரகமாவதும் மனவிரகத் தான் நாகிய ஆண்டவன் பெயரைச் சொல்லி உபவாச இடும் என்கும் அந்தக் கொண்டுத்தாய் பவன் இவாது. (பவ் இத்தியம் 24-3-201)

சில உபவாசங்கள் பவந்தாரமேவாகும்.

உபவாசத்துக்காக மேற்கொள்ளும் உப வாகங்கள் இத்தகையவையாகும். ஒருவனிட மிருந்து பவம் உதவி அடைவதற்காக உபவாச விரதம் இருப்பது பவந்தாரமாயும். எத்த கிதமான வாகத்துக் ஒருவன் தனக்கென்று அடைவதற்காக வருத்துக் கொள்ளப்படும் உபவாச விரதங்கள் எல்லாம் இதைப் போலவேவாகும். பவந்தாரம் செய்வதற் கும் அதற்கும் ஒன்றுப் போய்க்கிட. அத்த கைய பவந்தாரத்துக்கு இன்னமாம் நடுப் பதே நிவாகம். இதைப் பற்றி எங்குச் சத் தேகமே கிடையாது. அநேகம் பேர் எண்ணப் பவருவத்திலே உபவாச விரதங்கள் ஆரம் பித்ததற்கு. நான் அவற்றைப் பொருட் படுத்தாமல் நடுத்த வத்திலிருக்கிறேன். அது உப நன்மைக்காகச் செயல்படும் உபவாசம். அது நல்ல நோக்கத்துடன் மேற்கொள்ளப் படும் உபவாசம் என்று நிச்சயப்படுத்துவது சில சமயம் கஷ்டமாக இருக்கும். ஆகிலும் நான் சொல்கிறேன், ஒரு விரதம் உபவாசத் தைத் ஒரு விடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது அல்லது வேறு வித்தித் தவருது என்று தாம் கருதிலும் அந்த உபவாசத்தை எதிர்த்து விட வேண்டும். அதற்குப் பவத்து அடக்க வாகாது. அந்த உபவாசக்காரன் கொரும் கொள்கினைக்கு ஒப்பக் கூடாது. உபவாசக் காரன் இவத்து போருதும் பொருட்படுத்த வாகாது. தவருது கருத்தைக் கொண்டு செயல்படும் உபவாசத்தை மிகவும் கொருட்படுத்தாமல் விட்டு விட்டால் அந்த விதமான சேவகர்கள் தின்று போகும்.

மனவிட வறுக்கப்படும் கந்தாபவங்கடும் நன்மை நிலை இரண்டுக்கும் உதவும். நிலை கைக் கண்டு வறுத் தத்திலாக்கிரக காதவன் கையில் ஒரு பெரும் காதவனாகிய உபவாச விரதத்தை விட்டு விடுவதற்கிடம். பவத் காரம் செய்து ஒரு பவன் அடைவதற்குப் பதில் சத்திலாக்கிரகம் என்று அறிவினை முறை எத்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பது காதவத்துக்கு இன்னும் பரிபூரண வடிவம் நாம் தரவில்லை. பவவித்ததில் கோதனையும் முவத்தியும் செய்த விருதுதான் அது பூரண வடிவம் பெறும். என்னுடைய நனை சத்திலாக்கிரக முறையை இந்தச் சத் தேகத்தின் காரணமாக நான் விட்டுவிட் டிருப்பாது. மனத் தூய்மையுடன் போகிய மான முறையில் அந்த நான் அனுசரித்துக் கொண்டுநான் போக வேண்டும். பவருத்தைக் கண்டு பவத்து போல் விட்டுவிடுவதற்கிடம்.

(தாரிஜம் 8-8-38)

சுப்பாய்

இருக்குமிடம் அதுவே

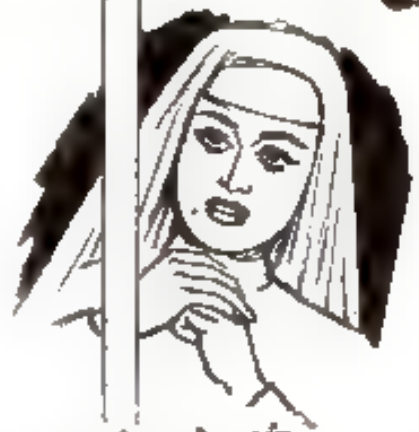
ஆரோக்கியம்

இருக்குமிடம்

தோஷம் இல்லை தகுந்த இடத்தில் துரிதமாக
சோய் சுப்பாய். குழந்தை உணர்ச்சியில்
அழகம் ஆரோக்கியம் மலர்ச்சியில்
பேரம். துரித சோய் சுப்பாய்
தன் உணர்வு மலர்ச்சியில் மேலும்
பெறும் இடத்தில் துரிதமாக...

அருகிலுள்ள கிளையிலே
சுப்பாய் வாங்கு
சுப்பாய்

சிங்கப் பறவை

மங்கலம் கார்த்திக்

கிட்டா ஊர் வேலைக்குப் பரபரப்பாக உரு பட்டிருந்தான். எப்பொழுது பார்த்தாலும் ஏதாவதொரு சை வேலை அவன் கைவிடத் தகுச்செய்தது கொண்டே விரும்பும், அவனும் அவ்வண்ணமாக விட்டை அவன்கட்டுப்படுத்த வேறு முயற்சியாக உருபட்டிருந்தான்.

அவன் கைத்திறல் பட்ட, ஒவ்வொன்றும் பிரம்மா மடைத்த படைப்புக்கே சகைக் கிடுகிடு போல் அவ்வளவு தந்திரமாகக் காட்டி அளித்தது. அவன் விட்டு நெல் அரை யில், கர்த்தாதி கர்த்தர் தேவ பிதாவாசிய சேகராவல் சின்னதும் பெரிசாகக் உயர்வு ஆட்டு மந்தையிலுமே கோதூரம் திவ்ய விதமாகக் கலரில் அவன் வரைத்திருந்த படம் அப்படியே பார்த்த மாத்திரத்தில் கண்ணா டிவிரத்தக் செய்யும் பாணியில் அமைத் திருந்தது.

தேவாதி தேவன் திவ்யப் பிதா சித்திரம் கொள்ளை எழில் எவ்வளவு, அட்டைவீல் ஆட்டுக்குட்டி வடிவத்தைக் கத்தித்தெழப் பழக கொண்டே வேலைப்பாடு செய்து அவன் தன் அவை ரோஜாவை அங்குமிக்கும் காட்சிப் போருகாக்கி வைத்திருந்த ஆட்டுக்குட்டியை அப்படியே தூக்கிக் கொள்ள வேண்டும் போல் நோன்றும். இவ்வாறு ஒவ்வொரு அங்குமார லும் வெவ்வேறு முயற்சியில் திறம்பட் சமைத்து வைத்திருந்தான் கிட்டா.

கிட்டாவும் சாதாரண அழகியன் : அசாதாரணமான அழகி. அவன் சென்னை மெனிக்ஷ அலகது வறு கண்ண ரத்தின மச்சம் ஒரு கோவைபலக் கொடுத்தது.

வரப் போகும் பங்குமுகக்காக இவ் வந்தது அவன் சிவிரமாக அங்குப்பதில் லுமித்திருக்கையில், "கிட்டா ! கிட்டா !" என்று அழைத்தவாறு அடுத்த தெருவில் குடி விலுக்கும் அவன் அங்காளில் ஈராவிரத் தேசம் மான் அவனைத் தேடி வந்தான்.

வந்த விருத்தினரைப் பால் ஒளி விடும் தன் வெண்மையிற் பற்கள் பளிச்செனத் தெரிய லாமல் உயி வரவேற்று விட்ட. விட்டு வராததாயில் பூமாத் தொரணம் தொங்க விட ரோன் திற கிரேப் பேய்வரை ரோஜா இதர வடிவத்துக்குக் கத்திக்கொள்ளு கிட்டா.

ஊர் வேலைக்குக் கணக்காக லுமித்திருந்த கிட்டாவைப் பார்த்து, "நாய்களும் சொக் கித்தான் பார்த்திருக்கும், நீ பாட்டுக்கு ஒரு பதிலும் சொல்லாமலிருக்கிறேயே ! இந்தச் சிறிதனுமங்குலக்கடர் கிரேவிலிருந்து ரோஜை வரப் போகிறது. உன் கைமாத் தெரிஞ்சா புது வறுகும் பிறத்தாப்பின் தூம தூமன்ன நடத்திப்பிடலாமனு உங்க ஈராவ சொன்னால். நீ என்ன சொல்கிறாய் தெரிஞ்சுக்கிட்டுப் போகத்தான் வந்தேன்" என்றான் தேசம்பலன்.

ரூபக் கிட்டாமல் பெரிய அத்தகை தேசம் மானின் கொத்தகைக் கிட்டாயின் கால்கள் இன்று மட்டும் புதிதாகக் கெட்டிருக்கலாம் ! அவன், கெட்டுக் கெட்டுப் புதிதும் சொல் அவன் கண்ணை விழவும் வந்து கைவிட சரக்குதான். எவ்வளவு தன் காலு கெட்டும் ஒலிக்குப் பதில் மொழிவைத் தன் காலே சொல்லியாக வேண்டி உடம்பைக் கர்த்தா வுலுக்கே அளித்திருந்தான்.

ஆம் ! கிட்டாவின் தாபாரும், தந்தையும் இம்மண்ணுமில் இல்லை. அவனுடன் பிறந்த தமக்கைமார் லுவரைத் தவிர, வேறு ஆன் கத்தையும் இல்லை. தமக்கைமார் லுவரில் ஒருத்திரைமூடல் மாயிவார்தாய், அவன் மகன் ஜோகாவுக்குக் கிட்டாவை மனைவி காக்க ஆசைகொண்டு நடைபலாக நடக்கிறார்.

ஆனால் கிட்டா அவர் அதற்கெல்லாம் மனத்து கொடுப்பவர் ? அவன் உள்ளம் சேவை எவற்றெல்ல ஆகமானபலத்தும் வலித்துவிட் டதே. இருப்பினும் அவனை இவ்வறு சாகரத் தில் இருத்தடிக்கப் பார்த்தார்கள். அவ்வாறு உதவினார்கள் காவலும், இருத்தடித்த வானு குக்கும் "வந்திற கிரித்தமனாக்கு லும்குக் பதில் சொல்லி விடுகிறேன்" என்று கொடி காட்டி வந்தான்.

அழக்கம் போல் சிரத்தையற்ற கிட்டா வின் பதிலைக் கேட்ட தெய்வமான், "பண்டுகை வேலை தலைக்கு மேலே கெட்டது. இப்ப ஒரு புதுக் காலகட. வரப் போகிறது. அதற்காக 'காள் கெட்ட' கட்டிக்கிட்டு இருக்காக்க. நான் சொல்லிட்டு அப்படியான வரேன்" என்று தன் மகன் ஜோகைப் புதிதாக கால்கி லிருக்கும் வாகனத்தின் கொடியாமல் சொல்லிப் புதிய வாகனம் விட்டுப் போனார்.

காராக இருக்கட்டும் : இன்னிப்பெனில் டாக்டர் ரக்காச்சாரி போல் ஜோகைப் பிடுகத்தான் வந்திருக்கும். அமைமெய்யாய் கிட்டாவுக்குக் காலு லுமிதான். பிச்சென் என்ன ? உன் லுமி தமக்கை கிட்டா பித்தா தரவு இந்த வகை என்றால் வெளி வாரி லுன்ன மதறம் இரு தமக்கைமாரின் திர்ப் பந்தமே இன்னிடைக் கொடியது.

உன் லுமி தமக்கைமாவது தன் உடல் பிழப்பு, லுமிவரைப் போல் வறுக வகை

வேலை நேரங்களிலும், விஜயாட்டு
வேலைகளிலும் அணிய வசதியான
சிறந்த உள்-வெடைகள்

டான்டெக்ஸ்

பனியன்கள்,
வெடைகள்,
அண்டர்பேண்ட்கள்

தனது உடல் வேர்த்தில், பிரபலமான
தில்லோடு, விஜயாட்டும்
பொழுது, விட்டபிசுக்களவின்
டான்டெக்ஸ் உள்-வெடைகள்
அணிபவர்கள்.

பனியன்கள், வெடைகள்,
அண்டர்பேண்ட்கள் முதல்
கைகளில் பிளீட் செவ்வப்
மட்டும், பிளீட் செவ்வப்
மட்டும், விஜயாட்டும்
பொழுது, விட்டபிசுக்களவின்

உயர்வு கைப்பிடிப்பை பஞ்சாண
கைப்பிடிப்பை, அதிக வெள்ளை
பாணகை, கைப்பிடிப்பை
பொருத்தியவை, தெரியுது
பொருத்தியும் தன்னைப்படி வகை,
கைப்பிடிப்பை, பிடிப்பை.

ஒரு புதிய டான்டெக்ஸ்
அணிந்தால் எப்பொழுதும்
டான்டெக்ஸ் அணிப
விட்டபிசுக்களவின்.

இந்தே டான்டெக்ஸ்
உள்-வெடைகள் வரங்குக்கள்.

எல்லாப் பிரதான
ஜவுளிக்கைகளிலும்
கிடைக்கும்.

பூரண விநியோகஸ்தர்கள்:
**T. T. சிதம்பரம்மாச்சாரி &
கம்பெனி, மதுரை-6**

01

மனமகிழும் காலைப் புத்துணர்வு மணிக்கணக்கில் நிலைத்திருக்க...

குளித்த பிறகு பாண்டஸ்
ட்சீம்:பிளவர் டால்க்!
பாண்டஸ் ட்சீம்:பிளவர்
டால்க்கின் வீங்காத
உறுமணம்...சாத்ததை நிரூபிக்கும்
தன்மை...கான் முழுவதும்
காலைப் புத்துணர்வின் கனம்.
இவைவ பாலகரையும் உங்கவிடம்
கரக்கும்.

கோல்டபாளுதும் இதற்கு
மாளுதும் கறுமணத்துடன்
புதுமைப் பொலியில், குருகை
உணர்வில் உங்களை நிகழ
வைக்கும் எக்கரவத்துக்கும்
ஏற்ற பாண்டஸ்
ட்சீம்:பிளவர் டால்க்
இந்தியாவிலேயே அதிக
விற்பனாவாகும் டால்க்.

மூன்று அளவுகளில்
கிடைக்கிறது.
:பாமிதி, பெரிவது,
மத்தியம்.

பாண்டஸ்

ட்சீம்:பிளவர் டால்க்

கொஞ்சான கசுமளிகளும் மிருதுவான டால்க்
சீஸ்ப்ரோ பாண்டஸ் துண்கார்பொருடேட்ட
(வாரலாறுக்கம்பட்ட, பொதுமடை வுடன்குறி
துண்கார்பொருடேட்ட)

லாழ்ச்சைகள் நோக்கி உண்டவர்களும் அவர்கள் கோவத்தில் துறவு கொண்டு, பின் அவ்வழிக் கூடாதே என்ற தவ்வெண்ணத்தில், சேவன் எழும் நெருப்பைக் கொண்டு அவனைப் புயிப்பார்.

மதர் கப்பீரியர் இதைப் புடமிருதுவி வெல்லாய் நேவைவிட்டு அவன் நாய் பிறையிலேயே பகல் பொன்னுக்கே! சேவை என்ற சீர்ப் காற்றைமேல் கவாசித்துக் கொண்டு இருந்த அவனுக்கு மதர் செட்ட கேள்விகள் பாகும் தென்றலாக, உத்த மனம் விசை.

"ஒவ்வோ ஒவ்வோ!" என்ற பூர்வ பிழைக வடக் ஆரம்பித்த மதர் கப்பீரியர், "ஆறாம், கிட்டா! இப்பொழுது நீ கொல்பவை யாவற்றையும் முழு மனத்துடன் ஆதரிக்கிறேன். ஆனால், படிக்கும் நாட்களில் பட்டும் பணிவு மாக நொளிபென்று ஜோஸிப்பாயே! அந்தப் பழைய வாகனம் திரும்ப உன்னிடம் வராதின்பது எவ்வளவு நிச்சயம்?" என்று தனக்குத் துரவிச் சாத்தமாகக் கேட்டார்.

"அதெல்லாம் விறுமியாதிருக்கும்போது பெரிவர்கள் ஆட்டி வைத்த ஆட்டம்! அதுவா என்றே என்னிப்பிருந்து விடைபெற்று விட்டன, ஆடை அவக்காரம் இப்பொழுது என்னைப் பொறுத்த வரையில் மறந்து போய் விட்டன. 'அவ்வ வெல்லாய் ஆதமானவை' களையும் கவர்க்கலும்தான் படுத்தும், தாய்மைப் படுத்தாது' என்பதை உய்த் துணர்ந்து உய்க்கலிடம் வந்துள்ளேன். பன்னி யில் படிக்கும் பொழுது, என்னிடம் இருந்த உன்னத் தாய்மை இன்றளவும் நின்று நினைத் திருக்கிறது. எனக்கு ஆசிரியாதம் தரவேண்டிடு!" என்று பணிவுடன் வேண்டிக் கொண்டார் கிட்டா.

"எதற்கும் மன மாற்றத்துக்குப் பத்து நாட்கள் அவகாலம் தருகிறேன்."

"மனமாற்றம் என்ற பிரச்சி எழும்பு வதற்கே இடமில்லை மதர். என் சொத்துக்களையும் திருச் சைபர்கே எழுதி ரீதியில் பணிக் கித் தந்தரவேறு" என்று கைகில் எடுத்து வந்துள்ளேன்."

மதர் கப்பீரியர், பொது நோக்கினாடு, கன்னி லாழ்ச்சைக்கு திருச் சைபரில் தொண்டாற்றுவதற்கு எவ்வளவோ மன வலிமை வேண்டும் என்பதைப் பன்னிப் பன்னி எடுத்த லைந்தார். ஆதமானுபவத்தில் வயித்து இருவரின் திருவடியில் சிறை அர்ப்பணித்து விட்ட கிட்டாவிடமா அதை பெல்லாய் சொல்ல வேண்டும்?

புது வருஷப் பிறப்பன்ற விடியற்காலம் நெய்தலில் வந்து கன்னத்தில் திருப்பப் பொட்டளவு ரத்த மச்சத்தோடு பாங் மனம் கமழும் பச்சிளவ் குழந்தையை ஒத்த வெள்ள வேரின் என்ற நிர்மலமான முகத் துடன் ஒரு கிட்டா விசைசைப் பிரமானம் எடுத்துக் கொண்டார்.

கிட்டாவின் நோற்றத்துக்கும் அந்த உடைக்கும்தான் எவ்வளவு பொருத்தம்! இதற்காலமே உயிர் துணித்தவன் பொல் சாத்த மயமாக, அன்புப் பறவையெனத் தெளிந்த நிலையில் அப்பொழுது காட்டி வந்த தாய், கிட்டா!

கடன்பூர்

"வருகிவிடுவான் 'கேடும்' என்ற நகரத்தில் மே 'நாட்டினுக்கு முன் புகழ்ப்பம் வந்திருந்த அந்நிப் புயிர்க்கணக்காவைக்கள் இதை விடக்கண்ணாய்."

"ஆறாம், செம்மிய மீதுபுகாதாக்கார்."

"இன்னும் கிவந்தாநிப் புத்தும் பூல் லீகிய..."

"ஆறாம்."

"இவ்வெ-அடி புத்தியோ, மேகப் பொது இன்னும் விடுகமயிறு."

"ஆறாம், ஆறாம்."

"கம்பியாயுளில் கூட விடுவ தகறு ருமோ?"

"ஆறாம், சை."

"சீதேசை அனுதன்கே நோதெய்கை வெல்லாய் நடத்துகிறாது. வெந்தைக் கோளைய அனுபயும் நோதெய் விட்ட தன்."

"உள்ளுமதான், சை?"

"நம் தாக்குக் கன்னப்பாவெல்லும், நூறு பக்கம் நகையாக்கள், இன்னொரு பக்கம் துவிவாதினம், பக்கவாந்திகள் என்று அடியோன்கையினாடுகின்றது."

"ஆறாம், நீங்கள் சொல்வதெல்லாம் உண்கமதான் சை."

"ஒவ்வொரு நாளும் வெவ்வேறே யானுக் கிடுகிடு பத்தியுள்கத் திருமீ வறு கோம வரிது சத்தேகமாய் இருக்கிறது..."

"ஆறாம், சை. அமரே, அது சரி, இதெல்லாம் என்னிடம் இருப்பது எதற்குக் கோக்கிடுகிறேன்?"

"ஹி... ஹி... மேதே 'ஒவ்வாய்க்கில் சை, நாம் பொறு யோது எடுத்துக் கொண்டே யோம் யோக்கிறோம்? ஹி... ஹி... ஒரு பத்து ரூபாய் கமரத்தோக் 'மோத்தூரன் அடுத்த வாரம்... ஹி... திரும்பி ஹி... ஹி."

-- இரவு, கெக்காராய்

ஆம்; அவன் ஓர் அங்கப் பறவையதான்! தாய் பாலில் அதன் தாய்மைவைக் குழங்கும் திரைக் கவந்து, அந்தக் கவப்படுத்தப் பாலென தம்பச் சேய் முயன்றனர் கிட்டாவின் தமக்கையர். ஆனால் அவன், அந்தக் கவப்பத்தில் உள்ள திரை உய்த் துணர்ந்து, அதை நீக்கிப் பாரிவே தனதாக் கிக் கொண்டார்!

இதோ மிக வலிமையான டயர்

இது 260 மெட்ரிக் டன்கள் அழுத்தத் திற்கு சற்றறும் சளைக்கவில்லை !

நாங்கள் இந்த ஒவ்வொன்றும் 130 மெட்ரிக் டன்கள் எடையுள்ள இரண்டு ரயில் என்ஜின்களுக்கிடையே நங்க வைத்தோம் — பிறகு நடந்து பார்த்தோம் !

இந்தப் பரிசோதனை, மூன்று விதங்களில் வலிமைக்கும் பயர்ஸ்டோன் தனிப்பட்ட தயாரிப்பு முறையின் சிறப்பை நிரூபித்தது.

நாங்கள் ஒரு பிரதேச முறையில் ஓட்டுவதை உறுதிப்படுத்தும் பான்ட் செய்துகொண்டும், டயரின் பக்கவாடுகளை பலப்படுத்திகொண்டும், ஒவ்வொரு கோளையும் இன்ஸ்டாலேட் செய்துகொண்டும்

உங்கள் ஊரத்தின் அதிகாரிகளிடம் இருந்து பயர்ஸ்டோன் கடைகளை அல்லது இன்ஜின்களை உடனடி உரிமைகளை வாங்குங்கள்

மிக வலிமையான டயர்

பயர்ஸ்டோன்

நாடுகளிலும் கிளப்புகளிலும் — இன்ஜின்களுக்கிடையே
உங்கள் ஊரத்தின் அதிகாரிகளிடம் வாங்குங்கள்

40
மெட்ரிக் டன்கள்
இரண்டு ரயில்
என்ஜின்கள்

கத்தகதாங்! நெய்யுங்கல்

பாராட்டு. வரவேற்பு. அவர் ஊருக்குப் புறப்பட்டிருந்த விளத்தன்று அவரை ஒரு பெண்மணி எதிர்த்து வணங்கிவிட்டு "கதை அதற்குள் முடிந்து விட்டதே? இன்னும் சில நாட்கள் தாய்கள் தங்கிலிருந்து உபவாசம் செய்வக்கூடாது என்று சொல்லுகிறது" என்று நீ மக்கும் கங்குடம்.

உபவாசகளுக்கு உள்ளம் தெறித்தது. "அம்மா! நீ நினைசரி கதை கேட்ட வத்திருத் தாயா? எத்தோகும்!" என்றா.

"இப்போ. நான் ஒருநாங்குட வரயிலே. என் மாயியார்தான் ஒருநாள் விடாமல் வத் திருத்தார்" என்று அதைப் பெண்மணி.

சென்னை நகரில் உள்ள பத்திரிகைகளைப் பற்றி எழுதியிருக்கிறார்கள். அவைகள் எல்லாம் பத்திரிகைகள்.

சென்னை நகரில் பத்திரிகைகள்

சென்னை நகரில் உள்ள பத்திரிகைகள்

சென்னை நகரில் உள்ள பத்திரிகைகளைப் பற்றி எழுதியிருக்கிறார்கள். அவைகள் எல்லாம் பத்திரிகைகள்.

பாராளுமன்றப் பத்திரிகை

ஏழாண்டு காலமாக மலர்ந்து வந்திருக்கிற பத்திரிகைகளும் தற் போதுவதையும் பிரதமரை யும் கூடச் சேர ரேடியோ இழித்துப் பறித்துப் பிரசாரம் செய்து வரு கிறது.

சென்னை நகரில் உள்ள பத்திரிகைகள்

மாய் போக்கையும் - சேர ஆளும் கோஷ்டிகளையும் இதிலுள்ள அந்தக் ஆக்ரமிப்பையும் நான் கண்டிருக்கிறேன். மாய் போக்கையும் இதிலுள்ள அந்தக் ஆக்ரமிப்பையும் நான் கண்டிருக்கிறேன்.

சென்னை நகரில் உள்ள பத்திரிகைகள்

சென்னை நகரில் பத்திரிகைகள்

இரு நாட்கள் எதிர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவைகள் எல்லாம் பத்திரிகைகள்.

தான் தான் எழுதியிருக்கிறார்கள். அவைகள் எல்லாம் பத்திரிகைகள்.

மத்தியம் எழுதியிருக்கிறார்கள். அவைகள் எல்லாம் பத்திரிகைகள்.

இரு நாட்கள் எதிர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவைகள் எல்லாம் பத்திரிகைகள்.

சென்னை நகரில் பத்திரிகைகள்

இந்தியத் திரைப்படத் தொழிலின் மூலம் நேருவாச நகரத்தில் உள்ள பத்திரிகைகள் எழுதினார்கள். அவைகள் எல்லாம் பத்திரிகைகள்.

Bugs

(சுதந்திரவாதிகள் மத்தியாமிர்தம் தம் விட்டுக்
கூடத்தில் ஸ்கோட் சிவதாசு கோபிதாசு
தாங்கள் காங்கிரஸ் செங்குதம் முதலாம்
கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த தொழில்
வழிகளில் கண்டனத்தால்தான் தங்கள் காரணம்
பெற வேண்டுமென்று உத்தேசித்து வருகிறார்கள்.)

புதுமாதிரி: ஸாஸ்கர் ஸாஸ்கர் ஸாஸ்கர், ஸாஸ்கர் ஸாஸ்கர் ஸாஸ்கர் ஸாஸ்கர்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பதிலாகப் பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது.

பஞ்சாப் ஐ. அமைச்சர் எவ்வளவு நேரம் பணி
செய்தார். நீதிமன்றம் ஒத்திருக்கக் கூடிய
பணத்தை கொடுக்கிறது...

தான்! அப்ப! நீங்க எங்கெடு கெட்டுப் போங்க! எங்களுக்கு ஆட்சேபமில்லை!... ஆனால், அங்க விற்பாட்டை நூறு பத்தி நூட்டிகள் நிரிக் வச்சுக்கிடுங்க!

மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள எங்களுடைய இலங்கைப் பகுதியைப் பற்றியும்.

கனகா: மனம் துடிக்கட்டும்! நீங்கள் பாட்டுக்கு இதை சொல்லிடுவீங்கள்! அப்பதும் அதோட என்னை? அங்க எத்தனை நாளாகுமோ? ... நான், இதோ எத்தனியா நாளைகள் வர வர ஆவங்க ஆவங்க விட்டியேன். என் லாண்டங்கள் இதோடா? என்னயி விருக்கிறோம்? அதென்மான் தடைத்து நிற்காட்டுமே! அப்பதும்!

பத்திரம் இது என் கெளரவப்
பிரதி ! சங்கரனுக்கு மூத
நாட்டின் தோ இப்போது
மேலு மாப்பிசினா! எ-மக்கு
கெளரவப் போதகன்கு இன்
கெளரவத் தன் விட்டு. இரவல்
காங்க மூதமூதம் தான் தின்
காங்க மாட்டின் 1 திங்க
மேலுத்தி காங்க. 1 திங்க

(அவர்களை) தீவிரப்படுத்தி, மாற்றியமைத்து
மற்றவர்களைத் துன்புறுத்தியவர்கள் இருக்க
மாட்டார்கள். (இதற்குப்பின்) அவர்கள்
(புகார்கள்.)

[illegible][illegible]

தமிழகத்தில் கைத்தொழில்களின் மேம்பாட்டிற்கு அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகள் என்ன?

[illegible]

மதுரை மீனாட்சி எவ்வகையில் அதற்குரிய
சங்கராந்தியை சம்பாதிக்கவில்லை.

[illegible]

மதுரை மலர்: சிவன் டி காமசுந்தரி' என
எழுந்திருக்கிற புத்திப் பெருமைதான்.
இந்த பெருமை...

(இவ்வாறு ௧௮-ம் வினாக்களுக்கு, ௧௧-ம் திவானின்
கனம் உத்திரவுகளுக்கும், ௧௮-வது திவானின் உத்திரவு
களைப்போன்ற ௧௮-வது திவானின் உத்திரவுகள்.)

தமிழ் அப்பாடி கத்திப் போ, காரி!
கூட நம்முடைய கழுவி விட்டுப் போகிறேன்.

பஞ்சமல வராரி! இந்த விறை
மருகை நான் நடுவே வந்தேன்
வேரால் முடிவாகு.

ஆய்வு: எவ்வுரு நாமி செளம்
யிறு மூடியா துண்டி - நின்றுக்
கிட்டு - இரு - எவ்வுரு பெரிய
பிச்சம்.

பஞ்சமந்திரம் (திருக்குறள்): ஞா
நகரம், கரி, கரி / நான்
உயர்ந்தே போகிறேன்.

1. பெரிய காசம் வந்தால் உடனடி உயிர்
பெரிய காசம் வந்தால் உடனடி உயிர்
பெரிய காசம் வந்தால் உடனடி உயிர்
பெரிய காசம் வந்தால் உடனடி உயிர்

பஞ்சகா பொலிய வித்யாஸம்
இந்த நெய்யா கிங்கபரம் இருநீ
காணெ - அகலையும்தான் பொலி
யகா - பொலித்திற் காணாபட்டு
யிதா நடத்திற் காணெயா

தலைவர் அவர்களே, கருத்துக்கள் எல்லாம்
புரட்சி வரத்தொடுக்க இயற்கையிலிருந்து
வந்திருக்கின்றன. பரம்பரை தலை
வர்கள் எல்லாருக்கும் பொருள். 14
மேல் உயர்ந்திருக்கிறார்கள். எல்லாம்
பெரியவர்கள்.

[illegible]

பின்னிணர் தெரியுமா? கனடா எழுத்தாவணிக்
குழி கடை விவகாரம் என்ன தெரியுமா?
பிரகாரம்பன்னி எம் விநோதினர தெய்விக
வகைகள்?

தமிழக அரசுக்கு அந்த விநியோகத்தில்
அவ்வளவு பாராட்டி மாற்ற போடலாம்? நீ
ஏன் சொன்னே?

“ஆஃ! அங்கேதான் விஷயமே இருக்கு தாயாரம்மா! இந்தச் சிங்காரம் பயஸ் மாதிரி நம்பப் போட்டாடையே இன்னொரு பயஸ் தாகலிங்கம் இருக்கான் தெரியுமில்லா! இந்த தாகலிங்கம் பேசிய ரௌடி. நான் பொங்குடை போத்தின உடனே இந்தச் சிங்காரம் கொஞ்சம் தண்ணீரைத் தோட மண்ணை மூறுக்குவான்! இதை அந்த நாக லிங்கம் கெடப்பாடு? அல்லது அவன் கூட கரும் சிங்காரம் மண்ணில் இரண்டு தட்டு தட்டியாங்க, என்னுடைய செயல் முடிவாததை நாகலிங்கம் செய்வான். அதுதான் உத்பாடு.

மாண்புமிகு தொழில் துறையமைச்சர் கருத்து என்ன?

புள்ள: அதுக்கும் போதாது பிப்ரொனாமஸ்-
ராஜ தத்திரம், உலகமும் புறியாது. வெண்
மையும் பாரு ! கயாட்டா வரும்னு எல்லாரும்
கொள்ளும் ! எங்கெங்கு ? எங்கு தத்திரம்
நீடு வேணும் ?

தலை அப்படிதான் நேதி காமி... அந்த
நாகசெங்கம் பவல் சிங்காரத்தைத் தட்டா
தக்குப் பதியாக உள்ளது
இரண்டு தட்டு தட்டி
முண்டா

மதுரை எங்கிட்டே
காணப்படுவானோ அப்போ
தான் சிங்காரத்தையே உத
விக்குக் கூப்பிடுவேனோ? அப்
படியெல்லாமல் நடக்காது.
நாகவீரனும் சிங்காரத்தைத்
தான் குறிப்பான்.

தலைவர்: அப்படியும் மாநில துட்டெனம்! சிங்காராஜ் மேலே எவ்வளவு நாட்கள் காலத்திற்குள்ளாக இருக்கிறார்? அவர் மாவட்ட மேலே எவ்வளவு காலமாக உள்ளது பற்றியதைப் பற்றி?

பஞ்சா: ஐயாப்போ? நீ சின்
காசத்தின் அம்மாவா? உன்
பெட்டை போல விஷயத்
ததைத் தொல்லைதான்!

தாயா இப்போது நான்
கேட்டுக்கொள்கிறேன்! அந்த
நாளைக்கூட நான் தப்பி
புறங்கொள்கிறேன் மருமகன்
கிட்டே வந்தான்!

புது நாயகம் போனது /
நாயகம் போனது / ஓடி
விட்டது நம்ம நாடு
போனது இந்தப் பாராட்டு
கிடைக்கவேண்டாம். மீத
செய்து கொடுக்கப்படும்.

தாயாரம்மா! உங்களுக்கு ஜோம்பு ஜோம்புத்
தாக்கில் அம்மா!

(மூலமே போகத் திரும்புகிறார்.)

தனது இத்தா சாமி கொஞ்சம் தீயது
அந்தக் காலத்தில் கல்கத்தா செங்காங்கிட்டுப் போகிறபோது, அங்கேயும் தனதுதொடர்பு போட்டுட்டு இப்போ 'மெ'யு இருக்கிறீய்னு என் மகன் அந்தத்து என்ருது அந்த?

பஞ்சாப் வன் கொடூரங்கள் 'கோலித்தா' ஆகவே! திரேபாதனை இவ்வாறே. உன் மரங்கள் புகழை ஏன் பாடவேண்டும்?

[illegible]

பஞ்சாப் ஐ.கா.ப.வே.ந. / ப.ப.மு.நா.த.த.றியே /
தா.நி.எ.எ.எ. நெடுவேலி

தாயை தீர்மானம் பண்ணியபடி, கொண்டு
பாட்டத்தை நடத்து.

பஞ்சாபிதம் (செந்து யோகிதம்): தாயா
ரப்பா! தாயாரம்மா! உனக்கு எத்தனை
வயதாகுது? உன் மகன், தம்பி, நிரன்ரு
பெருங்கும் சந்தோஷம் உன் நிமிஷம்...

தாய் 11 வயதுகளில் 11 வயது
என்பது மிகவும் அருமையான
பொருள்.

[illegible]

தலை: கனகமும் புத்தி
இருக்க சாமி! (செந்த
கோகித்து)... சாமி! சாமி
கோட்டை எடுத்த
சாமி கோட்டை
புத்தியும் சாமி. அனைத்து
பாசகமும்
கோட்டை

தேவநகரம்

பஞ்சாயத்தம் (தலைவர் தலை)
என வாய்ந்து) : ஆண்ட
வனே! இந்தத் தாலாருமன்
ஆண்டிவெய்துது என்னை
காப்பாத்துப்பாப்பா.

Classification.

“அபர்ணா...”

நான் திரும்பிட்டுேன், திரும்பினேன். என்னை நோக்கி முறுவலித்தான் அந்தப் பெண். வாய் இது?... எங்கோ பார்த்த மகமாக இருக்கிறதே.... ஒ! அவன்.... அவனா?... ஆம், அவன்தான்... பெயர்...? வந்து வந்து.... பாரதி....

“அபர்ணா.... வந்து நீ வந்து.... உன் பெயர் வந்து விட்டேன். அதனுல்தான் அப்படி கூப்பிட்டேன். என்ன ஏதோ மாந்தி ஆகிவிட்டாய் - அபர்ணா என்று கூப்பிடக் கூடாதா என்ன?”

“உம்... வந்து உன் பெயர் ... சரோஜா, உன் பெயர் பாரதிதானே?”

“ஆமாம், அப்பேட்டே, நீ எப்படி ஞானாகம்மாவுக்குள் இருக்கே அதை! எனக்கு உன் பெயர் சூட்டம் வந்தது. அதனுல்தான் அப்படி...”

சுபஸ்

நா. சினந்தகிருஷ்ணன்

கூப்பிட்டேன். “அபர்ணா”... என் இந்தப் பெயருக்குத்தான் என்ன?”

“உம்... ஒன்றுமில்லை. ஆமாம், இந்தப் பெயருக்கு என்ன? ஆனால் நம்ம அப்பா அம்மா மெனக்கெட்டு யோசிக்க யோசிக்க நிச்சயம் பன்னி வச்ச பெயர் நாம் மாத்திக் கதை சரிவாதுமா? அதனுல்தான், நம்ம... அப்பா... வந்து... என்ன பாரதி.... நீ இப்போ எங்கே இருக்கே? என்ன பண்ணுதே.. ஆமாம், இங்கே நீயென்று பெசலானேன்! வாயென். வா. விட்டுக்குப் போய்ச் சாவகாச மாய்ப் பெசலாம். என்ன? உம்... விளம்பு...”

பஸ் கூத்தது. இரண்டு பேரும் ஏறிக் கொண்டுடோம். சேர்த்து உட்கார இடம் காணவில்லை. தனித்தனியே உட்காரத்தோம். அவ் களமாகப் போ முடியவில்லை. என் சித்திரை ஓடியது, பன்னாவிட வேகமாக - ஞானம் மீள் தோக்கி.

அந்தச் சென்னை வாகனம் பன்னியைப் படித்த நாட்கள். எனக்கு நகு துடிப்பு. எப்போழுதும் புழுபுழுமென்று. பன்னிக்கூட நாடகங்களில் எனக்கு ஒரு முக்கியமான பங்கு உண்டு. அன்று முதலே அப்படி. எதையும் நன்றாகச் செய்ய வேண்டும், “நம்ம” என்றால் வேறும் “நம்ம” இல்லை. அழுத்தம் திருத்தமாக.... அப்பழுக்கில்லாமல், கத்தமாக....

“என்ன? என்ன யோசனை பன்னியின் இருக்கே?” பின்னிலிருந்து கிசுகிசுத்தான் பாரதி.

“ஒன்றுமில்லை. உம்மா....”

அவள் அபர்ணா என்ற பெயரைச் சொன்னதும் என் நினைவு எங்கோ போய் விட்டது.

பன்னியோடு வகுப்பு. ஆண்டு இரண்டு பன்னிக்கூட ஆண்டு கீழாக் கொண்டாட்ட நாடகம், பார்வதி நவம் செக்கிரம். சில பெருமான் அவளுக்கு டீசர் வந்து அஞ்சுமூலி விரல், காபிதாஸனுடைய சூயா சப்பலத்திலிருந்து பொறுக்கி எடுத்த கயோடாக்ஷி மாணவிகள் இரண்டு பேர் பாட அதற்குத் தக்கபடி அபிதயம் சீக்கிர வேண்டியது. ஒத்திகை பல முறை நடத்தது. எனக்குப் பார்வதி வேண்டும். சிலைகு, பாரதி, இதோ இந்த இவன் தான். அப்போழுது நம்ம நம்ம இருந்தது. நம்ம ஆகிவிட்டது. இப்போழுது பின்னா தளர்த்து போகிறார்களேன். உயர்மானம் மிகக் குறைந்த கிழமை மீட்டு உடம்பு உடைந்திருக்கும்....

நாட்டிய நாடக ஒத்திகையின் பொழுது நான் அவளையே அக்கறைவோடு நடிக்க விட்டேன். தன்னை ஆசிரியையே கூட இருந்து ஒத்திகை நடத்தினேன். அவளுக்கு ரொம்பக்

உயர்ந்தது. இந்த நாடகத்தில் வெற்றியை நோக்கியும் நம்மிருந்தோம். ஆண்டு கீழாக் அக்கு நிதிபதி ஓடுவார் தவிரைய நாய் நாய் தான். இத்தராராம்.

அவள் ஒரு சமீகிருதப் பிரிவா, பன்னிக்கூட துக்குக் கட்ட வசதி கொஞ்சம் குறை

வாக இருந்தது. அந்தக் குறைவைப் போக்கு வதற்காக அவரை அங்கிய பொழுது “பார்க்கலாம்” என்று சொல்லியிருந்தோம். அவரைக் கவரத்தான் இந்த நாடகம்.

அன்று மாலை தன்னைப்பாரிசியை என் கிசு தனியாகக் கூப்பிட்டான். “இதோ பார், சரோஜா. பார்வதியின் பாகத்திலேதான் நாடகத்தின் உயிர். உனக்குப் பெச்சு விட்டாது. என்னுடைய முக பாகத்திலேதான் உனக்கும் அடங்கியிருக்கிறது. ஏதோ சொல்லி விட்டேன். நீதான்....” அதற்கு மேல் பேச முடியவில்லை அவரால்.

நாட்டிய நாடகம் நடத்தது, உன் நிதிபதி அவர்கள் முன்னிலையில்.

எல்லாவற்றிற்கும் பிரதான அங்கம் போ-
 ஆரம்பித்தார்: "தாட்டிய நாடகம் என்-
 மனத்தைத் தொட்டது. அபரிஜதமாக நடித்த
 குழந்தை ஆகா... என்ன அற்புதம். அந்தக்
 குழந்தைக்குப் பகலாக நீர்க்காயைக் கொ-
 ளுக்கினாய். எதுக்குச் சொன்ன கதி-
 தென்னு.... அந்தக் குழந்தையோட நடிப்பு
 தஞ்சாவூர் பார்வதி தேவியையே பாரி-
 கிறேமோ என்று தொன்னாய்ப்பு விரித்தது.
 காலிதாணன் சொன்ன மாதிரி.... இந்தக்
 குழந்தை பெரியவனானதும் இப்போப்பைட்
 தபஸ் பண்ணும்படியான நிலைமை இந்தக்
 குழந்தைக்கு வராதபடிக்குப் பகலாக மார்த்
 துக்கினாய். பிரார்த்திக்கிறேன். இப்போ
 இருக்கிற பெரியவன் இப்படிச் சொன்னது
 காசு என்னை மன்னிக்கட்டையும். இந்த
 எதனுமே சொன்னேன்னு இந்த நாடகம் -
 இந்தக் குழந்தையோட பாவ பூர்வமான
 நடிப்பு என்னை அப்படிக்கு ஆனந்திக்கிறது."
 அவர் பேசிக் கொண்டே போனார்.
 என்னும் அவருடைய பேச்சை மூலவதுமாகப்
 புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.
 விட்டுக் கத்தலும் அம்மா நிரூபடி கழித்
 தான். "போறமே.... அபரிஜதமாகக்.

அடுப்பில் வட்டியுமாகிக். அந்த மனதுடன்
 கண்ணுக்குள்ளே எதையோ பேசி வச்சார்.
 போறதாய் பார்த்தா ஸ்டூடாட்டமான
 தெரிவிக். ஏதோ அம்மாதிரி மாதிரி...."
 அவர் - அம்மாதிரி ஏன்தான் அப்-
 படிச் சொயம் கத்தினோ! அடுத்த தான்
 பாரதி என்னை அந்தப் பெயர் சொன்னிக் கூப்
 பிட்டதும், அம்மா கொடுக்கென்று.
 "போறவையும்தான். அதைசொன்னாய் பன்-
 கிக்கடத்தோடே வச்சக்யோ. ஸட்டானமா
 சரோஜாக்கு கூப்பிட்டா என்ன? அபரிஜ-
 தாய், அபரிஜதம்தான்." பாரதியை நுகம்
 சிவந்தா கிட்டது. அது ஒரு நிமிஷம்
 தான். அவன் காலாடி. மறு நிமிஷம் சிரித்த
 படி. "மாயி, என்ன அப்படிச் சொன்னிட்-
 தென்? அபரிஜதம் என்ன அந்தம் தெரி-
 யுமோ? சொன்னதும், கேளுக்கோ, பரிணம்
 இன்னு இனி. பார்வதி தேவியானவன் நம்
 கொன்னுக் குழந்தைக் கொன்னே கத்து
 கடைசியிலே இங்குடக் காப்பிடாமல்
 பகலாக பரமேசுவரனை நினைத்து தபஸ்
 பண்ணுகுரு. அதனுமே இங்குட இவ்வாறு
 தன்னு அங்குக்கு அபரிஜத என்று பெயர்."
 அம்மா கன்னே சொய்கிட்டாள்.

பீதி தீர்த்தது. தானும் பாரதியுமிடத்து
வினா. "சரோஜா! நீ என்ன சொன்ன
பயன்விண்டிருக்கிறேன். சொல்லட்டீமா?
அப்படி என்னைப் போலப் பத்தித்தானே?"

"உம்...
விட்டுக்குள் நுழைந்ததும் அம்மாவின்
பேய்ச்சொல். அம்மாவைக் குழப்பம் இல்லை.
பாரதி. "என்ன மாயி லுபாயன் இல்லை என்
கிறேன். இவளை அப்பிணங்கு கூப்பிட்டாய்
என்னடக்கு வகுபெனெ, அதுகூடகா லுபாயன்
இல்லை?" என்று. அம்மா முகம் ஒரு மாதிரி
அகிவிட்டது. "ஓ...நீயா? அந்தப் பெண்ணு?"
சிறிது நேர அமைதிக்குப் பிறகு அம்மா
சொல்லும். "உம்பெரிசெய்குருக்கினா, எனக்கு
உள்ளே காளியம் இருக்கு தங்கிடு மெயெ..."

இருவரையுப் போதாதா பாரதிக்கு? துளித்
தெரிந்தது மாயம். "அப்பிண என்ன பெயர்
நீயெ என்று மாயம் இருக்கிறது? சொன்ன
துபம் உங்கயிமா லுபாய் என்னாய் எப்படியோ
போதிகா? என்ன விஷயம்? என்ன...அந்த
தட்டி?" சொன்ன மாதிரி ஏதாவது அகி
விட்டதா என்று? "கெய்கிசன்...கெய்கிசன்..."

வெறுவழியிலே, தான் சொல்லியிட்டேன்.

அவ்வாறு எதிர்த்தது, தெரிந்தது, நீராக
காதம் கொண்டு. அப்பா சம்பந்திக்கிறது.
அன்னு குதியாய்க் குறித்து எம்மாவதென
வும்... அதற்குக் காரணமாகவும், அவர்
ஒரு மட்டகாரி இல்லை. மாதம் ருது
ஆயன் சம்பளம் கால்குறி ஒரு குமாஸ்தா.
சொத்துக் களமும் இவ்வாறு ஓர் அநாதை.
"அகிப் பார்ப்பதற்குக் கிசாரணம் விஷ
தீயோ என்ன ஏழையோ..." இவ்வாறு அப்பா
அவ்வாறு அப்பிணங்கு. அவன் கால்கிசன்,
என் பிறந்தி ஒருத்தி சொன்னது. "சரோ!
அவர்களுள் யு சொன்னதிலிருந்து பார்த்
தாய் அவர்கள் சொன்னது நிவாயியை, பாரி,
தான் உங்கயிமாவாக இருந்தாய்கூடத்தான்
இப்படி தட்டிக்கும். என் மருத்து இரீதா
உள்ளுண்டா? அவ்வாறு போய் ஒரு கணக்காக்
கட்டி வைக்க மாட்டேன். என் மார்பிசென்
என்று தான் இவ்விடமொட்டும் பயன்வி
ண்டிருப்போது அவர்கள் என்னைப் பார்த்து
அருவாய்ப்பெய்யா இருக்கிறும். ஆதலாம்,
வாரியாரோ என்னென்னவோ சொன்னார்கள்.
அந்தக்கு, குடும்ப கௌரவம்... விட்டுக்
கொடுப்பது என்பது நல்ல சபாஸ்தாயம்.
பிடிவாதம் கெட்ட குமாஸ்தாய். ஆனால்
என்மாய் விவாதிக்கும் ஒரே மருத்தும் என்மாய்க்
குறித்துக்கும் ஒரே தண்டிசையும் இப்போ.
என்னுள் அவ்வாறு மறுப்பினா லுபாயனா...
அந்தக்குதையும் சம்பளத்தைவும் பார்த்து
அப்பா சொன்னதென்றால் தெரிவிப்பிட
மெய்யுமாவை விட்டுக்கூடும் லுபாய் தொட்
டுக்கலும்தான்..."

"அப்படியும் அவர் என்ன ஆனார்?" பாரதி
கேட்டாள்.

"தான் அவரோடு வார்த்து துடித்தேன். பட்
டிவினாதுவும் அவரோடு பரிந்துகொண்டத
தவாராக இருக்கேன். ஆனால் அவர்...பட்
டிவினாவை எங்குமே பரிந்து தான் சம்பளிக்க
வில்லை. லுபாய் தொட்டுக்கலும் அந்தக்குதும்
ஆபீடு செய்யாத உலகத்திலே எதிர்த்திருந்
தென்று சொல்லிப் போய்க்விட்டார்."

"செ...செத்துப் போய்க்விட்டாரா?" என்று
பாரதி கேட்டாள். திகித்த நீராய்மடி.

"இப்போ அப்பா அன்னுரைப் பொறுத்த
மட்டும் அப்படித்தான்... ஆனால் தான் தம்பு
விடுகள். அவர் வருவார், ஒரு தான் வருவார்.
அந்த அன்னு அப்பா இவர்கள் முகத்திலே
தொட்டிக் கட்டுக்களை விடுவாடித்து விட்டு
எங்கோ மார்பினார். தான் கட்டியது அம்
மாவாடு கெய்கிசனோ இருவரும்தான். அவர்
"சரோ கொஞ்சம் நின்று" என்று சொல்லி,
அப்பா அன்னு இவர்கள் முகவினையெய்யோ
என் கருத்திலும்...அப்படியும் தானும் அவரும்
போய்வோம். போய்த் தனியா ஒரு தொட்டிகே
தாமரைக் குளத்துக்குப் பக்கத்திலே ஒரு சின்
னக் குடிசை. சேதமும் ராமலும் இருந்தத
காக மட்டகமென்னை கெய்கிசனோ அந்த
மாதிரிக் குடிசை—அதிலே இருப்பினும்,
உலகத்துத் தெரிவினா பாரதி... அவருக்குக்
குடிசையும் தாமரைக் குளமும் அம்மாவா
இருட்டம். அடிக்கடி சொல்லுவார்..."

பாரதி குறுக்கிட்டாள்: "அவர் இருக்
வாரா, இல்லைவா?"

"இருக்கார்."

"உங்கயோட..."

"உங்கயோட..."

"எங்கே..."

"தெரிவாது..."

"அப்படியென்று..."

"அப்படியென்று எங்கே இருக்கார், என்ன
செய்யுறாது தெரியாது. தான் சொன்னதன்
பேரிலே அவர் கதறியவா அப்பாவிட்டே
அத்து கொண்டுக்கொண்டது கேட்டார்.
அப்பா முகத்தில் அடிக்காய்போலப் பதிக்
கொய்வி அலுப்பிசெகட்டார். அவர் சொல்ல
மாயி, அதற்கப்படியும் ஒரு வாரம் படுத்த
மருக்காவை விருத்தார். இது அருக்கு ஒரு
பெரிய வாக் ஆகிடுத்து. போதாக்குளத்துக்கு
எங்க கொத்தக்காரர் இருத்தி இதை என்னும்
தம்படொராய் போட ஆரம்பிசெகட்டார்.
அவ்வாறும் தாமக் குடிவாய்க் அவர்..."

"உம்...சரோ, அழாதே... சமசாரத்
தைக் கொடுத்து..."

"அவர் உத்திரவாகத்தை ராஜிநாமா செய்
துட்டு ராவோடு ராவா எங்கேயோ போய்க்
ட்டார். அத்திரிக்குத் தாழும் அவ்வா எதிர்
பார்த்துக்கொடுக்கேன்."

"அதாவது அப்பிணங்காத தாய் மன்
னிக்கொடுக்கே?"

"உம்...ஆனால் ஒரு வித்தியாசம். அன்னு
மிய் தாய் பத்தித்தது. பரிமோகமும் அவை
தான் உத்தாய்."

"என் தபஸும் பத்திக்கும்."

அவன் அடோடு நிறுத்தவில்லை. "இப்போ
அப்பா வேறு வரன் பாரிக்கவிடுவாராஎன்ன?"

"ஓ...அதைக் கேட்கிறாயா? தான் கண்டியுப்
பாகத் சொல்லிவிட்டேன். என்னை உயிரோடு
பாரிக்க வேண்டுமாயுமே அப்பா அந்த மாதிரி
முல்கிசனிலே ஈடுபட்ட வேண்டாம் என்று."

"ஓ...அதிருக்கட்டும். உன்னுடைய அம்
ரிட்டம் அப்பா ஆனவ கொணும்படி என்னத்
தத்ததைக் கண்டாய்?"

"அதை தான் எப்படித் சொன்னது நீ என்
படியுப் பரிந்து சொன்னது?"

அவன் ஸ்தம்பித்த தபாராலும்.

மோகன்சு சிரிப்பில் மிதந்ததுண்டோ?

மான்டா ஆரஞ்சு
கவை இனிதே...
பருகிடவே
எடுக்காதே தாகம்!
மான்டா கோல-கோல
கம்பெனியின் தயாரிப்பு

கடையப்ப, வளர்ச்சியின் உச்ச தரை!
இப்படியாரு யகத்தான மாறுதலை
விளைவிக்கமுடியுமா ஒரு டானிக்?

ஆம், வளர்ச்சிக்கான
பசியை வங்கள்
குழந்தைக்கு
வளமுடன் வழங்குவது
இன்கிரமின்*

இன்கிரமின் டானிக் பிரத்தியேகமாகப் பசியைத் தூண்டி, வயிறு உண்ணும் யிருதியை உணவை ஒவ்விய வளர்ச்சிபாக மாற்றி, வாட்டசாட்டமாக வறுமையாகச் செய்கிறது. காப்பி-
டும் புரத சத்து அனைத்தையும் கண்டு பயன்படுத்திக்கொள்ள உதவுகிறது இன்கிரமின். கம் உணவில் இல்லாத ஒரு முக்கிய அமினோ அமிலம் செறிந்துள்ள டானிக். வளரும் வயதிலிலே (4 வாரம் முதல் 14 வயது வரை) அன்றாடம் கொடுங்கள். செர்சிப் பழச் சுவை தரும்படி இன்கிரமின். மறவாதீர்கள்.

இருவேகண்கண்ட வளர்ச்சிப் பழமை, இன்கிரமின் பழமை

↓ பெரிய குழந்தைகளுக்கு (இருவயிற் சத்து அடக்கிய) இன்கிரமின் டானிக்
↓ இளம் குழந்தைகளுக்கு இன்கிரமின் யாப்பிள்

சர்க்கரை மருத்துக் கடைகளிலும் மிகைக்கின்றன. உங்களுக்கும் கம்பெனக்கம்ப பத்திரமான ஒரு பெயரைப் பெட்கி தயாரிப்பது இன்கிரமின், பெட்கி ஒலிவுக், ஸயாதுமிட் இத்திய விடுபெட், பி.டி. மக்ஸ் 6577, மம்பாய்-18.

*உபெரிக்கல் ஸயாதுமிட் கம்பென்கித் திதுபெட் டிபெரெ மாகி.